Biblioteca Centrală Regională Hunedoara-Deva

Proletari din toate țările, uniți-vă!

AGRICULTURA SOCIALISTĂ

Anul VI
Nr. 4 (260)
Joi
25 ianuarie
1968
8 pagini - 1 leu

ORGAN AL CONSILIULUI SUPERIOR AL AGRICULTURII ȘI AL UNIUNII NAȚIONALE A COOPERATIVELOR AGRICOLE DE PRODUCȚIE

DEZVOLTAREA ARMONIOASĂ A ÎNTREGII ȚĂRI

Prof. univ. dr. docent Victor TUFESCU

Populația țării noastre este animată de cîteva zile de sentimentul înnoitor al propunerilor Comisiei centrale de partid și de stat cu privire la organizarea județelor și municipiilor. În coloanele ziarelor, la emisiunile de radio și televiziune, prin numărul mare de scrisori primite la organele conducătoare de partid și de stat, se reflectă adeziunea totală și entuziasmul față de noua organizare administrativ-teritorială a țării și de principiile pe care aceasta se bazează.

S-a subliniat pe drept cuvînt îmbinarea realistă dintre elementele tradiționale prețuite de întregul nostru popor, ca o trăsătură de continuitate pe firul istoriei, cu necesitățile actuale și de perspectivă ale dezvoltării vieții economice și social-culturale a țării.

Cele 35 de județe la care s-a ajuns în urma unor ample studii privitoare la populația și densitatea ei față de teritoriu, gruparea resurselor naturale ca potențial de dezvoltare industrială, agricolă, distanțele de parcurs de la reședința de județ pînă la localitățile cele mai depărtate ale acestuia etc. se dovedesc a fi întrutotul corespunzătoare cerințelor actuale și de perspectivă ale dezvoltării economice și social-culturale a Republicii Socialiste România.

Dacă în limitele propuse județele variază ca mărime, aceasta se datorește, pe de o parte, condițiilor naturale atît de diferențiate de la munte pînă la cîmpie, pe de altă parte, deosebirilor în repartiția teritorială a densității populației (de la 100—150 locuitori pe kmp în Subcarpați și în partea centrală a Cîmpiei Române, la 20—30 locuitori pe kmp în unele zone de munte ori în Deltă). În zone cu densități mai mari de populație s-au delimitat județe mai restrînse ca suprafață (de exemplu Dîmbovița, Prahova ș.a.) și, dimpotrivă, în zone cu populație mai rară — județe mari (ca Tulcea, de exemplu).

Un fapt deosebit de important este acela că județele, mai mult decît regiunile de pînă acum, scot la iveală posibilități de dezvoltare economică diferențiate. Există un brîu de județe de-a lungul munților și dealurilor premontane (Maramureș, Suceava, Neamț, Bistrița-Năsăud, Harghita, Bacău, Hunedoara etc...) cu mari suprafețe și cu anumite resurse miniere, unde economia se orientează spre acele ramuri ale industriei care valorifică resursele naturale locale, agricultura dezvoltîndu-și mai ales ramura creșterii animalelor, pe baza întinselor fînețe de munte. Există însă și județe numai de cîmpie (Galați, Ialomița, Ilfov, Teleorman, Olt, Dolj etc...), unde agricultura prezintă pondere mai mare, unde măsurile de intensificare a producției au condiții optime, dar unde și industria face pași mari în vremea din urmă, fie pe baza unor resurse naturale recent descoperite (de exemplu, petrol și gaze naturale), fie pe baza materiei prime agricole.

(Continuare în pag. a 3-a)

CALEA RENTABILIZĂRII S. M. T.:

Aplicarea gestiunii economice proprii

Ing. Petre MOLDOVAN

prim-vicepreședinte al Consiliului Superior al Agriculturii

Relevînd rolul tot mai important al agriculturii în realizarea progresului general al țării, în formarea venitului național, în ridicarea bunăstării poporului, Directivele C.C. al P.C.R., adoptate de Conferința Națională a partidului, au subliniat, totodată, sarcinile însemnate ce revin stațiunilor de mașini și tractoare în dezvoltarea acestei ramuri de bază a economiei, în sporirea producției agricole. În ansamblul de măsuri preconizate de partid pe linia îmbunătățirii mecanizării agriculturii, precum și a conducerii, organizării și finanțării stațiunilor de mașini și tractoare, **un loc central îl ocupă organizarea acestor unități pe principiul gestiunii economice proprii, acordarea unei mai mari independențe și răspunderi în folosirea mijloacelor materiale și financiare în relațiile cu cooperativele agricole și cu alte întreprinderi.**

În cei aproape 20 de ani de funcționare a stațiunilor de mașini și tractoare, principiul rentabilizării acestor unități a trebuit să fie subordonat scopului principal urmărit de politica partidului la sate, și anume transformarea socialistă a agriculturii și creșterea producției agricole. Pentru continua dezvoltare a rețelei de S.M.T. și înzestrarea lor tehnico-materială, statul a preluat în întregime asupra sa toate cheltuielile de investiții, ajutînd astfel cooperativele agricole să folosească fondurile proprii pentru cumpărări de animale, executarea de construcții agrozootehnice, plantări de vii și pomi, amenajări pentru irigații etc. Ca urmare, la sfîrșitul anului 1967, numărul stațiunilor de mașini și tractoare a ajuns la 289, ele dispunînd de circa 65 000 de tractoare fizice, peste 55 000 de semănători mecanice, 28 000 de combine de recoltat păioase și de multe alte mașini și utilaje.

Aplicînd în practică indicațiile date de conducerea de partid și de stat, fondurile de investiții alocate S.M.T. au fost orientate în primul rînd pentru procurarea utilajelor necesare mecanizării lucrărilor în cultura cerealelor păioase și a porumbului, care ocupă peste 70 la sută din suprafața arabilă a cooperativelor agricole. Lărgirea și diversificarea treptată a bazei tehnico-materiale și preocuparea pentru folosirea cît mai eficientă a utilajelor au făcut ca volumul de lucrări executate de S.M.T. să crească de la un an la altul, ajungînd ca în 1967 să fie de 2,8 ori mai mare decît în 1960. Sporirea continuă a volumului de lucrări a dus implicit la creșterea nivelului de mecanizare a diferitelor operațiuni specifice fiecărei culturi agricole. Astfel, la cerealele păioase, porumb, floarea-soarelui, sfeclă de zahăr, plante furajere cultivate și altele, lucrările de bază — ca aratul, pregătirea patului germinativ, administrarea îngrășămintelor minerale și semănatul — se execută mecanizat pe întreaga suprafață cultivată în sectorul cooperatist al agriculturii. În proporții însemnate se execută mecanizat recoltatul cerealelor păioase și al florii-soarelui, prășitul la porumb și floarea-soarelui, recoltatul furajelor.

Paralel cu creșterea volumului și a sortimentului de lucrări s-a îmbunătățit continuu și calitatea lucrărilor, care au fost efectuate în termeni agrotehnici mai corespunzători, aceasta contribuind la creșterea producției pe terenurile cooperativelor agricole. Față de perioada 1960—1965, în anul 1966 s-au obținut producții medii mai mari cu 16,8 la sută la grîu, cu 36,7 la sută la porumb, iar la floarea-soarelui cu 25,5 la sută.

În ceea ce privește activitatea economică a S.M.T., ea s-a soldat an de an cu rezultate tot mai bune. Prețul de cost al lucrărilor efectuate s-a redus continuu, iar în cadrul acestuia o serie de elemente au înregistrat scăderi importante. Astfel, costul pieselor de schimb și al materialelor pentru întreținerei și reparații a scăzut în 1966 cu 21 la sută față de 1960 și cu 72 la sută față de anul 1955, iar consumul de motorină cu 27 la sută și, respectiv, cu 44 la sută. **Sistemul actual de organizare și funcționare a stațiunilor de mașini și tractoare, ca unități finanțate de la buget și cu aplicarea parțială a gestiunii economice proprii, a corespuns deci perioadei care s-a scurs de la înființarea lor și pînă în prezent.**

Pentru a se crea cît mai devreme condițiile necesare aplicării principiului gestiunii proprii și, pe această cale, a rentabilizării S.M.T., încă din 1967 au fost luate o serie de măsuri a căror influență se reflectă în rezultatele obținute. Astfel, prin redistribuirea tehnicienilor și funcționarilor și trecerea unei părți din aceștia în munci productive, legate de activitatea brigăzii de tractoare, numărul personalului tehnico-administrativ s-a redus cu peste 15 la sută, iar al personalului de atelier cu peste 26 la sută. În același timp s-a acordat o mai mare atenție gospodăririi carburanților și lubrifianților, pieselor de schimb și materialelor, precum și folosirii mai judicioase a mijloacelor de transport și a depiasărilor în interes de serviciu, înlăturîndu-se și pe această cale o serie de cheltuieli neeconomicoase. Mutarea temporară, de la o unitate la alta, a unor tractoare și mașini agricole, care înainte se efectua fără o suficientă justificare, aproape că nu s-a mai aplicat în 1967.

Efectul economic al tuturor măsurilor luate în 1967 s-a concretizat în depășirea volumului anual de lucrări planificat cu aproape 4 milioane ha a.n., respectiv cu peste 18 la sută, în reducerea cu peste 2 lei pe ha a.n. a prețului de cost, care reprezintă, per total, o economie la cheltuieli de circa 80 milioane de lei și, totodată, o depășire a veniturilor planificate cu 275 milioane de lei.

Analiza economică mai aprofundată arată că, deși în activitatea S.M.T. s-au înregistrat o serie de rezultate bune, ele au încă mari rezerve și posibilități nepuse în valoare. În actuala structură a prețului de cost, care nu cuprinde și cota anuală de înlocuire a mijloacelor fixe, veniturile realizate de S.M.T. acoperă și depășesc cheltuielile de producție. Adăugînd însă și amortismentele, veniturile realizate nu pot acoperi integral cheltuielile astfel calculate. Totodată, diferența nefavorabilă are o tendință de creștere, fiind determinată de o serie de lipsuri și neajunsuri în gospodărirea potențialului economic, în modul de organizare și conducere a activității acestor unități. Pînă în 1967, de exemplu, S.M.T. n-au dispus de o gamă largă de tractoare și mașini, din care cauză, în viticultură, pomicultură, legumicultură și zootehnie, mecanizarea lucrărilor a fost mai redusă.

Mijloacele materiale de care dispun stațiunile nu sînt peste tot folosite în modul cel mai eficient, gradul de utilizare a utilajelor fiind, de aceea, încă scăzut. Unele deficiențe mai există și în organizarea producției și folosirea forței de muncă, ceea ce face ca un număr prea mare de salariați să nu participe direct la procesul de producție. Cu toate îmbunătățirile aduse în ultimii ani sistemului de salarizare și pre-

(Continuare în pag. a 2-a)

A doua zi după adunarea generală, la cooperativa agricolă din Pitaru, regiunea București, conducerea unității, în fruntea căreia a fost reales ca președinte Ion Colțoiu, a trecut la defalcarea sarcinilor de plan pe brigăzi

Foto : D. CONSTANTINESCU

INTERVIUL NOSTRU

Simpozionul internațional „Ameliorarea prunului"

Data : 10—17 iunie 1968
Țara gazdă : Republica Socialistă România.
Organizatori : Consiliul Superior al Agriculturii și Societatea internațională de științe horticole.

Pe scheletul acestor date am solicitat amănunte tovarășului acad. T. BORDEIANU, directorul Institutului de cercetări pentru pomicultură, specialist recunoscut și unul din reprezentanții țării noastre în conducerea Societății internaționale de științe horticole.

— Organizarea unui simpozion cu o astfel de temă — ameliorarea prunului — lasă să se subînțeleagă importanța ei pe plan internațional. Ce se urmărește printr-o manifestare de acest gen ?

— Simpozionul în cauză este, de fapt, o reuniune de lucru și constituie — alături de congresele internaționale — o formă importantă de activitate a Societății internaționale de științe horticole. Societatea, care are sediul la Haga și printre ai cărei membri se numără și țara noastră, este împărțită pe secții. Una dintre acestea este cea de pomicultură, avînd ca scop principal influențarea producției de fructe cu ajutorul științei și schimbul de informații între membrii ei. În programul de activitate din acest an al secției intră, în afara simpozionului ce se va ține în țara noastră, încă două manifestări de același fel ; o întrunire în R.S.F. Iugoslavia, privind cultura caisului, și o alta în R.F.G., privind cultura cireșului și vișinului.

Simpozionul din țara noastră se înscrie pe

Interviu consemnat de ing. Sonia MARCARIAN

(Continuare în pag. a 5-a)

CONCURSURILE COOPERATISTE— EDIȚIA 1968

Gheorghe TOMA

șef de secție la Uniunea Națională a Cooperativelor Agricole de Producție

Concursurile organizate de Uniunea Națională a Cooperativelor Agricole de Producție în anul 1967 au fost primite cu căldură de masa largă a țăranilor cooperatori. Fiind apreciate ca un instrument puternic de sporire a producțiilor și veniturilor, de întărire economică și organizatorică a unităților și de ridicare a nivelului bunăstării generale, concursurile au adus la startul întrecerii mii de cooperative. Au luat parte unități din 156 de raioane la concursul grîului și din 134 de raioane la concursul porumbului. O participare numeroasă s-a înregistrat și la concursurile organizate pentru sectorul zootehnic.

Ținînd seama de interesul manifestat de unități și cooperatori și de experiența dobîndită, **Uniunea Națională a Cooperativelor Agricole de Producție a elaborat recent instrucțiuni pentru organizarea unei noi ediții a concursurilor.** Ediția 1968 nu se va deosebi, în principiu, de precedenta. Scopul concursurilor, metodele de organizare, atribuțiile ce revin consiliilor de conducere ale cooperativelor și uniunilor cooperatiste, precum și alte elemente de natură organizatorică rămîn, în esență, aceleași. De aceea, vom stărui în continuare mai ales asupra unor elemente noi a căror subliniere ni se pare necesară.

Un element nou, de maximă importanță, are în vedere lărgirea dreptului de participare la diferitele concursuri organizate în sectorul producției vegetale. Astfel, suprafața minimă care dă dreptul de a lua parte la concursuri a fost redusă cu cîte 20 de hectare la cultura cartofului și a florii-soarelui, cu 30 de hectare la cultura sfeclei de zahăr, cu cîte 10 hectare în pomicultură și viticultură, cu 5 hectare la cultura legumelor. La grîu și porumb, ca și în zootehnie, sînt menținute — cu o excepție — baremurile de participare din 1967. Excepția se referă la creșterea vacilor de lapte, dreptul de a participa la concurs avîndu-l în 1968 numai acele unități care posedă cel puțin 100 de vaci : cu un an în urmă numărul minim era de 50. **În concluzie, se poate spune că actualele prevederi oferă posibilitatea de a lua parte la concursuri tuturor unităților cultivatoare de cereale, plante tehnice, legume, pomi și viță de vie și cresc animale nu doar pentru acoperirea nevoilor proprii, ci și pentru a realiza producție-marfă.**

Reflectînd ponderea crescîndă pe care o dețin în economia unităților activitățile anexe și prestările de servicii, **actuala ediție cuprinde și un concurs destinat acestui important sector de producție.** La concurs pot participa acele unități care obțin anual din prestări de servicii și activități anexe o producție-marfă în valoare de minimum 50 000 de lei calculată la prețuri de vînzare. Stabilirea locului ocupat în concurs se va face în funcție de creșterea valorică a producției-marfă în 1968 față de 1967. La celelalte concursuri, aprecierea rezultatelor se va face pe baza sistemului aplicat anul trecut, în care au intervenit totuși două modificări de seamă. Astfel, **la concursul între grupe de cooperatori, echipe și brigăzi, aprecierea rezultatelor nu se va mai face în raport cu producția dobîndită peste plan, ci în funcție de depășirea valorii producției globale planificate. Prevederea e menită să spo-**

(Continuare în pag. a 3-a)

Unitățile clasate pe primele locuri pe țară la concursuri organizate de Uniunea Națională a Cooperativelor Agricole de Producție

Pe baza datelor trimise de uniunile cooperatiste regionale, Biroul permanent al Uniunii Naționale a Cooperativelor Agricole de Producție a stabilit recent unitățile clasate pe primele trei locuri pe țară la concursurile porumbului, florii-soarelui, sfeclei de zahăr, cartofului și viticulturii organizate în 1967. La stabilirea ordinii în cadrul fiecărui concurs, s-au avut în vedere nivelul producțiilor medii din ultima perioadă, recoltele obținute la culturile respective de către cooperativele agricole în anul 1967, suprafețele cultivate și volumul livrărilor de produse agricole la fondul de stat.

(Continuare în pag a 3-a)

CUM A FOST „JUMULIT" COMBINATUL AVICOL CREVEDIA

● Peste 1 000 000 de lei — furt din avutul statului ● 800 de martori demască și acuză ● 25 de delapidatori ● Organele de control au avut „orbul găinii" ? ● Ce învățăminte a tras Departamentul I. A. S. ?

Tribunalul popular raional Răcari. După luni de zile de dezbateri, timp în care pentru descoperirea adevărului și stabilirea în modul cel mai just a vinovăției fiecărui inculpat au fost administrate multiple probe și au fost audiați peste 800 de martori, completul de judecată, avînd ca președinte pe **Ioan Condor**, pronunță sentința în procesul grupului de delapidatori de la Combinatul avicol Crevedia.

„În numele poporului, tribunalul hotărăște : ...condamnă pe inculpatul Petre Bădulescu (fost director al combinatului și fost director tehnic în Departamentul I.A.S.) la 25 de ani muncă silnică și la 10 ani degradare civică, confiscarea totală a averii și plata în solidar, drept despăgubiri civile, a sumei de 358 920 de lei".

Pentru aceleași infracțiuni — delapidare, fals în acte publice, neglijență, abuz în serviciu, favorizare la delapidare — sînt condamnați la cîte 25 de ani muncă silnică inculpații Gheorghe Marin, fost director al combinatului, Constantin Cristea, fost șef al depozitului de produse și materiale, Veronica Mihalache, fostă medic veterinar, Lidia Semăreanu, fostă gestionară de medicamente, și Tiberiu Dumitrescu, fost farmacist în comuna Crevedia. Gheorghe Vamvu, fost inginer șef al combinatului — 23 de ani muncă silnică, Vasile Semenescu, fost șeful sectorului avicol industrial — 15 ani muncă silnică, Vasile Munteanu ,fost șef contabil, — 11 ani închisoare corecțională, Ioan Zgură, fost merceolog principal, — 7 ani închisoare corecțională...

Rînd pe rînd își primesc pedeapsa corespunzătoare gravității faptelor săvîrșite toți cei 25 de delapidatori. Îi privesc în boxă : Bădulescu își mușcă nervos buzele, Marin pare împietrit. Mulți dintre ei au studii superioare, sînt specialiști. Li s-a acordat încredere, au avut salarii mari — mii de lei pe lună. Trăiau la

Mihai BORZA

(Continuare în pag a 4-a)

24 IANUARIE
filă memorabilă în istoria poporului român

Unirea Moldovei cu Țara Românească, de la a cărei înfăptuire se împlinesc 109 ani, constituie un moment politic de o istorică însemnătate care, punînd temeliile statului național român, a deschis perspective luminoase luptei poporului pentru cucerirea independenței, pentru realizarea înaltului ideal al desăvîrșirii unității sale naționale.

Deși prezentă cu veacuri în urmă, ideea unității de neam și de limbă s-a conturat tot mai clar în conștiința poporului român și s-a putut realiza numai atunci cînd evoluția societății a ajuns la un stadiu de dezvoltare corespunzător, cînd dezvoltarea relațiilor de producție capitaliste și formarea pieței interne impuneau ca o necesitate obiectivă, ca o condiție a progresului economic, social și cultural crearea statului național.

În prima jumătate a secolului al XIX-lea, ideea unității politice a românilor a cuprins cercuri tot mai largi, a devenit un deziderat de prim ordin al luptei revoluționare de la 1848. **„Această idee măreață** — sublinia marele democrat revoluționar N. Bălcescu — **pe care părinții noștri n-au putut-o realiza în chip statornic, singură trebuie să fie ținta noastră a românilor de astăzi."**

Țelul unirii **avea să-și** găsească o expresie clară în programul revoluționarilor moldoveni refugiați la Brașov, în care se prevedea printre **altele „Unirea Moldovei cu Valahia într-un singur stat național românesc"**, iar M. Kogălniceanu considera Unirea drept **„cheia de boltă"** a tuturor reformelor ce se preconizau în amîndouă țările. O puternică afirmare a idealurilor de unitate la români a fost exprimată în adunarea de la Blaj din 3/15 mai 1848 a revoluționarilor ardeleni unde, pe lîngă cererile economice, sociale și politice, masele și-au manifestat dorința unirii românilor într-un singur stat, cerînd : **„noi vrem să ne unim cu țara".**

În perioada care a urmat revoluției de la 1848, istoria constată că luptătorii cei mai hotărîți pentru cauza unirii au fost masele populare, pentru care acest deziderat avea un conținut mult mai larg decît simpla unire a țărilor române ; masele legau de acest măreț eveniment curmarea relațiilor feudale de cruntă asuprire și exploatare a țărănimii, libertățile sociale și naționale.

Concentrînd, asemenea unui focar, gîndirea politică, publicistica, creația literară și artistică a vremii, ideea unirii a inspirat și călăuzit activitatea întregii pleiade de personalități intelectuale cu vederi înaintate, ca : V. Alecsandri, M. Kogălniceanu, Al. I. Cuza, Costache Negri, C. A. Rosetti, D. Bolintineanu, Cezar Bolliac și alții care, legați de năzuințele poporului, doreau ca prin unire să propășească știința, cultura și arta românească, **„să răsune în lume numele de român"** cum spunea Bolliac.

Imensa majoritate a poporului nostru s-a pronunțat pentru unirea Moldovei cu Țara Românească ca o primă etapă, căci nu se afla unul din cei care luptau pentru unirea celor două principate să nu gîndească și să nu întrețină ideea sacră a unirii depline, a unirii și cu Transilvania.

La jumătatea secolului trecut, ciocnirea de interese dintre marile puteri europene în această parte a lumii a făcut ca ele să nu rămînă indiferente față de doleanța românilor de a se uni într-un singur stat. Poziția acestor mari puteri s-a evidențiat în cadrul lucrărilor Congresului de pace de la Paris (1856), ținut în urma terminării războiului Crimeii.

În aceste condiții istorice, organizarea mișcării unioniste de masă, în vederea anulării alegerilor pentru Divanul Ad-hoc al Moldovei — falsificate de caimacamul Vogoride —, constituirea apoi a Divanurilor Ad-hoc și dezbaterile din aceste adunări în problema unirii și în problema agrară au fost momente importante ale luptei din perioada premergătoare dublei alegeri a lui Al. I. Cuza.

În ianuarie 1859, la Iași și București, s-au desfășurat lucrările adunărilor elective, menite să desemneze pe noul domnitor. Folosind cu abilitate contradicțiile existente în tabăra antiunionistă, partida națională din Moldova a reușit să determine alegerea ca domn al Moldovei, la 5 ianuarie 1859, a colonelului Al. I. Cuza, revoluționar pașoptist, cunoscut pentru activitatea sa progresistă și prounionistă.

La mai puțin de trei săptămîni urma să aibă loc alegerea domnitorului în Țara Românească, unde opoziția antiunionistă era deosebit de puternică. În aceste condiții, rolul hotărîtor în alegerea domnitorului l-au jucat masele care, în număr impresionant pentru acele timpuri — peste 30 000 de orășeni, lucrători, meseriași, comercianți mici și mijlocii, țărani din jurul Capitalei — au înconjurat Dealul Mitropoliei și au impus, la 24 ianuarie, alegerea lui Cuza ca domn și în Țara Românească. Încă o dată, ca de atîtea alte ori în decursul istoriei, poporul român s-a afirmat în vremea unirii ca fiind adevăratul făuritor al istoriei patriei sale.

Actul de la 24 ianuarie 1859, operă a poporului român, nu a fost doar o simplă alegere de domn. El a constituit o etapă esențială în procesul de formare a statului național unitar român, proces ce avea să fie desăvîrșit în anul 1918.

Determinată de cerințele obiective ale dezvoltării economice și sociale a celor două principate, Unirea reprezintă un act de progres, o verigă importantă în lanțul luptelor eroice duse secole de-a rîndul de poporul nostru pentru înfăptuirea idealurilor sale de independență, de înlăturare a asupririi și exploatării, de făurire a unei vieți mai bune. Înfăptuirea unirii a fost premisă pentru scuturarea jugului otoman și cucerirea independenței, în 1877, contribuind în același timp la intensificarea mișcării de eliberare socială și națională a românilor din Transilvania. Crearea statului național român, prin unirea Moldovei și Țării Românești, a fost urmată de înfăptuirea unui șir de reforme, care au contribuit la restrîngerea tot mai accentuată a relațiilor feudale, la dezvoltarea mai largă a forțelor de producție și, implicit, la dezvoltarea ulterioară a proletariatului, care se afirma tot mai puternic în viața politică și socială a țării.

După decenii de luptă revoluționară, poporul muncitor, călăuzit de partidul comunist, a răsturnat domnia claselor exploatatoare, a instaurat propria sa putere, a asigurat victoria deplină a socialismului, înflorirea națiunii și dezvoltarea statului socialist.

Acordînd o înaltă prețuire tradițiilor patriotice și revoluționare, partidul nostru cultivă dragostea și respectul față de moștenirea înaintată, progresistă a predecesorilor, considerînd unirea țărilor române, neatîrnarea, realizarea statului național al tuturor românilor ca fiind acte mărețe ce au fost înfăptuite prin lupta întregului nostru popor.

A. VARGHIDA
lector universitar

Noul sistem de salarizare și premiere a lucrătorilor din I. A. S.
O Hotărîre a Consiliului de Miniștri

Printr-o recentă Hotărîre a Consiliului de Miniștri, s-a stabilit un nou sistem de salarizare și premiere a muncitorilor și personalului tehnic-administrativ din întreprinderile agricole de stat și trusturile regionale I.A.S.

Noul sistem de salarizare prevede o corelare mai bună a salariilor muncitorilor din sectorul producției vegetale și sectorul creșterii și îngrășării animalelor, muncitorii din aceste două sectoare urmînd să fie salarizați pe baza unei singure rețele tarifare, diferențiate pe șapte categorii, față de șase, cîte existau în sectorul vegetal și patru în sectorul zootehnic. Pentru a putea diferenția muncitorii din cadrul aceleiași categorii, în funcție de experiența și aptitudinile personale, productivitatea, conștiinciozitatea, punctualitatea și disciplina în muncă, în cadrul fiecărei categorii de salarizare s-au instituit două sau trei trepte, nivelul maxim fiind cu circa 15 la sută mai mare decît salariul de bază la categoria respectivă.

Salarizarea mecanicilor agricoli și a muncitorilor din atelierele de reparații se va face pe baza unei rețele tarifare unice, întrucît o bună parte din mecanicii agricoli execută aceleași lucrări ca și muncitorii din ateliere. Pentru mecanicii care efectuează lucrări în cîmp se prevede menținerea rețelei actuale de salarizare, diferențiate pe patru categorii de lucrări, corespunzător greutății și complexității lor.

Retribuirea muncitorilor se face în regie sau în acord, după cum apreciază șeful de fermă sau de sector, în funcție de specificul lucrărilor, astfel încît să se asigure o eficiență economică cît mai ridicată. Muncitorii permanenți vor putea fi retribuiți suplimentar cu pînă la 50 la sută din economiile la fondul de salarii, obținute prin folosirea mai completă a forței de muncă și a timpului de lucru.

În ceea ce privește salarizarea personalului tehnic-administrativ, în salariile tarifare s-a inclus o cotă din fondul de premii care s-a acordat pînă în prezent pentru realizarea planului. Pentru funcțiile de conducere și unele funcții de execuție se va menține forma de salarizare proporțională cu realizarea planului de producție în sectorul în care lucrează fiecare.

În noul sistem de salarizare se mențin în continuare toate sporurile și indemnizațiile la salarille tarifare cuvenite tuturor lucrătorilor, potrivit reglementărilor în vigoare.

Muncitorii permanenți și personalul tehnic-administrativ din I.A.S. vor fi premiați anual dintr-un fond comun pe baza unor criterii și condiții unice : depășirea planului de producție totală și depășirea venitului net planificat pe fermele de producție, fondul de premiere fiind acordat numai din depășirea veniturilor. În acest fel, în unitățile în care se depun eforturi susținute pentru realizarea și depășirea planului de producție și de beneficii, lucrătorii pot obține premii mari, acestea nefiind plafonate.

Acei care au realizări deosebite în obținerea de producții timpurii sau de calitate superioară, reducerea consumurilor specifice, aplicarea unor măsuri tehnico-organizatorice cu efecte imediate asupra creșterii productivității muncii și rentabilizării unității pot fi premiați și în timpul anului, din fondul special de premiere. Hotărîrea prevede și acordarea în natură, fără plată, a anumitor cantități de produse agricole, a căror valoare nu va putea depăși anual 1 000 lei pentru personalul de conducere și 600 lei pentru ceilalți lucrători.

Consiliul de administrație al întreprinderii, la propunerea șefului de fermă sau de sector, va putea reduce cu pînă la 10 la sută pe o perioadă de 3 luni salariile tarifare ale specialiștilor și celorlalți angajați, în cazul în care activitatea lor nu a dus la realizarea sarcinilor de care răspund. Dacă acestea sînt realizate ulterior, sumele reținute vor fi restituite la sfîrșitul anului, parțial sau total, în raport cu realizarea sarcinilor.

În hotărîre sînt prevăzute și alte măsuri menite să ducă la creșterea cointeresării materiale a lucrătorilor din sectorul agricol de stat.

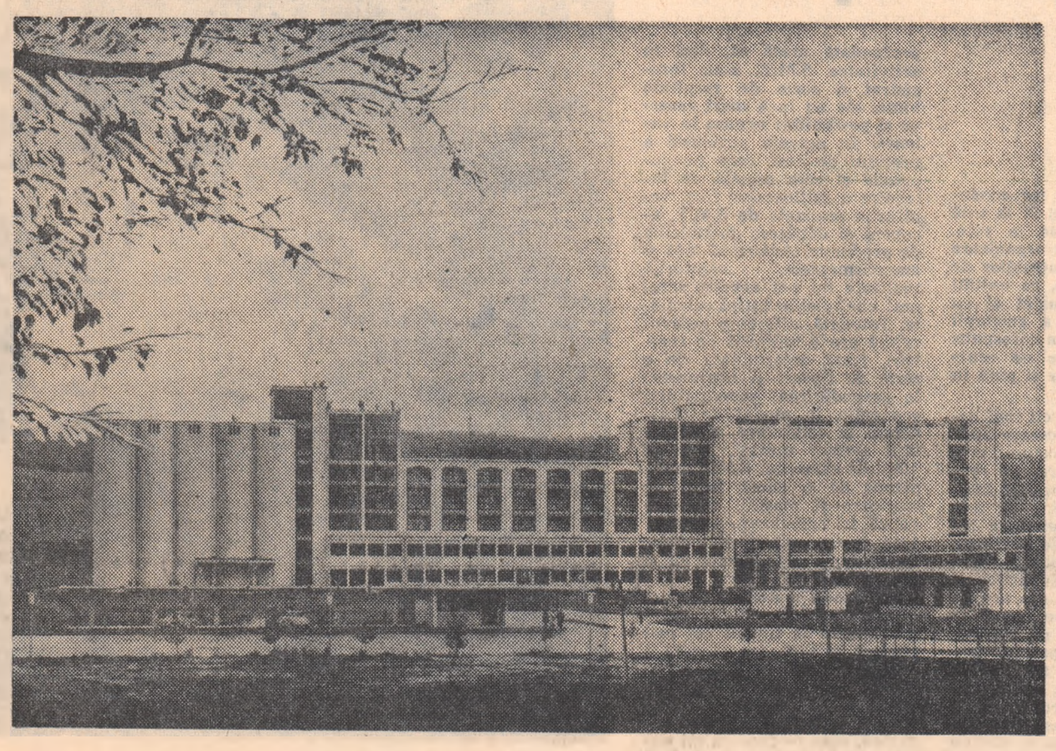

Combinatul de morărit și panificație din Baciu, regiunea Cluj

Foto : AGERPRES

INFORMAȚII

Marți seara a plecat spre Londra o delegație de specialiști în îmbunătățiri funciare, condusă de Barbu Popescu, prim-vicepreședinte al Consiliului Superior al Agriculturii, pentru a duce tratative cu organizații de specialitate engleze în vederea cooperării în domeniul irigațiilor.

★

În acest an vor intra în funcțiune 5 fabrici de mare capacitate, pentru producerea nutrețurilor combinate. Două din acestea, cele de la Periș și Urlească, se află înaintea recepționării. Înzestrate cu utilaje moderne care asigură automatizarea întregului proces de producție, noile unități vor putea realiza o producție de nutrețuri combinate de 360 tone în 24 de ore fiecare. Lucrările de construcție sînt avansate și la fabricile de la Brăila, Fetești și Berecsău. Aceste obiective, alături de cele 17 unități existente, vor realiza în anul în curs o cantitate de nutrețuri combinate mai mare cu 280 000 de tone decît cea realizată anul trecut.

TIMPUL PROBABIL

După răcirea semnalată în ultimele zile ale săptămînii trecute, vremea s-a încălzit ușor și a devenit relativ umedă, datorită unui transport de aer oceanic ceva mai cald. Au căzut precipitații locale în cea mai mare parte a țării, atît sub formă de ninsoare, cît și sub formă de lapoviță și ploaie. Cerul a fost variabil, mai mult acoperit în Transilvania și nordul Moldovei. Temperaturile înregistrate duminică, cînd s-a produs răcirea vremii, au coborît sub minus 20 de grade în unele localități, cum sînt Joseni și Miercurea Ciuc, iar cele din ultimele zile au fost de minus zece grade în Transilvania și de plus un grad la Dorohoi.

În săptămîna de la 25 la 31 ianuarie, vremea va fi umedă și relativ călduroasă. Vor cădea precipitații atît sub formă de ploaie, cît și sub formă de lapoviță și ninsoare, în întreaga țară. Vîntul va sufla slab, pînă la potrivit, predominînd din sectorul vestic. Temperatura va fi în scădere ușoară către sfîrșitul intervalului. Minimele vor fi cuprinse între minus zece și zero grade, local mai coborîte în jumătatea de nord-est a țării, iar maximele între minus patru și plus șase grade. În partea de sud a țării, vremea va fi temporar cețoasă.

Aplicarea gestiunii economice proprii

(Urmare din pag. 1)

miere se manifestă, totuși, neajunsuri în modul de retribuire a personalului din S.M.T., acesta nefiind suficient de stimulat și cointeresat în rezultatele economice ale unităților.

Activitatea S.M.T. a mai fost îngreuiată și de actualul sistem de planificare, evidență, creditare și finanțare, din cauză că operațiunile sînt prea numeroase și au un caracter rigid, neținînd seama, în măsura necesară, de condițiile specifice de lucru ale fiecărei unități și brigăzi de tractoare. O serie de indicatori de plan și statistici s-au dovedit inutile, deoarece nu reflectă necesitățile imediate ale producției.

În etapa actuală, cînd agricultura noastră este cooperativizată, iar S.M.T.-urile dispun de tractoare, mașini și utilaje mai multe și mai bune, de tipuri diferite și cu caracteristici constructive și de exploatare superioare, apare ca o necesitate esențială îmbunătățirea activității de producție și economico-financiară a acestor unități. **Va trebui ca fiecare stațiune să-și întocmească un plan concret de măsuri pentru transformarea ei într-o unitate rentabilă, capabilă să-și acopere nu numai cheltuielile, ci să asigure și un beneficiu, spre a contribui astfel la dezvoltarea întregii noastre economii.**

Direcția principală a tuturor eforturilor trebuie îndreptată deci spre **creșterea eficienței economice**, care este strîns legată de stabilirea unei concordanțe depline între nivelul de dotare tehnică a unității și organizarea științifică a producției și a muncii. Aceasta trebuie să constituie o preocupare permanentă a conducerii fiecărei stațiuni și să cuprindă neapărat folosirea efectivă a orelor de lucru în producție. În acest scop, este necesar ca, pentru fiecare mecanizator și pentru fiecare tractor și mașină, să se creeze condiții corespunzătoare de lucru și, totodată, să se introducă o disciplină strictă, mai ales în ce privește prezența la timp la locul de muncă, **începerea și desfășurarea** efectivă a lucrului potrivit programului stabilit de conducerea unității. În ansamblul măsurilor de organizare științifică a producției, un loc de seamă îl ocupă, de asemenea, folosirea unor norme de lucru și de consum stabilite pe criterii științifice, potrivit situației reale din fiecare unitate și de la fiecare loc de muncă, raționalizarea și mai ales mecanizarea operațiilor de transport și manipulare a materialelor, combustibililor și lubrifianților, pentru a se evita risipa și pierderea de timp.

Pentru traducerea în viață a sarcinii trasate de Conferința Națională a partidului de a se urgenta îmbunătățirea activității stațiunilor de mașini și tractoare este necesar ca, în fiecare unitate, să se analizeze temeinic și cu toată răspunderea cele două căi principale de rentabilizare — **creșterea veniturilor și reducerea cheltuielilor.**

Între acțiunile principale care pot contribui într-o măsură însemnată la creșterea veniturilor și, totodată, la reducerea cheltuielilor în S.M.T. se numără, în primul rînd, **folosirea cît mai completă a tractoarelor și mașinilor agricole.**

Obiectivul principal al executării mecanizate a lucrărilor fiind creșterea producției în cooperativele agricole, la înzestrarea stațiunilor s-a urmărit asigurarea lor cu un număr de tractoare și mașini care să permită o cît mai bună aplicare a regulilor agrotehnice. **Pînă în prezent nu s-a** ajuns încă la o dotare optimă. În anii viitori, numărul de tractoare și mașini va crește. Această creștere va avea loc paralel cu diversificarea cît mai accentuată a parcului, prin introducerea în producție a unor noi tipuri de tractoare, de puteri și mărimi diferite, și a unei game mai largi de mașini agricole. Se va asigura astfel efectuarea unui sortiment mai mare de lucrări și, ca urmare, creșterea duratei anuale de funcționare a utilajelor.

Statul nostru face eforturi însemnate pentru diversificarea parcului de utilaje. În anul 1967, s-au importat 435 de tractoare de 40 CP și 500 de șasiuri autopropulsate de 25 CP, cu mașinile aferente. În acest fel s-au creat condițiile necesare pentru mecanizarea unor lucrări în viticultură, pomicultură și legumicultură. Din 1968, cînd va începe fabricarea în țară și a tractoarelor de 40 CP, pe roți și pe șenile, mecanizarea lucrărilor se va extinde treptat în aceste sectoare, precum și pe terenurile situate pe pante mai mari de 13—14°. Pe de altă parte, datorită introducerii în fabricație a unor tractoare mai puternice, de 100—130 CP, pe două și patru roți motrice, împreună cu mașinile corespunzătoare, se vor putea folosi și agregate mari, îndeosebi în zonele de cîmpie. Dintr-o serie de calcule rezultă că, prin folosirea tractoarelor de 100—130 CP și a unor mașini de mare randament, volumul de lucrări, exprimat în hectare pe un mecanizator, va spori cu circa 30 la sută. Gradul de intensitate a mecanizării lucrărilor agricole va putea fi mărit și datorită completării parcului actual cu alte tipuri de mașini, ca : batoze de deal, prese de balotat paie, remorci pentru tractor, mașini pentru împrăștiat îngrășăminte organice, încărcătoare pivotante.

Datorită specificului muncii din agricultură, cu perioade de vîrf în timpul recoltării păioaselor, efectuării arăturilor, însămînțărilor și recoltărilor de toamnă, cînd tractoarele sînt solicitate cel mai mult, perioade cărora le urmează altele cu activitate mai redusă sau fără activitate în cîmp, utilizarea uniformă a mijloacelor de producție și a forței de muncă din stațiuni în tot cursul anului nu este de deplin realizabilă. Totuși, prin dotarea stațiunilor cu combine autopropulsate, a căror fabricație va începe în 1969, se vor scurta și chiar elimina vîrfurile de muncă. Faptul că autocombinele pot recolta peste 20 de feluri de culturi va permite, pe de o parte, folosirea acestora o perioadă mai îndelungată în cursul anului și, pe de altă parte, eliberarea unui mare număr de tractoare pentru efectuarea altor lucrări.

Dotarea fiecărei stațiuni va fi și pe viitor determinată de specificul activității cooperativelor agricole deservite. Acțiunea de profilare a stațiunilor se va face însă treptat și în colaborare cu uniunile cooperatiste, pe măsura profilării fiecărei cooperative agricole. Toate acestea fac posibilă creșterea duratei anuale de funcționare a tractoarelor, deoarece ele vor putea fi folosite în diferite condiții de lucru, nu numai la lucrări agricole, ci și la transporturi și alte munci neagricole, la oricine le solicită.

Folosirea mai complexă a tractoarelor și mașinilor agricole din dotarea stațiunilor reclamă, totodată, **o utilizare mai judicioasă a forței de muncă.** În acest scop, o atenție deosebită trebuie să se acorde alegerii cît mai corespunzătoare a mărimii și a formei de organizare a brigăzii de tractoare, ca unitate de bază a producției, și creării condițiilor necesare de permanentizare a acesteia pe lîngă cooperativa pe care o deservește. Acțiunea de amenajare, în colaborare cu cooperativele agricole, a unui sediu permanent și corespunzător fiecărei brigăzi trebuie continuată și îmbunătățită.

În vederea folosirii mai bune a forței de muncă din stațiuni în perioadele cînd nu sînt de executat lucrări în cîmp, conducerile unităților și brigăzilor de tractoare vor urmări ca mecanizatorii să fie utilizați în mai mare măsură la întreținerea și repararea utilajelor proprii, ale cooperativelor și ale altor beneficiari, atît la sediul brigăzii sau al stațiunii, cît și la sediul sau domiciliul acestora. Pentru aceasta, o parte din reparațiile capitale de tractoare vor fi preluate de la uzinele Consiliului Superior al Agriculturii și vor fi executate în atelierele stațiunilor în care sînt create condiții corespunzătoare.

Datorită caracterului sezonier pe care-l are munca în agricultură se impune ca, pe viitor, numărul de mecanizatori, în raport cu cel de tractoare, să se reducă în mod corespunzător, urmînd ca în perioadele de vîrf diferența să fie completată cu tractoriști angajați sezonier. În restul timpului din an, cînd vîrful de muncă cu tractoarele scade, ei vor lucra în cooperativa respectivă. Această măsură se poate realiza prin recrutarea unui număr cît mai mare de tractoriști dintre cooperatorii cu stagiul militar satisfăcut și pregătirea lor prin cursuri de scurtă durată la locul de muncă. Prin folosirea de tractoriști sezonieri se va atenua simțitor efectul negativ rezultat din greutatea sau chiar imposibilitatea utilizării, în mod uniform, a tuturor mecanizatorilor pe tot timpul anului. Deosebit de aceasta, în perioadele cu activitate redusă în cîmp sau în ateliere, conducerea stațiunii va putea să acorde concedii fără plată unor muncitori, aceștia păstrîndu-și vechimea în muncă, alocația pentru copii, precum și toate celelalte drepturi ce decurg din calitatea de salariat permanent.

Crearea condițiilor necesare rentabilizării activității S.M.T. presupune, în același timp, **creșterea în și mai mare măsură a grijii față de om, în care scop se vor lua o serie de măsuri pentru cointeresarea materială a tuturor lucrătorilor.** Aceasta se va realiza prin așezarea cît mai justă a sarcinilor de plan în funcție de condițiile specifice locului de muncă și dotarea tehnică a unității, precum și prin îmbunătățirea sistemului actual de salarizare și premiere, care va ține seama de pregătirea profesională a fiecărui muncitor, de vechimea sa în cîmpul muncii și în aceeași unitate și de aportul adus în realizarea și depășirea tuturor sarcinilor de plan.

În vederea asigurării cadrelor necesare de mecanizatori la nivelul cerințelor actuale, **în centrul preocupărilor va trebui să stea pregătirea temeinică de mecanici agricoli policalificați, în stare să poată mînui cu randament maxim întreaga gamă de tractoare, mașini și utilaje și care să poată trece cu ușurință de la un fel de lucrări la altul și, totodată, să execute întreținerea și repararea utilajelor în condiții optime.**

Un rol însemnat în reducerea cheltuielilor efectuate de S.M.T. îl are **îmbunătățirea întreținerii și reparării parcului de tractoare și mașini agricole,** deoarece aceste cheltuieli, îndeosebi pentru piese de schimb și materiale, au cea mai mare pondere în componența prețului de cost al lucrărilor. Consumul de piese de schimb și materiale poate fi redus, în primul rînd, prin executarea la timp și de calitate a îngrijirilor tehnice, cărora mulți mecanizatori nu le acordă atenția cuvenită. La aceasta se mai adaugă economiile ce pot fi realizate prin recondiționarea unui număr mai mare de repere și într-un volum sporit de piese de schimb atît în atelierele proprii, cît și în cele ale uzinelor de reparații, precum și prin înlocuirea numai a acelor piese care sînt uzate și nu a unor ansamble întregi, așa cum se proceda pînă acum.

O altă măsură pentru realizarea de economii la reparații o constituie **organizarea procesului de producție în atelierele S.M.T. și folosirea judicioasă a forței de muncă, a utilajelor și dispozitivelor.** Este necesar ca schema personalului de atelier să se adapteze în așa fel ca numărul de muncitori să fie cel strict necesar. **De asemenea, atenția conducerii S.M.T. și a șefilor de ateliere trebuie îndreptată și asupra cheltuielilor de regie ale atelierelor, care sînt încă destul de mari.**

Deosebit de însemnat pentru reducerea cheltuielilor de reparații este ca eforturilor proprii ale S.M.T. să li se adauge preocuparea susținută din partea industriei pentru îmbunătățirea calității tractoarelor și mașinilor, a pieselor de schimb, precum și pentru reducerea costului acestora.

Un loc important în cadrul măsurilor preconizate îl ocupă, de asemenea, **reducerea consumurilor specifice de carburanți și lubrifianți.** Este necesar ca acest lucru să fie urmărit și aplicat în toate fazele de circulație a carburanților și lubrifianților : transportul la stațiune și de aici la brigăzi, depozitarea, alimentarea tractoarelor și consumul pentru executarea diferitelor lucrări, deplasările la locul de producție și înapoi la sediul brigăzii.

Economia de combustibil depinde în mare măsură și de starea tehnică a tractoarelor și mașinilor, de întreținerea și folosirea lor, de modul cum sînt formate agregatele și deci cum este utilizată capacitatea tractoarelor.

În vederea rentabilizării S.M.T. se impune **o atenție mai mare pentru reducerea cheltuielilor fixe,** care cuprind salariile personalului de conducere și tehnico-administrativ, **și a celor de administrație și gospodărire a fiecărei unități.** Acest lucru este posibil printr-o mai bună organizare a întregii activități de producție a stațiunii, prin simplificarea metodologiei de planificare, evidență, creditare și finanțare, operațiuni care e indicat să ducă la restrîngerea numărului de salariați din această categorie și trecerea lor în munci productive. În afară de aceasta, reducerea acestor cheltuieli poate fi realizată prin întărirea disciplinei în muncă, pentru a nu se mai plăti salarii pe timpul cît salariații lipsesc de la serviciu sau întîrzie de la program. Cheltuielile de administrație și gospodărire, al căror nivel este încă ridicat în multe stațiuni, pot fi, de asemenea, diminuate prin reducerea la strictul necesar a deplasărilor și convorbirilor telefonice, prin folosirea judicioasă a mijloacelor de transport, raționalizarea consumului de rechizite.

Prin aplicarea măsurilor enunțate, cheltuielile de producție și amortismentele vor fi reduse în mod substanțial. Ele singure nu pot duce însă la rentabilizarea S.M.T., rezultînd încă o diferență nefavorabilă, care va putea fi acoperită prin creșterea veniturilor și alte măsuri ce se vor lua în cursul acestui an.

Paralel cu toate aceste măsuri, se prevede ca **metodologia de planificare să fie simplificată,** astfel ca ea să cuprindă numai indicatorii economici de sinteză necesari unei conduceri operative și eficiente, atît stațiunii, cît și brigăzii de tractoare. Pe viitor urmează a se folosi, ca indicatori principali, volumul de lucrări exprimat valoric, nivelul cheltuielilor la 1 000 de lei venituri, fondul anual de salarii, volumul investițiilor cu termenele de punere în funcțiune și dotarea cu principalele utilaje. Totodată, se va trece la simplificarea și reducerea evidențelor primare, contabile și statistice, precum și la adoptarea normelor de finanțare, creditare și stabilire a rezultatelor activității stațiunilor de mașini și tractoare, specifice întreprinderilor economice de stat.

Realizarea ansamblului de măsuri preconizat va asigura o mai bună gospodărire și exploatare a mijloacelor materiale și bănești de care dispun stațiunile de mașini și tractoare, creîndu-se condițiile necesare sporirii veniturilor și reducerii cheltuielilor, astfel ca, într-un timp cît mai scurt, activitatea economică a acestor unități să se încheie cu rezultate pozitive.

IMPORTANTE ACȚIUNI INTERCOOPERATISTE

Convorbire cu ing. Ioan COROIU, vicepreședinte, ing. Romulus HOMOC, instructor cu organizarea producției și Alexandru CIOLOCA, instructor cu activități anexe, de la Uniunea regională Banat a cooperativelor agricole

REDACȚIA : Agricultura regiunii Banat dispune de mari rezerve de sporire a producției și veniturilor cooperativelor agricole. Ce acțiuni comune mai importante s-au întreprins pentru valorificarea acestor rezerve ?

Ing. I. COROIU : Am să mă refer, îndeosebi, la acțiunile intercooperatiste întreprinse pentru ridicarea gradului de utilizare economică a pămîntului.

Prin lucrările executate pentru apărarea de inundații și exces de umiditate au fost scoase pînă acum de sub amenințarea apelor 343 000 ha. Totuși, pe 207 000 ha lucrările nu au fost încă începute, iar pe 112 000 ha amenajările mai trebuie extinse și completate în cadrul sistemelor existente.

Bazate pe această situație, cooperativele agricole de producție și-au prevăzut, pentru anul trecut, să efectueze lucrări de hidroameliorații în volum de 547 920 mc, din care aproape 173 000 mc de despotmoliri a rețelei de desecare existente și peste 375 000 mc de canale noi, care afectează o suprafață de 13 515 ha. Analizînd periodic situația lucrărilor de hidroameliorații, uniunea cooperatistă și consiliul agricol au luat măsuri de impulsionare a acestora. În raioanele de șes — Arad, Sînnicolau Mare și Timișoara — cu un volum mai mare de lucrări, imediat după terminarea recoltării culturilor de toamnă, au fost organizate șantiere intercooperatiste. La 17 noiembrie 1967, de exemplu, peste 2 200 de cooperatori din raionul Arad au început lucrările de desecări pe șantierele intercooperatiste de la Variașul Mare, de la Iratoș — Curtici — Sofronea și pe alte nouă șantiere locale. Numai pe șantierul cooperativei Variașul Mare lucrează cooperatori din 18 unități din raion. Aici, după săparea celor 59 000 mc pămînt, vor fi scoase de sub influența apelor circa 1 000 de hectare. La Iratoș — Curtici — Sofronea, unde se execută canale care străbat perimetrul acestor unități, lucrează țărani cooperatori din șase unități învecinate.

În raionul Sînnicolau Mare au fost deschise alte două șantiere, la Dudești-Vechi și Saravale, pe care au fost dislocați 94 965 mc pămînt. Pe acest șantier lucrează în jur de 1 200 de țărani cooperatori și vor fi scoase de sub influența apelor circa 2 000 de hectare. Timpul prielnic din toamnă a permis deschiderea unor șantiere și în raionul Timișoara, cu centrul la Beregseul Mare, unde vor fi dislocați 192 000 mc de pămînt, iar la Otelec 30 000 mc. Acțiunea va continua și în zona orașului Timișoara, la Săcălaz și Mehala.

Pentru combaterea eroziunii solului sînt în curs de organizare două șantiere intercooperatiste, în raioanele Lipova și Lugoj. De asemenea, tot prin acțiuni comune, suprafața amenajată pentru irigat va ajunge, pînă în anul 1970, la 20 400 de hectare.

REDACȚIA: În jurul Timișoarei există tradiție în cultura legumelor. Satisfacerea cerințelor mereu crescinde ale populației orașului cu legume proaspete, într-un sortiment cît mai variat, în cantități îndestulătoare, eșalonate pe o perioadă cît mai lungă din an constituie una din preocupările principale ale uniunilor cooperatiste?

A. CIOLOCA : În vederea îndeplinirii acestui deziderat, conducerile cooperativelor din preajma Timișoarei, cu sprijinul și sub îndrumarea permanentă a consiliului agricol orășenesc și a uniunii cooperatiste, au luat o serie de măsuri tehnico-organizatorice care să ducă la sporirea producției de legume, în special a celor timpurii și forțate. Pe prim plan s-a situat acțiunea de extindere a suprafețelor de sere, răsadnițe și solarii, de folosire intensivă a celor existente. Totodată, s-a dat atenție lărgirii sortimentelor de legume și eșalonării producției.

Din dorința de a le asigura o sursă permanentă de venituri, uniunea cooperatistă orășenească a propus celor 12 cooperative agricole din jurul Timișoarei înființarea unui complex de sere, care să funcționeze ca unitate economică intercooperatistă. Această propunere a fost discutată și aprobată de către adunările generale ale țăranilor cooperatori din unitățile vizate. Înainte de a trece practic la realizarea acestei hotăriri, uniunea cooperatistă și consiliul agricol au organizat un schimb de experiență la cooperativa din Macea, recunoscută nu numai în regiune, ci și pe țară în construcția de sere de tip industrial, și la combinatul de sere Arad.

Planul de construcție al complexului prevede, pentru început, darea în producție a unei suprafețe de două hectare, care trebuie să funcționeze în primul trimestru din acest an, urmînd ca pînă în 1970 să se ajungă la 10 hectare. Acoperirea cheltuielilor se va face prin contribuția celor 12 cooperative agricole.

În dorința de a se termina construcția serei la termen, uniunea cooperatistă a propus înființarea, pe lîngă cooperativa din Chișoda, a unei secții anexe pentru construcții metalice.

Felul în care a fost organizată munca pe șantier, simțul de răspundere cu care se lucrează au făcut ca, pe terenul cooperativei din Mehala, să apară impunătoare schele de metal, al căror interior e împînzit de conductele ce vor asigura căldura necesară plantelor. La primul hectar lucrările sînt terminate, iar la cel de-al doilea s-a ajuns la acoperiș, instalația de încălzire fiind deja terminată. Concomitent se lucrează la construcția centralei termice, a rezervorului de carburanți ; hala de sortare este, de asemenea, ridicată.

Desigur, ca la orice început, constructorii au avut și mai au de întîmpinat greutăți. Ceea ce trebuie subliniat este însă faptul că nu peste multă vreme serele de tip industrial de la marginea orașului nostru vor începe să producă primele cantități de roșii, ardei și alte legume timpurii, care, valorificate, vor aduce cooperativelor agricole, care s-au asociat la această acțiune, venituri bănești mai mari, realizabile în tot timpul anului.

REDACȚIA : Sub titlul „Virtuțile și minusurile unei inițiative", revista „Agricultura socialistă" a publicat, în toamna anului trecut, un articol în care relata o importantă acțiune intercooperatistă din regiunea dv.: producerea furajelor combinate în cooperativa agricolă Jebel. Ce s-a făcut, în continuare, pentru extinderea acestei valoroase metode ?

Ing. Romulus HOMOC : Înainte de a vă răspunde la această întrebare este bine să arăt că efectivele de animale proprietate obștească a cooperativelor au înregistrat la sfîrșitul anului trecut 164 300 bovine, 228 218 porcine, 365 886 ovine și 503 000 păsări. Sarcinile de plan pe anul 1968 sînt și mai mari.

O dată cu sporirea efectivelor de animale și păsări se impune însă și creșterea productivității lor.

În vederea hrănirii raționale a efectivelor de animale și, în mod deosebit, a porcinelor și păsărilor, uniunea regională a luat măsura ca, prin eforturile comune ale mai multor unități, în afară de fabrica de furaje combinate de la Jebel, alte trei mori, din comunele Pecica, raionul Arad, Cărpiniș, raionul Timișoara, și Chizătău, raionul Lugoj, să fie transformate pentru a servi la pregătirea și amestecarea furajelor ce se utilizează în alimentația păsărilor, purceilor sugari și tineretului porcin pînă la greutatea de 30 kg.

Amenajarea și transformarea acestor mori de furaje combinate s-a făcut cu contribuția cooperativelor agricole din raioanele respective, investițiile ridicîndu-se pentru fiecare între 400 000—500 000 de lei. Moara de la Pecica deservește 52 de cooperative agricole, iar cea din Cărpiniș 55 de unități. Verificate în stare de funcțiune, aceste mori corespund procesului tehnologic propus.

Pe baza graficelor întocmite de către organele agricole și a rețetelor de furaje, cooperativele agricole beneficiare contribuie la aprovizionarea acestor mori cu nutreturi. Este adevărat că, uneori, datorită lipsei de furaje industriale (șroturi, tărîțe, făină de carne, făină de oase etc.), morile nu funcționează cu întreaga capacitate. Printr-o planificare și repartizare echitabilă a furajelor industriale, rețetele de furaje sînt, însă, respectate.

Convorbire consemnată de ing. Iosif FAUR

Casa-laborator este unul din locurile cel mai des frecventate în zilele de iarnă de inginerul Ion Iacob, de la cooperativa agricolă din Topoloveni, raionul Găești. Aparatul fotografic l-a surprins aici în momentul determinării umidității boabelor de porumb și aranjării lor în germinatoare.

Foto : C. DUMITRU

ADUNĂRILE GENERALE ÎN COOPERATIVELE AGRICOLE

Salt calitativ făcut doar pe jumătate

Înainte cu numai patru ani, cooperativa din Priboieni figura în scriptele organelor agricole din regiunea Argeș ca una din unitățile slab dezvoltate. Producțiile de grîu și porumb erau mici, sub 1 000 kg la ha ; suprafețe mari de vie și pomi — cooperativa este situată în zona de deal — rămîneau nemuncite și, de aceea, rodul lor era sărac.

Azi, consiliul agricol și uniunea cooperatistă din raionul Găești situează cooperativa din Priboieni printre unitățile „de mijloc". De altfel, din dezbaterile care au avut loc în adunarea generală ce s-a ținut cu cîteva zile în urmă, cooperatorii de aici au scos în evidență faptul că unitatea are mari posibilități de a se întări din punct de vedere economic și organizatoric. Din darea de seamă prezentată de președintele cooperativei, **Ion DUINEA**, de exemplu, a rezultat că, deși la unele culturi, producțiile de pe suprafețele recoltate au fost mai mari decît cele prevăzute, totuși, dacă ele se raportează la suprafețele înscrise în plan, sînt destul de scăzute.

CAUZA RECOLTELOR SLABE

Cooperativa n-a însămînțat 36 ha cu porumb, ceea ce, pentru unitate, care avea prevăzută pentru această cultură o suprafață totală de 169 ha, este destul de mult. Corespunzător a scăzut și suprafața destinată cultivării de fasole intercalată printre porumb ; producția acesteia a fost de numai 11 kg/ha. Extrem de puțin — doar 5 600 kg/ha — s-a obținut și la cultura cartofului. Luînd în calcul doar 56 ha de vie — deși unitatea are 88 ha — președintele consideră că producția medie de struguri a fost de 4 400 kg/ha, deși, în realitate, ea nu s-a ridicat decît la 2 454 kg/ha.

Care sînt cauzele care au determinat ca producțiile să fie scăzute ? **În primul rînd, nerealizarea suprafețelor planificate. Apoi, agrotehnica aplicată ; mai precis neaplicată.** Cantitățile de îngrășăminte naturale și chimice folosite au fost extrem de mici ; în 1967, de pildă, deși cooperativa are însemnate suprafețe de teren brun roșcat de pădure în diferite grade de podzolire, nu s-a împrăștiat nici un gram de amendamente calcaroase. **Slaba participare a cooperatorilor la activitatea obștească — din cele 124 000 de zile-muncă planificate nu s-au realizat decît 54 700 zile-muncă — a făcut ca o serie de lucrări de îngrijire a culturilor să nu fie efectuate.** La brigăzile a 8-a și a 6-a, în lunca Tompa și, respectiv, în lunca Gogan, porumbul a rămas neprășit. Mari cantități de fîn s-au stricat pe cîmp, nefiind ridicate la timp. La fel și fructele : pe pom s-au realizat doar 24 kg de fructe, cu mult sub potențialul real.

Faptul că nu s-a dat atenție asigurării bazei furajere (neîngrijite, pășunile dau doar 2 000 kg de iarbă/ha, iar producțiile medii de lucernă și trifoi roșu au fost de 3 000 și, respectiv, 2 000 kg/ha, cu mult sub plan) **și îngrijirii animalelor, producțiile din zootehnie sînt foarte mici.** De la fiecare vacă s-au obținut doar 750 litri de lapte. Cooperativa nu și-a îndeplinit contractele încheiate cu organizațiile comerciale, livrîndu-le doar 55 hl de lapte în loc de 58,3 hl și 8,5 tone de carne, față de 16 tone.

Toate acestea, așa cum a reieșit din raportul comisiei de revizie, au determinat ca veniturile planificate să nu fie realizate decît pe jumătate (820 000 de lei în loc de 1 730 000 de lei). Bineînțeles, aceasta s-a răsfrînt atît asupra nivelului retribuirii în bani a cooperatorilor, deși valoarea totală a zilei-muncă a crescut, față de cea planificată, de la 14,43 lei la 18,50 lei —, cît și asupra fondului de acumulare, care în anul trecut n-a putut să înregistreze decît o valoare de 219 000 de lei, în loc de 487 238 de lei cît era înscrisă în plan.

Pare curios, și totuși e adevărat, faptul că **cifrele înscrise în planul de producție și financiar pe 1968, al cărui proiect a fost prezentat adunării generale de inginerul Nistor DRAGOMIR, reprezintă o dare înapoi, în anumite privințe, față de cele înscrise în planul pe 1967.** S-a propus, și s-a aprobat, ca la grîu și porumb să se obțină, în medie, cîte 1 300 kg/ha, deși în 1967 s-au realizat 1 350 kg/ha la grîu și, respectiv, 1 800 kg/ha la porumb. Pe motiv că aici vitele „nu merg", cooperativa și-a prevăzut să reducă în acest an efectivul acestora cu 120 de animale, din care 35 de vaci și juninci, crescînd, în schimb, numărul de ovine, de la 467 la 850 de capete. A fost „găsit" și un procedeu original de refacere a 19 ha de vie neproductivă : prin împărțirea acestora la membrii cooperatori, fără vreo pretenție de ambele sensuri.

UNDE SÎNT REZERVELE

Adunarea generală care a avut loc la Priboieni este cotată la Uniunea raională Găești a cooperativelor agricole ca bună, nu atît prin rezultatele economice ale unității respective, cît prin dezbaterile fructuoase care au avut loc aici. **Este adevărat că în cadrul adunării s-au făcut unele propuneri și observații judicioase. Marea majoritate a vorbitorilor s-au referit, în cuvîntul lor, la o serie de rezerve pe care le are cooperativa pentru a spori producțiile și veniturile. Un interes deosebit a stîrnit retribuția suplimentară, care anul trecut a fost aplicată pentru prima oară în această unitate.** Cooperatorul **Ion CRISTOCEA**, de exemplu, a arătat că a îngrijit împreună cu familia sa, 0,75 ha cultivate cu porumb, de pe care a obținut 2 825 kg/ha de știuleți, precum și 0,20 ha de vie, din care a realizat 1 890 kg de struguri. Drept retribuție suplimentară pentru depășirea producției planificate i-au revenit 681 kg de porumb-știuleți și 545 kg de struguri. „În 1967 — a subliniat el — ne-am propus să aplicăm retribuția suplimentară la întreaga suprafață de porumb și de vie. În schimb, acest lucru nu s-a înfăptuit decît pe 30 ha la porumb și pe 25 ha la vie, ceea ce este foarte puțin. Acest lucru să nu se mai repete și în 1968".

Referindu-se la faptul că în cooperativă există numeroase parcele răzlețe, situate pe dealuri, între vii, care însumează peste 100 ha ce nu sînt cultivate an de an, cooperatorul **Gheorghe CRINTOIU** a scos în evidență că acestea reprezintă o mare rezervă de sporire a producției. Cultivînd cu porumb 0.60 ha pe astfel de terenuri, el a cules, anul trecut, 1 655 kg de știuleți, din care i-au revenit ca retribuție suplimentară 614 kg. „În acest an — a spus el — doresc să mi se repartizeze un hectar, angajîndu-mă să obțin o producție și mai mare".

Despre efectul stimulativ al retribuției suplimentare și necesitatea extinderii ei au vorbit, de asemenea, și cooperatorii **Ion STANCU, Gheorghe CROITORU, Ilie COȚANDRA.** Ei au subliniat necesitatea ca, la culturile la care se aplică acest mijloc de cointeresare materială a cooperatorilor, terenurile să fie repartizate încă de pe acum, pentru ca oamenii să ia măsuri din timp pentru sporirea producției.

Au fost date exemple concrete care ilustrează posibilitatea obținerii unor recolte mai mari. Astfel, în timp ce, în anul trecut, brigada a 2-a a realizat, în medie la hectar, 2 400 kg de porumb-boabe, brigăzile a 6-a și a 8-a n-au obținut decît 1 350 kg/ha. De asemenea, s-a propus, iar adunarea generală a aprobat, să se completeze golurile în vii cu 4 000 de bucăți de viță, în livezi cu 4 000 de pruni și 1 000 de meri, iar terenul dintre pomi să fie cultivat cu plante de nutreț.

Și activitățile anexe constituie pentru această cooperativă o mare rezervă de sporire a veniturilor. În 1967, de pildă, din valorificarea produselor atelierului de rotărie-tîmplărie s-au încasat aproape 100 000 de lei. Prin extinderea acestui atelier s-a preconizat să se realizeze 100 de căruțe, 100 de ghiociuri și 100 de roate, 10 șarete etc., care să fie vîndute altor cooperative. În acest fel, venitul prevăzut la activități anexe crește de trei ori față de cel realizat în anul trecut.

Pentru mai buna organizare a muncii, adunarea generală a hotărît reducerea de la opt la șase a numărului de brigăzi.

SE IMPUNE UN SPRIJIN PERMANENT

Era de așteptat ca în adunarea generală a cooperativei din Priboieni să se critice cu mai multă tărie atît lipsurile și neajunsurile manifestate anul trecut în activitatea unității, cît și acele prevederi nemobilizatoare înscrise în planul de producție și financiar pe 1968. **Faptul că s-a mers pe linia de a se adopta prevederi sub posibilități se datorește însă și modului în care conducerea cooperativei a fost îndrumată și sprijinită de consiliul agricol și uniunea raională Găești a cooperativelor agricole, care, absorbite de organizarea unei ședințe „model", au uitat tocmai esențialul : întocmirea, în lumina rezultatelor obținute și a rezervelor existente, a unui plan mobilizator, menit să ducă la întărirea economico-organizatorică a cooperativei din Priboieni.**

Este deosebit de important ca, încă de pe acum, din perioada ținerii adunărilor generale, consiliile agricole și uniunile cooperatiste să traducă în viață sarcinile ce le-au fost trasate de Conferința Națională a partidului : de a folosi mai deplin competențele largi ce le-au fost acordate pentru conducerea și îndeplinirea planului pe întreaga agricultură și, respectiv, de a exercita cu toată hotărîrea și competența funcțiunile economice care le-au fost încredințate de partid, prin care ele pot contribui la ridicarea agriculturii cooperatiste la nivelul resurselor și posibilităților de care dispune.

Ing. Em. ALBULESCU

CONCURSURILE — EDIȚIA 1968

(Urmare din pag. 1)

rească interesul cooperatorilor pentru calitatea produselor, calitate de care depinde, în mare măsură, prețul lor. La concursul între cooperative nu se mai ia ca bază de calcul media producțiilor din ultimii cinci ani, ci din ultimii trei, perioadă în care s-au realizat, la unele culturi, creșteri însemnate de recoltă.

Procentul de depășire a producțiilor medii constituie principalul, dar nu singurul criteriu de apreciere a rezultatelor obținute de cooperativele agricole participante la concursuri. Indiferent de concurs, ierarhizarea unităților se va face ținîndu-se seama și de o serie de alți factori, între care se numără : respectarea suprafețelor planificate pe culturi, realizarea de culturi intercalate și duble pe terenuri cît mai întinse și în primul rînd pe cele amenajate pentru irigat, îndeplinirea planului de plantări și asigurarea densității optime în livezi și vii. Gradul de îndeplinire a obligațiilor contractuale, calitatea produselor livrate, îndeosebi a celor destinate exportului, și respectarea termenelor de livrare vor fi avute și ele în vedere atunci cînd se stabilesc locurile ocupate de cooperative în concurs. Vor cîntări, de asemenea, greu în balanța concursurilor aspecte ca: realizarea efectivelor planificate pe specii și categorii de animale, reducerea consumului de furaje pe unitatea de produs, valoarea indicilor de natalitate. Prin aprecierea rezultatelor și în raport de factorii enumerați, concursurile exercită o influență hotărîtoare asupra întregii vieți economice și de producție a unităților, acesta fiind în ultimă analiză însuși scopul urmărit prin organizarea lor.

Cînd începe ediția 1968 a concursurilor ? Iată o întrebare cu multiple rezonanțe și implicații practice actuale. Grupele de cooperatori și echipele intră în concurs concomitent cu discutarea sarcinilor de producție în adunările pe brigăzi. Concursurile între brigăzi și unități încep o dată cu dezbaterea și aprobarea planului de producție și financiar în adunările generale ale cooperativelor care se țin în prezent. Rezultă de aici că se va porni cu dreptul la drum numai dacă **în respectivele adunări se va analiza cu înalt simț de răspundere modul cum s-au desfășurat concursurile în 1967. Folosindu-se învățămintele desprinse din analize, se va trece la lansarea noilor concursuri, angajamentele luate cu acest prilej trebuind să conțină nu numai indicii cantitativi, ci și măsurile organizatorice, economice și de altă natură pe care înțeleg să le aplice echipele, brigăzile și cooperativele pentru a asigura reușita concursurilor din acest an.**

Considerăm util să subliniem, în final, că sarcina organizării și îndrumării concursurilor între echipe și brigăzi revine consiliilor de conducere și specialiștilor.

Consiliile de conducere trebuie să se bucure de sprijin permanent din partea birourilor executive ale uniunilor cooperatiste ,care—sub îndrumarea organelor locale de partid — au datoria să se ocupe într-o mai mare măsură decît au făcut-o pînă acum de organizarea și desfășurarea concursurilor.

Aducînd respectul cuvenit unităților, formațiunilor de lucru și cooperatorilor fruntași, care prin activitatea lor remarcabilă luminează ca niște faruri drumul agriculturii noastre, uniunile cooperatiste trebuie să înțeleagă că succesul real îl constituie nu performanțele excelente, dar puține la număr, ale protagoniștilor. Succesul cel mai prețios, pentru care militățm și pe care-l urmăresc concursurile, îl constituie obținerea unui avînt general în toate ramurile de bază ale agriculturii cooperatiste, sarcină pusă pregnant de recenta Conferință Națională a partidului.

Unitățile clasate pe primele locuri pe țară

(Urmare din pag. 1)

Potrivit acestor criterii, pe primele trei locuri se situează următoarele cooperative agricole :

LA CONCURSUL PORUMBULUI

— premiul I : „8 Martie", Miloșești, raionul Slobozia, regiunea București ;
— premiul II : Negru Vodă, raionul Negru Vodă, regiunea Dobrogea ;
— premiul III : Suditi, raionul Fetești, regiunea București.

LA CONCURSUL FLORII-SOARELUI

—premiul I : „Gheorghe Doja", raionul Slobozia, regiunea București ;
— premiul II : Liscoteanca, raionul Făurei, regiunea Galați ;
—premiul III : Valea Măcrișului, raionul Urziceni, regiunea București.

LA CONCURSUL SFECLEI DE ZAHĂR

— premiul I : Buda-Palanca, raionul Ploiești, regiunea Ploiești ;
— premiul II : Dor Mărunt, raionul Lehliu, regiunea București ;
— premiul III : Pădureni, raionul Criș, regiunea Crișana.

LA CONCURSUL CARTOFULUI

— premiul I : Tudora, raionul Fălticeni, regiunea Suceava ;
— premiul II : Păstrăveni, raionul Tg. Neamț, regiunea Bacău ;
— premiul III : Turia, raionul Tg. Secuiesc, regiunea Brașov.

LA CONCURSUL VITICULTURII

— premiul I : Păunești, raionul Adjud, regiunea Bacău ;
— premiul II : Movilița, raionul Panciu, regiunea Galați ;
— premiul III : Tîrzii, raionul Huși, regiunea Iași.

În afară de drapele și diplome, unităților fruntașe li se vor acorda și premii în bani. Valoarea acestora va fi de 25 000 de lei premiul I, 15 000 de lei pentru premiul II, și de 10 000 de lei pentru premiul III. Amintim că unităților cîștigătoare ale concursului grîului — cooperativele agricole din Cobadin, regiunea Dobrogea, Dobrosloveni, regiunea Oltenia, și Lenauheim, regiunea Banat, clasate în această ordine pe primele trei locuri — distincțiile cuvenite le-au fost înmînate cu prilejul „Zilei recoltei" în cadrul festivităților care au avut loc în București.

DEZVOLTAREA ARMONIOASĂ A ÎNTREGII ȚĂRI

(Urmare din pag. 1)

De asemenea, prin dimensiunile ce se propun județelor și prin alegerea unor poziții cît mai centrale reședințelor acestora, se realizează posibilitatea unor legături lesnicioase între sat și reședința de județ. O influență directă asupra activității economice și social-culturale va putea scoate din izolare grupuri întregi de sate care, în cadrul unora dintre raioanele actuale, care au ca reședință localități rurale (există 32 de asemenea raioane), rămîneau departe de influențele orașului.

Numărul mare de orașe reședință de județ la care se adaugă și municipiile alese dintre orașele cele mai mari, cu puternică industrie, cu dezvoltată activitate social-culturală, arată o vădită tendință de urbanizare și de organizare pe baze noi a zonelor de influență urbană asupra mediului rural. Aceste centre, mai direct legate de zona de influență economică proprie, vor constitui tot mai mult locuri de atracție locală a forței de muncă, care pînă nu de mult se deplasa la mari distanțe sau spre reședințele de regiuni, vor constitui tot mai mult centre de absorbție a produselor agriculturii preorășenești. Prin organizarea județelor se vor scoate mai bine în evidență zonele încă slab urbanistice (de exemplu, cea dintre Siret și Prut, Bărăganul ș.a.) unde, în afara reședinței județului, mai există doar unul sau două orașe mărunte. Prin urbanizarea acestor zone, prin crearea de noi obiective industriale se ridică și satul, agricultura capătă mai mari posibilități de intensificare și de valorificare a produselor proprii (mai ales a celor perisabile, care nu suportă transporturi depărtate).

Acestea sînt doar cîteva dintre elementele care arată cum organizarea județelor va crea bazele unei dezvoltări armonioase a tuturor zonelor și localităților țării noastre. Important este însă și faptul că în cadrul noii împărțiri administrativ-teritoriale, și îndeosebi în județele cu relief mai accidentat, cu multe terenuri agricole în pantă, se vor putea crea organe specializate în ameliorarea terenurilor erodate și de valorificare mai bună a celor cu productivitate scăzută, în aceste zone existînd cele mai mari rezerve recuperabile de terenuri agricole.

În ultimele două decenii s-au construit în țara noastră numeroase fabrici legate de materii prime din producția agricolă : fabrici de zahăr, ulei, conserve de legume și fructe, preparate de carne, întreprinderi de vinificație, topitorii și filaturi de in și cînepă etc. Fiecare dintre acestea înviorează și intensifică producția agricolă, folosesc forța de muncă rurală devenită disponibilă în anumite epoci ale anului. Dezvoltarea în continuare a unor asemenea întreprinderi în mediul rural, alături de unele ramuri ale industriei locale și meșteșugărești (îndeosebi de artizanat cu specific artistic local), de obiecte de uz gospodăresc etc. va intensifica viața satului și-i va crea funcțiuni noi, productive, menite să ridice nivelul de trai în mediul rural.

Ca un corolar al organizării județelor și municipiilor se va trece la acțiunea de mari proporții a sistematizării satelor care va întregi ansamblul de măsuri, pe baza cărora se urmărește dezvoltarea armonioasă a tuturor zonelor și localităților țării.

Iată cîteva elemente care arată însemnătatea propunerilor Comisiei centrale de partid și de stat cu privire la organizarea județelor și municipiilor, organizare ce se va răsfrînge cu urmări deosebit de favorabile în toate sectoarele de activitate economică și social-culturală.

EDIȚIA DE IARNĂ A PRIMULUI CONCURS REPUBLICAN AL CELOR MAI BUNE SOIURI DE MERE ȘI PERE

La 22 ianuarie a.c., la Institutul agronomic din București a început etapa de iarnă a primului concurs pe țară al celor mai bune soiuri de mere și pere, care a adus la start 38 de unități agricole cultivatoare de mere și 6 unități cultivatoare de pere. În total, au fost prezentate în concurs 137 de probe de mere, din 31 de soiuri și 14 probe de pere, din 8 soiuri. De remarcat că la actuala ediție au predominat probele din soiurile de măr Ionathan, Starking Delicious, Golden Delicious, London Pepping și Pătul, care, de regulă, se pretează la o bună conservare.

Cum a fost „jumulit" Combinatul avicol Crevedia

(Urmare din pag. 1)

Crevedia ca într-un coș de rai! Ce i-a determinat să fure? Au început cu cîteva ouă și au ajuns la peste un milion de lei. Ce procedee au folosit? Și, mai ales, ce factori și împrejurări au înlesnit comiterea unor fraude de asemenea proporții? Putea fi preîntîmpinat furtul? Dacă da, cine avea datoria și obligația s-o facă? Și de ce n-a intervenit?

Iată cîteva întrebări la care ne propunem să răspundem în cele ce urmează.

Găina care cotcodăcește mult nu face ouă,

Cînd a fost numit, de către departament, director la Combinatul avicol Crevedia, Petre Bădulescu avea o singură „calitate" : știa să se laude. Era incapabil de a conduce o asemenea unitate modernă de la care se pretindeau, pe bună dreptate, producții mari și ieftine de carne și ouă. Ca să-și ascundă nepriceperea și să apară în ochii șefilor din departament că știe să obțină rezultate superioare, a recurs la tot felul de falsificări și jonglerii. Ceilalți inculpați — Gheorghe Marin, Constantin Cristea, Veronica Mihalache și Gheorghe Vamvu i-au dat tot concursul. Împreună, pe căi ilicite, au creat, treptat, plusuri mari de pui de o zi, puicuțe, găini ouătoare, găini destinate valorificării, curci, curcani, ouă... toate nelnregistrate în actele de evidență. Pe baza lor, Bădulescu comunica forului tutelar realizări și depășiri eronate, la toți indicatorii din planul de producție. Nimeni nu-i controla spusele. Era lăudat, evidențiat, premiat. El, urmărind un singur scop — căpătuiala, își lua angajamente, „cotcodăcea" că se va strădui să pună în valoare noi „rezerve" de sporire a producției și a beneficiilor...

S-a ținut de cuvînt în privința beneficiilor personale. Asta și urmărea, căci își însușise, deja, împreună cu subalternii Gh. Marin și Gh. Vamvu, 159.140 de lei, contravaloarea a 159 140 de ouă sustrase și „valorificate" de alți subalterni, în frunte cu C. Cristea, șeful depozitului de produse.

Cantități mari de ouă, deși aveau cu totul altă destinație, erau scăzute din gestiunea depozitului în baza unor acte fictive din care rezulta că au fost date în furajarea puilor.

Cine fură azi un ou... Delapidatorii însă aveau nevoie de multe ouă pentru a umfla artificial producția, pentru a spori efectivele de păsări neînregistrate. Au apelat și la alte „rezerve", la puicuțe. Multe dintre acestea începeau ouatul cu circa 30 de zile înainte de a fi trecute în efectivul de bază. Nu se întocmeau bonuri de recoltare. În acte, puicuțele rămîneau „puicuțe" pînă la vîrsta de 185 de zile, cînd, prin alte falsuri în evidențe, „întinereau" și, abia după ce împlineau pentru a doua oară 165 de zile, deveneau ...ouătoare! Din ouăle obținute prin asemenea mijloace necinstite, zeci de mii au fost introduse, fără forme legale, la incubație. Pui rezultați erau folosiți la mistificarea datelor privind producția; cu ei se acopereau furturile, mortalitățile, neglijențele.

„Da, a declarat la proces martora Elisabeta Spiridon, tehniciană la stația de incubație. Primeam, deseori, din dispoziția lui Bădulescu, apoi din a lui Marin și Vamvu, fără acte, cîte 6000—7000 de ouă, din care rezultau, de fiecare dată, 3300—4000 de pui. Mi s-a impus să tac. Procentul de ecloziune realizat în combinat era falsificat, în funcție de interesele inculpaților. Și pe această cale s-au creat plusuri mari de efective".

Într-un singur an, 1964, numai la brigada a X-a au fost introduși, fără a fi înregistrați 10 540 de pui de o zi. În aceeași perioadă, la brigada a IX-a, „rezervele interne" se cifrau la 6014 găini ouătoare, plus de efectiv care nu figura în actele contabile.

„Eu, tovarășe președinte, a afirmat în instanță îngrijitoarea Constantina Șerban, aveam în primire un lot de 5100 de găini, de la care recoltam zilnic 5500—5800 de ouă (!?) Nu vă mirați! Nu oua nici o găină de două ori pe zi, ci aveam, neînregistrate în fișa de lot, peste 600 de găini. Munceam din greu, iar, dacă spuneam ceva, inculpații ne amenințau, ne înjurau și chiar ne pălmuiau. Au jumulit combinatul ca să huzurească..."

Atmosferă propice falsurilor

Cu scopul de a sustrage nestingheriți tot felul de produse, în goană după căpătuială, delapidatorii au creat și întreținut în combinat o atmosferă propice superficialității în muncă, minciunii, falsurilor, risipei.

În evidențele privind producția de ouă și mișcarea efectivelor de păsări domnea haosul. În mod intenționat, la nivelul brigăzilor și sectoarelor, evidențele primare lipseau sau erau fictive.

Petre Bădulescu devenise abuziv cu cei care nu i se supuneau, împărțea plocoane, organiza chefuri în incinta combinatului, întreținea relații amoroase cu unele salariate din subordine și încerca să imprime această conduită întregului personal tehnic. Gh. Marin, Gh. Vamvu și ceilalți îl urmau, pășeau alături de el pe panta descompunerii morale.

Unii salariați au încercat, cu mult curaj, să se împotrivească furturilor. Inginera Didina Ciontescu, de exemplu, șefa sectorului industrial, nu dădea ascultare indicațiilor nelegale ale conducerii. Ea a refuzat să comită falsuri în registrele de evidență ale sectorului, nu întocmea acte fictive pentru „furajarea" puilor cu ouăle furate, nu ascundea mortalitățile reale și, ceea ce era mai „grav", nu elibera produse din sector fără forme... I-a întocmit Vamvu un „referat", Gh. Marin l-a semnat, departamentul l-a aprobat și inginera a fost înlăturată ca „necorespunzătoare", „slab pregătită tehnic", „fără cunoștințe organizatorice și economice". În locul ei, la indicația lui Petre Bădulescu (promovat întîi timp director tehnic în Departamentul gostat) a fost numit Vasile Semenescu, un ins „supus", dornic să scurme și el, alături de ceilalți, cît mai adînc în avutul statului.

Partea... vulpii!

Prezența în fruntea direcției avicole din departament a lui Petre Bădulescu („uns" în această funcție cu o ușurință greu de imaginat) a dat și mai mult friu liber delapidatorilor rămași în combinat. Dirijați și acoperiți de „șef", aceștia au recurs la noi procedee de furt; crearea unor mari plusuri de curci, înșelarea sistematică a beneficiarilor cu prilejul livrărilor; stabilirea incorectă a randamentului la abator, prin aplicarea unor pierderi tehnologice fictive la sacrificarea păsărilor; acoperirea mortalităților și sustragerea medicamentelor.

Pe Veronica Mihalache, medic veterinar, o interesau banii și nu asigurarea sănătății păsărilor, din care cauză existau numeroase mortalități. 21 000 de găini au murit datorită neaplicării tratamentelor. Nu le-a înregistrat nimeni.

Cu toate acestea, combinatul „consuma", lunar, medicamente în valoare de zeci de mii de lei. La propunerea medicului veterinar, noul director, Gh. Marin, a aprobat ca aprovizionarea combinatului cu medicamente și instrumentar sanitar-veterinar să n-o mai facă serviciul A.L.T., ci un cunoscut excroc, Tiberiu Dumitrescu, farmacist cu „relații". În baza actelor în alb, semnate de cei în drept, farmacistul s-a năpustit cu lăcomie în banii combinatului. Ridica medicamentele comandate de Veronica Mihalache, le vindea și banii rezultați îi preda directorului, care îi împărțea „frățește". „Partea... vulpii" revenea, bineînțeles, lui Bădulescu, că doar el, din fotoliul directorial ce-l ocupa, aproba consumurile mari de medicamente raportate de combinat.

Comenzile de medicamente nu se făceau în funcție de necesitățile reale, ci după pofta de bani (care creștea mereu) a bandei de delapidatori. Astfel se facturau, lună de lună, cîte 5000—10 000 de flacoane de streptomicină, deși în combinat exista un stoc supranormativ de 1145 de asemenea flacoane. Medicamentele nu intrau în combinat, dar gestionara Lidia Semăreanu semna de primirea lor, iar Veronica Mihalache le „consuma" prin acte fictive.

Așa au prădat inculpații, numai la medicamente, peste 538 000 de lei!

Revizorii au avut „orbul găinii"?

Fraudele la care ne-am referit puteau fi preîntîmpinate sau curmate din vreme. Subliniem acest lucru, deoarece Departamentul gostat a fost sesizat, cu ani în urmă, despre primele activități ilicite ale conducerii combinatului. Nu s-au întreprins cercetări, nu s-a încercat să se afle care este baza reală a rezultatelor exagerate raportate de conducerea combinatului. Deficiențele ce au existat la departament în domeniul organizării controlului intern, al promovării și îndrumării cadrelor constituie principalul factor care a înlesnit comiterea delapidării.

Situația economico-financiară a combinatului nu a fost analizată temeinic niciodată (pînă la intervenția organelor de anchetă); verificarea gestionară pe baza inventarierii efectivelor de păsări (care ar fi pus capăt hoților) a fost evitată sub pretextul de a nu se ivi „boli", de a nu se „deranja procesul de producție"!

Prin combinat, în toată această perioadă, s-au perindat numeroși revizori de la corpul financiar intern al trustului teritorial și al departamentului. Sufereau parcă de „orbul găinii" și efectuau revizii superficiale, sub influența plocoanelor grase cu care îi onorau Bădulescu, Marin... În „cinstea" organelor venite în „control", delapidatorii organizau chefuri, cu care prilej se consumau cantități mari de carne, de vin, de pește (avea combinatul de toate!).

Există la organele amintite suficiente rapoarte întocmite de revizori la întoarcerea din combinat. În nici unul nu sînt semnalate deficiențe demne de reținut.

Prin urmare, plocoanele și slaba pregătire profesională a revizorilor au fost alți factori care au diminuat vigilența celor care aveau datoria și obligația să vegheze asupra modului cum este gospodărit avutul obștesc, înlesnind sustragerile.

În anul 1965, cînd la Crevedia se comiteau cele mai mari fraude, la propunerea trustului regional și cu asentimentul departamentului, combinatului avicol i s-a acordat titlul de unitate fruntașă pe țară în ramura zootehnică (pentru succesele anului 1964) (!?). Verificarea realizărilor combinatului a făcut-o departamentul și referatul întocmit poartă semnăturile a trei directori generali. Normal ar fi fost ca analiza economică financiară a unității, făcută cu acest prilej, să scoată la iveală adevărata stare de lucruri. Bădulescu însă a reușit și de astă dată să inducă în eroare forul superior.

Încă de la înființare, combinatul a fost scos de sub tutela trustului gostat București, el depinzînd direct de departament. Conducerii trustului nu i se permitea să-și spună cuvîntul asupra numirii sau promovării cadrelor la combinat și nici să analizeze activitatea acestora. Din această cauză, deși cunoștea sau era informată despre unele stări de lucruri de la Crevedia, conducerea trustului, din comoditate și lipsă de răspundere, nu s-a alarmat, lăsîndu-i pe hoți să-și facă de cap. Iată cum o practică greșită, imprimată de departament, a dus la slăbirea disciplinei, a creat o situație favorabilă comiterii infracțiunilor.

Pînă la urmă însă, „reduta Crevedia" a fost... cucerită.

N.R. Ce învățăminte a tras departamentul din cazul Crevedia și din altele asemănătoare? Citiți într-unul din numerele viitoare ale revistei răspunsul unor cadre din conducerea Departamentului I.A.S. la întrebările redacției.

RĂSPUNDEM LA ÎNTREBĂRILE CITITORILOR

Doriți să înființați o mică ciupercărie?

Mai mulți cititori ai revistei noastre — Florin ȚAGU și Nicolae ANGHEL din orașul Gheorghe Gheorghiu-Dej, Ardean FLORIAN din Brașov, Teodor BUN din comuna Sepuș, raionul Gurahonț, Chirilă ION din Măinești și alții — ne solicită amănunte despre modul în care pot cultiva ciuperci în gospodăria personală. Le îndeplinim dorința, publicînd în numărul de față articolul semnat de tovarășul N. MATEESCU, de la Institutul de cercetări pentru legumicultură și floricultură.

Pentru gospodăriile individuale este potrivită de obicei o ciupercărie a cărei suprafață să nu depășească 50 mp (detaliile despre modul de lucru sînt înfățișate în schița de mai jos).

Organizarea ei presupune, în primul rînd, **spațiu de cultură.** Se pot folosi în acest scop pivnițele și subsolurile vechi, în perioada martie — iunie pentru cultura de primăvară și septembrie-decembrie pentru cea de toamnă. Lunile cele mai călduroase ale anului (iulie-august) și cele mai friguroase (ianuarie-februarie) nu sînt recomandate pentru cultura ciupercilor în gospodăria personală, deoarece în această perioadă sînt necesare cheltuieli suplimentare, nerentabile, pentru încălzirea și răcirea localului.

Aerisirea localului poate fi liberă sau dirijată cu ajutorul ventilatoarelor. În primul caz este necesară o suprafață de acces a aerului de 100 cm.p. pentru 1 mp de suprafață cultivată. Indiferent de felul în care se execută aerisirea, în local nu trebuie să se producă curenți puternici de aer, deoarece aceștia sînt dăunători procesului de formare a ciupercilor.

Pentru **încălzirea** încăperii se pot folosi sobe cu cotlon; prin sala de cultură va trebui să treacă numai cotlonul, iar soba să fie amplasată în afară, în camera tampon creată în acest sens.

Dezinfectarea, măsură obligatorie, se execută cu eficiență sporită atunci cînd pardoseala și pereții exteriori sînt construiți din cărămidă sau beton și nu prezintă asperități sau crăpături. Operația respectivă se face după o minuțioasă curățire a localului, folosindu-se în acest scop o soluție de sulfat de cupru (3 la sută), în amestec cu formalină (2 la sută) și lapte de var (10 la sută), pulverizată pe toate suprafețele interioare. Urmează partea a doua a dezinfectării localului și anume: gazarea cu sulf (se ard 30 g de sulf la mc de încăpere) sau cu formalină, prin fierberea a 15 cmc formalină la un mc de încăpere. Cînd se procedează la gazare, localul trebuie menținut ermetic închis.

În **desfășurarea** unei culturi de ciuperci se disting cîteva etape principale pe care le descriem pe rînd.

Compostarea gunoiului se execută sub șoproane, magazii, remize, ferite de ploi sau alte intemperii, avînd drept scop transformarea gunoiului în substrat nutritiv pentru miceliul ciupercii. Substratul nutritiv „clasic" pentru cultura ciupercilor este gunoiul proaspăt de cal; dacă nu dispunem de cantități suficiente, pot fi folosite, în proporții egale cu gunoiul de cal, paiele, tulpinile de porumb (ogrinji), gunoiul de bovine. Pentru a putea fi transformat în substrat nutritiv, gunoiul se întoarce și se vîntură periodic în timpul compostării. Întoarcerea gunoiului se execută în condiții de riguroasă igienă culturală, la interval de 4—5 zile, cînd temperatura din interior atinge 65—68° C. În timpul fiecărei întoarceri se aplică tehnica de lucru, amendamentele și îngrășămintele organo-minerale menționate în schema alăturată.

Pe parcursul compostării și mai ales după 18—22 de zile de la așezarea gunoiului în platformă se verifică principalele calități ale substratului. Cînd culoarea lui a ajuns brună-ciocolatie, paiele se rup ușor și nu au miros de amoniac, iar amestecul strîns în mînă nu lasă apă, este elastic și nu prezintă atac de mucegaiuri, înseamnă că substratul respectiv este bun pentru cultură. Din acel moment el va fi introdus în local și așezat în diferite forme, potrivit schemei alăturate. Dacă se folosesc biloanele dispuse numai pe sol va fi necesar un spațiu de cultură de 40 mp; în cazul utilizării stelajelor pentru cultura etajată, suprafața necesară de local va fi de numai 25 mp.

Însămînțarea se execută în culburi, la adîncimea de 2—3 cm și la 20 cm distanță, cînd temperatura din substrat a scăzut sub 30°C. Pentru însămînțare se folosește miceliul de ciuperci produs sub formă de role, din tulpini albe și crem, de către Stațiunea experimentală de preparate microbiologice de la București-Băneasa. O rolă de miceliu asigură însămînțarea unei suprafețe de 2—2,5 mp. Menținînd condițiile de microclimat indicate în schemă, după 15—20 de zile miceliul ciupercii împînzește puternic stratul de cultură.

În perioada amintită se execută cea de a treia etapă principală a acestei culturi — **acoperirea straturilor.** Se folosește, în acest scop, un amestec format din nisip și turbă, în părți egale sau din nisip, trei părți, și pămînt de țelină, o parte. Amestecul va fi bine omogenizat și dezinfectat în prealabil cu formalină, cu 7—10 zile înainte de folosire.

După următoarele 15—20 de zile începe producția de ciuperci, care se eșalonează în funcție de temperatura localului, pe o perioadă de 60—90 de zile, sub formă de valuri de creștere, fiecare val fiind format din 3—5 recoltări. Ciupercile se culeg cu atenție, prin răsucire. În general, după fiecare recoltare se plivesc ciupercile bolnave (înmuiate sau pătate), se astupă locurile de unde s-au recoltat ciupercile, folosindu-se în acest sens amestec de acoperire proaspăt pregătit, și se pulverizează straturile cu apă încălzită la temperatura localului.

ORGANIZAREA CULTURII CIUPERCILOR
în gospodăria personală pe suprafață de 50 m²

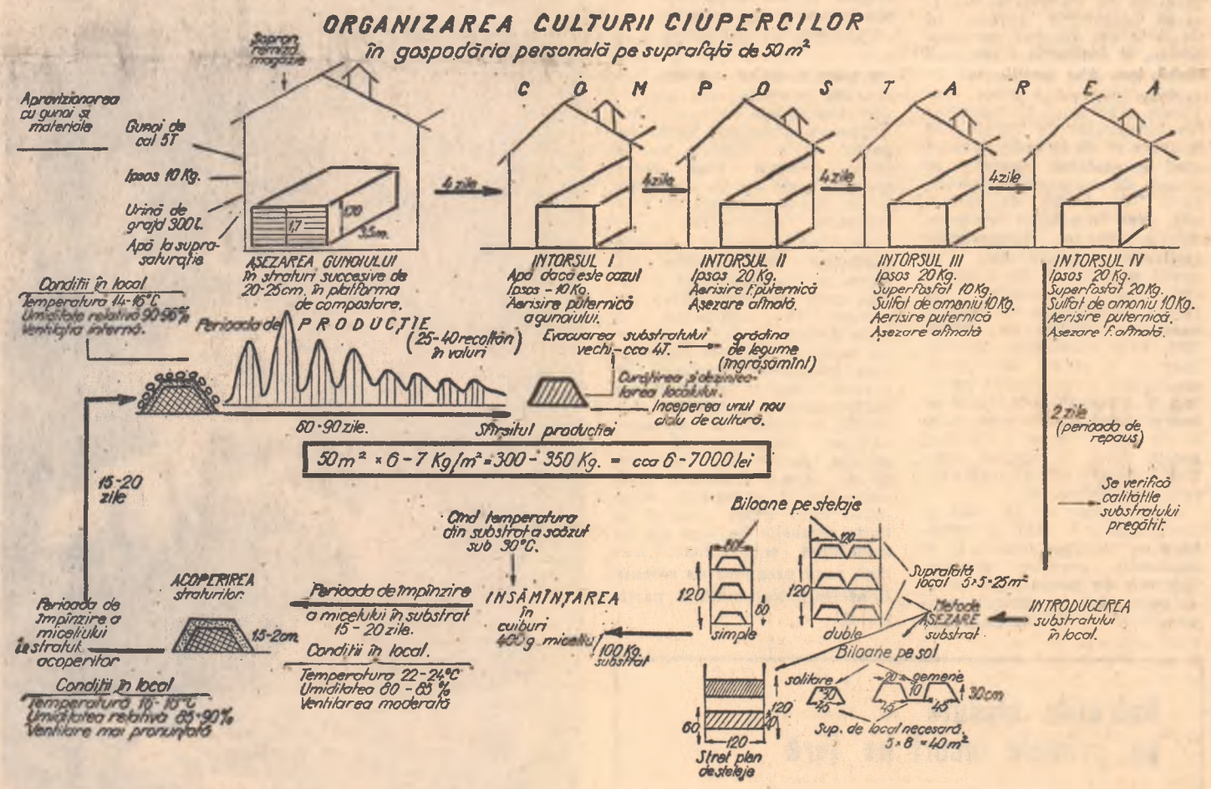

BULETINUL LUCRĂRILOR ÎN LEGUMICULTURĂ

Modificările procentelor ce reprezintă stadiul diferitelor lucrări în legumicultură, înregistrate în ultima săptămînă, sînt nesemnificative, ceea ce dovedește menținerea aceluiași ritm lent, nejustificat pentru perioada în care ne aflăm. Din datele centralizate la Consiliul Superior al Agriculturii reiese că la 19 ianuarie rămînerea în urmă poate fi explicată, în majoritatea cazurilor, prin modul defectuos în care se face aprovizionarea cu unele materiale necesare.

Se livrează încă necorespunzător, de către unitățile Ministerului Industriei Forestiere, cheresteaua. Nu s-a livrat pînă acum decît o cantitate echivalentă cu 48 la sută din prevederi. Aceleași unități au neglijat și o altă îndatorire: asigurarea cooperativelor agricole cu rame de răsadniță, iar a întreprinderilor agricole de stat cu răsadnițe. Acțiunea trebuia încheiată, conform angajamentelor, pînă la 15 ianuarie. **Pînă la 19 ianuarie însă au fost livrate abia 56 la sută din rame și 70 la sută din răsadnițe.** Cantități mici de rame au primit cooperativele agricole din regiunile Suceava, Banat, Iași, Argeș și cele din raza orașului București. În regiunea Brașov nu s-a primit nimic din cei 8000 mp, cantitate prevăzută.

Situația nu oferă motive de satisfacție nici privind aprovizionarea cu lemn C.R.: pînă acum numai 39 la sută din cantitatea repartizată pentru legumicultură a fost livrată. În ultima săptămînă, cantitatea livrată a scăzut la 1200 mc, de la 3750 mc cît se realizase în săptămîna de la 5—12 ianuarie. Mai puține griji au unitățile agricole din regiunile Crișana și Suceava care, aprovizionîndu-se și direct de la ocolurile silvice, au reușit să depășească prevederile. În regiunile Galați, Oltenia, Cluj și Banat, realizările la acest capitol sînt cuprinse între 2—12 la sută.

Stadiul aprovizionării unităților cu material lemnos impune atît urgentarea depunerii comenzilor de cherestea și lemn C.R., cît și accelerarea livrărilor. Orice întîrziere în livrarea materialului lemnos duce la nerealizarea unor importante suprafețe de răsadnițe și solarii.

În ultima săptămînă au fost livrate unităților și 106 tone folii de polietilenă, ajungîndu-se la 1016 tone. Destul de puțin, dacă se are în vedere cantitatea prevăzută.

Deși, în ultima săptămînă, ritmul în care se lucrează la construirea răsadnițelor s-a îmbunătățit, totuși cifrele care consemnează realizările sînt încă destul de mici: 25 la sută în cooperativele agricole și 31 la sută în întreprinderile agricole de stat. Aceste din urmă unități, deși au primit răsadnițe gata confecționate, echivalent cu o suprafață de 27,7 hectare, au montat din acestea numai 12,4 hectare. Nici în unitățile cooperatiste nu au fost folosite în întregime cantitățile de materiale primite. **Se întîrzie, în cele mai multe cazuri, preluarea materialului primit. Altfel, cooperativele agricole ar fi putut construi, pînă acum, din materialele primite, 110 hectare de răsadnițe și 315 hectare de solarii, față de 50 și, respectiv, 130 hectare cîte au fost realizate.**

ÎN OBIECTIV

Din chef în chef

Uite-așa. Se plictisise omul de atîtea chefuri și scandaluri „banale". Dorea, cu orice preț, o distracție nouă, despre care să se ducă vestea în tot raionul Negru Vodă. În minte i-a trăznit ideea să chefuiască în biserică. Și printre hohote de rîs (rîdea și el de ce-i trecuse prin cap) a dat dispoziții să i se umple un coș cu pui fripți și o damigeană cu vin. Încărcat cu asemenea provizii, a intrat în biserică, vroind parcă să arate că lui nu-i pasă de nimeni, nici chiar de sfinți! De astă dată lăutarii n-au mai vrut să-i urmeze. Cheflul, Nicolae Sinca, inginerul agronom al cooperativei agricole „Biruința" din Topraisar, n-a insistat. A slobozit doar cîteva înjurături și și-a zis că la nevoie o să cînte singur în... strană.

Mai întîi a cinstit pe rînd cu toți... sfinții (cu ei trebuie să te pui bine) și, cîntînd „veșnica pomenire", a aruncat cu cîzmele în... sfeșnice. A tras apoi din coș cîțiva pui rumeniți.

— Binecuvîntate bucatele, sfinte Petre, și mănînc... ! Ia și tu, maică Filofteia! Hai, nu te mai codi! Știu eu că ți-e foame!

Dar tocmai cînd Sinca chiuia mai tare și juca de unul singur în jurul damigenei, în biserică a intrat o bătrînică.

„Vă dorim călătorie plăcută"

În cazul trenului 5304 Buzău-București Nord — ne scrie un călător — diferența de preț între costul biletului pentru clasa I și costul biletului pentru clasa a II-a nu se justifică prin nimic; dimpotrivă.

E adevărat că într-una din zilele trecute, suindu-mă în vagonul cl. I, nr. 95215, am avut plăcerea să constat că era absolut gol, în vreme ce restul garniturii era aglomerată, dar bucuria mi-a fost anulată intrînd în compartiment; plușul fotoliilor care a acumulat, se pare, un secol de murdărie, sfîșiat în straturi, mi-a produs silă. Am așternut un ziar și m-am așezat, consolîndu-mă că oricum scăpasem de înghesuială. Eram singur... cel puțin așa mi s-a părut în primele momente... și mă lăsam legănat pe aripile acestei iluzii. Curînd însă și-au făcut apariția și alți „pasageri" clandestini, care m-au însoțit pînă la destinație (nu pînă în gara de coborîre, ci pînă la... domiciliu). Abia m-am descotorosit de ei cu ajutorul unui... insecticid.

În definitiv se cuvenea să fiu avizat la casa de bilete că în diferența de clasă sînt incluse și ploșnițele, cu misiunea să-mi țină companie, că mi-aș fi pus între bagaje o pompă de filit.

Să vezi și să nu crezi!

Printre bidoane nespălate, cîinii se plimbă în voie. Un separator de lapte a ruginit de nefolosință. Snopii de coceni, abia aruncați în ieslea vacilor, au prins să se dezghețe. Bazinul pentru „prepararea furajelor" e aproape plin cu zăpadă.

Nu credeți că ar exista o asemenea priveliște? Vizitați sectorul zootehnic al cooperativei agricole Năbab, raionul Criș, și vă veți convinge că există. Sancționat anul trecut de două ori pentru neglijență în muncă, inginerul zootehnist al cooperativei, Cornel Hanțu, a comentat astfel perspectiva unei noi sancțiunări:

— Bani mai am, să mă amendeze!

Ce spuneți de un așa galanton?

Un „record" de viteză

Trăim într-un secol al vitezei. Citim deseori despre minunatele cuceriri ale științei și tehnicii moderne, cu ajutorul cărora omul străbate distanțele într-un timp din ce în ce mai scurt.

Iată însă că „recordul" de viteză a fost doborît zilele trecute de unii tovarăși de la Sfatul popular regional București. Nu, nu este vorba de o nouă invenție menită să contribuie la cucerirea spațiului cosmic, ci de o simplă hîrtie. Avem în față adresa cu nr. 70 672 din 19 decembrie 1967, cu antetul Sfatului popular regional București, prin care consiliul agricol regional făcea cunoscut consiliului agricol raional Urziceni repartiția de îngrășăminte chimice pe semestrul II al anului în curs. Adresa a sosit la Sfatul popular raional Urziceni la (reținești data) 3 ianuarie 1968, unde a fost înregistrată cu numărul 53. Mai departe, de la sfat și pînă la consiliul agricol raional — distanță de cîteva sute de metri — ea a mai parcurs încă 6 zile. Un adevărat „palmares" de operativitate.

RAID — ANCHETĂ

Popasuri hunedorene în anotimpul învăţăturii

Vreme prin excelenţă a bilanţurilor, iarna a devenit de la un timp încoace pentru oamenii muncii de pe ogoare şi un adevărat anotimp al învăţăturii. Constituiţi în cercuri de învăţămînt agrozootehnic ori participînd la ciclurile de conferinţe pentru aprofundarea cunoştinţelor, mii şi mii de ţărani cooperatori şi muncitori permanenţi din unităţile agricole de stat îşi perfectează în lunile de iarnă pregătirea profesională, îşi însuşesc noi metode de muncă, pătrund tot mai mult în tainele ştiinţei agricole. **În regiunea Hunedoara, bunăoară, anul acesta funcţionează peste 400 de cercuri de învăţămînt, frecventate de mai bine de 5 500 de cursanţi.**

LECŢII INTERESANTE, FRECVENŢĂ BUNĂ

Recoltele bune obţinute la toate culturile şi producţiile sporite de lapte şi carne pe care le-au realizat **cooperativele agricole din Miercurea, Apoldul de Sus, Galda de Jos, Orăştie şi Pianu de Jos,** ca să dăm doar cîteva exemple, reflectă în bună parte şi preocuparea susţinută a specialiştilor şi consiliilor de conducere pentru promovarea în practică a metodelor avansate de cultivare a pămîntului şi de creştere a animalelor, oglindind eficienţa muncii de propagandă agricolă.

Lectorii cercurilor de învăţămînt agrozootehnic din unităţile amintite — **medicul veterinar Nicolae Dura, inginerii Teodor Apolzan, Maria Suhov, Silvia Nicula şi Ion Lascu** — se ocupă în mod stăruitor de îmbogăţirea cunoştinţelor profesionale ale cooperatorilor. Multe din lecţiile cercurilor conduse de ei se încheie cu aplicaţii practice ţinute la locul de producţie, în cîmp sau la fermele de animale. La nici o expunere nu lipsesc graficele, mostrele, mulajele sau diafilmele, iar explicaţiile sînt susţinute cu exemple practice din activitatea fiecărei unităţi.

Similar îşi desfăşoară activitatea şi cercul legumicol anul III de la **cooperativa agricolă de producţie din Alba Iulia, condus de inginerul Nicolae Bărbănţan.** Aici lecţiile se ţin conform graficului şi sînt expuse potrivit nivelului de înţelegere al cursanţilor, folosindu-se, ca material demonstrativ, diafilme, planşe şi mostre de seminţe din toate soiurile de legume pe care le cultivă unitatea. Toţi cursanţii au manuale şi caiete de notiţe. O astfel de organizare a activităţii cercului explică, de altfel, şi frecvenţa de 96—97 la sută a cursanţilor la lecţii. O frecvenţă bună, rezultat al unor lecţii interesante, atractive, se înregistrează şi la cercurile care funcţionează în cadrul **cooperativelor agricole din Boşorod, Haţeg, Peştenana şi Clopotiva.** Merită relevată, de asemenea, iniţiativa bună luată de unele raioane de a brganiza schimburi de experienţă între lectori. Astfel, de curînd, **inginerul Gheorghe Falerbach şi medicul veterinar Constantin Cernei, lectori la cooperativa agricolă din Sarmizegetusa, au ţinut la cooperativa agricolă din Ostrov o lecţie avînd ca temă alimentaţia animalelor şi aplicarea măsurilor sanitar-veterinare.** La această lecţie au participat, alături de cursanţii de la cercurile agrozootehnice, peste 100 de ţărani cooperatori necuprinşi în această formă de învăţămînt.

DAR...

Există, deci, şi un dar. El se referă la acele cercuri care, din nepăsarea lectorilor ori din lipsa de interes a consiliilor de conducere ale cooperativelor agricole, desfăşoară o activitate sporadică, necorespunzătoare din punct de vedere calitativ. Vom cita, pentru început, **cooperativele agricole din Berghin şi Izvoarele.** La unităţile respective activitatea cercurilor de învăţămînt a început cu 15—30 de zile mai tîrziu, fapt care face ca în momentul de faţă numărul lecţiilor predate să fie cu mult mai mic decît cel prevăzut în grafic. **Rămineri în urmă faţă de grafice se constată şi la cooperativele agricole din Silvaşu Superior, Ruşi, Sîntămăria-Orlea şi Riu Alb.**

O altă remarcă se cuvine a fi făcută cu privire la modul necorespunzător de predare a lecţiilor de către unii lectori, printre care am amintit pe **inginerii Alexandru Dan, de la cooperativa agricolă din Vîlcele, Raveca Trif, de la cooperativa agricolă Băieşi, şi pe medicul veterinar Ioan Fodor, de la cooperativa Bretea-Streiului.**

Ca urmare a slabei calităţi a expunerilor, lecţiile nu reţin interesul cursanţilor, fapt care, de altfel, explică şi frecvenţa destul de redusă a acestora, uneori de numai 60—70 la sută. O asemenea frecvenţă s-a înregistrat şi la cursul de aprofundare a cunoştinţelor cu profil pomicol de la **cooperativa agricolă din Boş, unde lecţiile ţinute de inginera Viorica Ciocîrlie au doar un caracter teoretic,** nefiind însoţite de aplicaţii practice, deşi în acest sector există condiţii materiale bune pentru a se organiza astfel de aplicaţii. Nici cercul legumicol anul II care funcţionează la **cooperativa agricolă Şibot, condus de inginerul Ioan Lupu, nu are o activitate prea bogată.** Cursanţii nu au manuale, lipsesc mulajele, mostrele, lecţiile se ţin într-o sală necorespunzătoare. **O situaţie criticabilă se întîlneşte şi la cooperativa agricolă din Blaj,** unde diafilmele repartizate la cercurile de creşterea animalelor n-au fost folosite din lipsa... unei prize pentru aparatul de proiecţie.

Din cele semnalate reiese că nu peste tot se acordă atenţia cuvenită bunei desfăşurări a învăţămîntului agrozootehnic. Consumîndu-se pînă în prezent mai bine de jumătate din perioada afectată cursurilor, este de datoria consiliului agricol şi a uniunii cooperatiste regionale de a lua măsurile cele mai potrivite pentru recuperarea rămînerilor în urmă la cercurile care au ţinut un număr redus de lecţii şi pentru ridicarea calitativă a nivelului de predare a temelor. Un control temeinic şi o îndrumare corespunzătoare, organizarea a cît mai multe schimburi de experienţă între lectori ar contribui, firește, la îmbunătăţirea simţitoare a activităţii de învăţămînt.

Nicolae TÎRCOB

Cercetări la I. C. Z. Săftica

PROTEINELE în raport cu:

calitatea laptelui

Secreţia laptelui — nelipsit din alimentaţia omului prin aportul de proteine pe care îl asigură — constituie unul din principalele obiecte de studiu ale secţiei de fiziologie. Printre importantele rezultate obţinute se numără şi cunoaşterea rolului proteinelor din sînge în formarea principalilor constituenţi ai laptelui. **S-a constatat, astfel, existenţa unor strînse corelaţii între concentraţia unor fracţiuni proteice ale serului sangvin şi intensitatea proceselor de sinteză a grăsimii, lactozei şi proteinelor din lapte.**

A fost pus în evidenţă un fapt important: datorită proprietăţilor lor structurale, proteinele din lapte determină sinteza celorlalţi constituenţi ai laptelui şi deci calitatea acestuia. Astfel, acumularea în uger a fracţiunilor gamma din sînge duce la scăderea concentraţiei lactozei în lapte.

Sinteza şi acumularea proteinelor în lapte se petrec cu intensitate diferită atunci cînd se modifică intervalele dintre mulsori. Consecinţa: o schimbare a raporturilor cantitative dintre proteină, grăsime şi lactoză. Aşa, de pildă, în cazul unor vaci cu producţii de peste 5000 l, înlocuirea mulsului de 3 ori pe zi cu mulsul la intervale de 12 ore provoacă scăderea intensităţii de sinteză a cazeinei, trecerea lactozei din lapte în sînge şi apariţia ei în urină. Ca urmare, cantitatea de proteine sintetizate de glanda mamară, în unitatea de timp, se reduce, ceea ce nu e de dorit. De acest aspect trebuie să se ţină seama, deoarece **valoarea biologică a laptelui în alimentaţia omului e determinată nu numai de conţinutul său în grăsime, ci şi de cantitatea de proteine.** Aceste cercetări de fiziologie determină schimbări în tehnologia exploatării animalelor de lapte; **regimul de muls în fermă şi tehnica mulsului trebuie să fie reanalizate.** Apare insuficientă aprecierea capacităţii funcţionale a glandei mamare, a productivităţii animalului, numai după cantitatea de lapte şi procentul de grăsime. Pe baza cercetărilor urmează să se stabilească o metodologie nouă, care să evidenţieze şi conţinutul în proteină.

...selecţia

În practica selecţiei capătă un rol din ce în ce mai mare indicii de interior, care reflectă capacitatea de transmitere a caracterelor la urmaşi — tipurile de transferină şi alte fracţiuni proteice ale sîngelui, precum şi tipurile de hemoglobine — corelaţi cu productivitatea la vîrsta adultă. În această direcţie, analiza diferitelor forme de proteine din sînge şi lapte s-au dovedit a fi criterii valoroase. **Secţia de fiziologie dispune astăzi de un complex de metode care permit aprecierea exactă a tipurilor de transferină din sînge şi a cazeinei şi globulinelor din lapte.** Pe baza analizei diversităţii fracţiunilor proteice din sînge se poate stabili cu exactitate paternitatea — provenienţa animalului — evitîndu-se unele erori care pot avea loc prin practica însămînţărilor artificiale. Se ştie, de pildă, că anumite tipuri de transferină şi cazeină sînt ereditare. Prezenţa, de pildă, în sîngele animalelor a aceloraşi tipuri de transferină sau chiar gene ale cazeinei găsite la tată demonstrează descendenţa individului.

Prin cercetările noastre urmărim, în prezent, să vedem **dacă transmiterea unui anume tip de transferină sau de cazeină este asociată cu transmiterea unui potenţial de producţie mai ridicat.** Aceasta ar permite, în practică, aprecierea valorii productive a animalelor încă de la vîrsta tînără, prin simpla analiză a sîngelui.

...apărarea sănătăţii

Între multiplele funcţii pe care le au proteinele din sînge, deosebit de importantă este şi aceea de a contribui la creşterea capacităţii de apărare a organismului faţă de diverşi agenţi patogeni. Dintre aceste proteine, gammaglobulinele, fiind purtătoare de anticorpi, intervin activ în oprirea, blocarea acţiunilor distrugătoare ale factorilor patogeni. Dar proprietatea de a produce gammaglobuline se dezvoltă treptat. Cercetările efectuate de secţia noastră au stabilit că **la viţeii de două luni funcţia de formare a gammaglobulinelor se manifestă cu aceeaşi intensitate ca în cazul animalului adult.** Stabilirea acestui fapt are o importanţă practică: se demonstrează şi pe această cale **necesitatea alimentării viţeilor cu colostrul de la prima mulsoare pentru a se asigura noului născut gammaglobulinele,** şi deci anticorpii necesari, pentru perioada cînd el nu este în stare să le producă.

În dezvoltarea reacţiilor de apărare a organismului împotriva diverselor infecţii, un rol considerabil îl are şi prezenţa unor antienzime sau inhibitori, adică a acelor substanţe care împiedică activitatea fermenţilor. Cercetările noastre au scos în evidenţă modificarea factorilor antitriptici care blochează tripsina din diferite ţesuturi ale embrionului şi din ouă, în timpul incubaţiei şi conservării. (Tripsina este un ferment care, la rîndul lui, degradează proteina. Prezenţa unui asemenea ferment în ou, de pildă, duce la alterarea lui). În timpul incubaţiei, concentraţia factorilor antitriptici scade în albuş, dar prezenţa lor se constată în majoritatea ţesuturilor embrionului în dezvoltare. Aceştia sînt sintetizaţi chiar de embrion şi, ca şi cei din albuş, au funcţie de apărare şi, în unele cazuri, servesc ca material energetic.

Aceste cercetări au o aplicare practică de mare eficienţă. Astfel, **prin extinderea lor şi asupra inhibitorilor enzimelor din carne se vor putea lămuri multe din problemele care mai există în aprecierea calităţii digestibile a cărnii în alimentaţia omului şi a valorii ei biologice.** Faptul că s-a demonstrat importanţa inhibitorilor în protejarea proteinelor ce se află în ţesuturi de acţiunea unor enzime proteolitice, care vin din exterior, şi că s-a făcut analiza acestor inhibitori, va permite găsirea unor metode din ce în ce mai eficiente de conservare a cărnii.

Dr. D. POPOVICI
şef de secţie la I.C.Z. Săftica

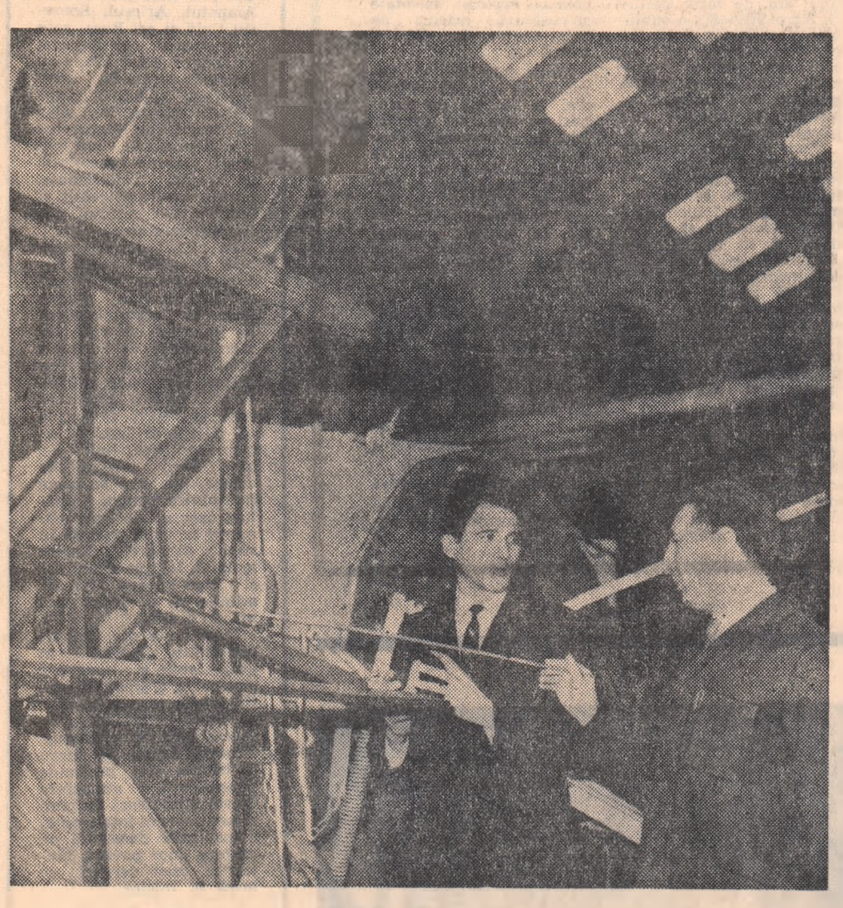

Zi bogată în emoţii, zi de examene la Institutul agronomic „N. Bălcescu" din Bucureşti. În săli de curs ori în laboratoare, sute şi sute de tineri şi tinere preocupaţi, unii mai recapitulînd încă materia, alţii deja în faţa profesorilor şi asistenţilor.

Iată-l pe unul dintre aceştia, tînărul Constantin N. Tudose, răspunzînd întrebărilor puse de către asistentul Dan Stoian, cu privire la părţile componente ale combinei de recoltat cereale C. 1. Rezultatul examinării l-am aflat ulterior: nota 10. Felicitări!

Simpozionul internaţional

(Urmare din pag. 1)

linia activităţilor desfăşurate de grupa de lucru pentru cultura prunului (condusă de Jacques Souty, directorul cercetării horticole la Institutul naţional de cercetări agricole al Franţei) în scopul stabilirii căilor de ameliorare a soiurilor ca mijloc de mărire a producţiei.

— Ce a determinat alegerea ţării noastre ca gazdă a acestei întruniri?

— Faptul — esenţial — că ne numărăm, pe plan mondial, ca o ţară mare producătoare de prune. În această competiţie, România se situează pe locul trei în Europa şi pe locul patru în lume (după Iugoslavia, R.F.G. şi S.U.A.). Rezultate bune s-au obţinut, mai cu seamă în ultima vreme, şi în direcţia obţinerii de soiuri noi.

— Deşi ne mai despart aproape cinci luni de această importantă manifestare ştiinţifică, prezentarea principalelor elemente ale programului — în măsura în care el este definitivat — nu este lipsită de interes.

— O sesiune de comunicări ştiinţifice urmată de vizite de documentare în anumite centre genetice ale prunului — Valea Dîmboviţei, Valea Argeşului etc. — la staţiuni experimentale, întreprinderi agricole de stat, cooperative agricole de producţie precum şi discuţii alcătuiesc baza programului simpozionului.

Materialele pe care participanţii le vor prezenta în sesiunea ştiinţifică abordează şase grupe de probleme: situaţia şi importanţa producţiei, sistematica şi studiul soiurilor, ameliorarea şi selecţia, fiziologia şi biologia florală, problemele soiurilor de prun ca portaltoi, virozele şi selecţia privind rezistenţa la boli. În cadrul fiecărui grup de probleme, delegaţii ţării noastre îşi aduc contribuţia prin referate — opt la număr — marcînd realizări obţinute în domeniul respectiv. Pînă acum şi-au anunţat prezenţa la acest simpozion 52 de participanţi din 17 ţări.

— Iunie nu este o lună a prunelor în stare proaspătă. Cum vor putea fi, totuşi, scoase în evidenţă diferitele însuşiri ale fructelor produse de ţara noastră?

— Pregătim — la dispoziţia participanţilor — mostre de prune uscate, gemuri, marmeladă şi alte produse industrializate şi, ca un lucru deosebit, ţuică obţinută pe soiuri. Problemele de bază se vor axa pe temele de ameliorare şi sezonul este foarte potrivit din acest punct de vedere.

În sfîrşit, o apreciere generală: această întîlnire va constitui un util schimb de experienţă între cercetătorii români şi oamenii de ştiinţă străini în probleme importante atît pe plan ştiinţific, cît şi economic.

La C. I. O. S. s-au omologat *)

HIBRIZI DE PORUMB

H D 98. Creat la Staţiunea experimentală agricolă Turda, H D 98 este un hibrid dublu, care, în comparaţie cu martorul, H D 99, se caracterizează prin plante cu înălţime mai mică (cca 180 cm), ştiuleţi mai lungi.

Este superior lui H D 99 şi prin următoarele însuşiri: o perioadă de vegetaţie mai scurtă cu 3 zile, o mai mare rezistenţă la tăciune şi la atacul sfredelitorului.

Se va extinde în zonele premontane şi reci din regiunile Suceava, Bacău, Mureş-Autonomă Maghiară, Braşov, Hunedoara, Argeş, Crişana, Maramureş, Cluj. Pentru culturi duble se recomandă şi în sudul ţării.

H D 121. A fost creat la Staţiunea experimentală agricolă Podu Iloaie. Prin caracterele lui s-a dovedit superior hibridului dublu HD 101. Plantele, ceva mai mici, sînt mai viguroase, cu aparat foliar bogat, ştiuletele este mai dezvoltat şi cu boabe mai mari şi galbene. Are o bună rezistenţă la secetă şi cădere, iar boabele ştiştăvesc mai puţin ca la H D 101.

Este raionat în regiunile Suceava, Iaşi (între Siret şi Prut) şi Bacău, unde va înlocui H D 101.

H D 217. A fost creat în cadrul laboratorului de ameliorare de la I.C.C.P.T. Fundulea. Este semitimpuriu, avînd o perioadă de vegetaţie cu 3 zile mai lungă decît H D 208. Plantele sînt viguroase, cu foliaj bogat şi ştiuleţi de formă cilindrică, mai scurţi şi mai groşi, iar boabele au o culoare galbenă, uniformă, mai închisă ca la H D 208. Fiind superior şi în ceea ce priveşte capacitatea de producţie — boabe şi coceni — **el va înlocui hibrizii dubli H D 208 şi H D 206 în zonele de cîmpie din sudul şi vestul ţării.**

H D 309. A fost creat tot în cadrul laboratorului de ameliorare de la I.C.C.P.T. Fundulea. Semitardiv, acest hibrid dublu se caracterizează prin plante mai înalte ca la H D 311, tulpini mai subţiri, ştiuleţi de formă cilindrică, mai groşi şi mai scurţi, care se depănuşează uşor la recoltare. Faţă de H D 311 este mai rezistent la cădere şi secetă, însă mai sensibil la frîngere şi tăciune. Pentru toate aceste însuşiri şi, mai ales, pentru depăşirile mari de producţie, **H D 309 va înlocui în totalitate H D 311 în zonele de cîmpie din sudul şi vestul ţării.**

H S 301. A fost creat, de asemenea, la I.C.C.P.T. Fundulea, prin autofecundare, selecţie şi hibridare între două linii. Este tardiv, cu plante ceva mai scunde ca la H D 311, dar mult mai viguroase şi cu înrădăcinare puternică. Uniformitatea lanului şi a inserţiei ştiuleţilor constituie însuşiri preţioase. Ştiuleţii sînt mari, bine acoperiţi cu boabe care au culoare mai închisă ca la H D 311 şi un conţinut mai ridicat în grăsime.

Alte însuşiri: o mare rezistenţă la cădere şi frîngere, rezistenţă la tăciune şi mult mai bună rezistenţă — comparativ cu H D 311 — la fenomenul de crăpare a boabelor, dar e mai sensibil la secetă. Are o capacitate bună de producţie, dînd sporuri mari în condiţii de irigare.

Este raionat în Dobrogea, Ploieşti, Bucureşti, în zona de cîmpie a regiunilor Galaţi, Argeş, Oltenia, pentru terenuri irigate, pe terasele riurilor, pe terenurile cu apa freatică la suprafaţă şi fertile şi pe terenurile de baltă. Peste tot va înlocui H D 405.

La toţi aceşti hibrizi sămînţa se produce pe bază de androsterilitate şi restaurare totală a fertilităţii.

ORZ DE TOAMNĂ

INTENSIV 1 (F 339—60). A fost creat la I.C.C.P.T. Fundulea, prin încrucişare forţată între soiul Cenad 396 şi Rekord.

Plantele au capacitate mare de înfrăţire, sînt de talie mijlocie, cu spic lung (6—7,5 cm), cu un număr mai mare de boabe în spic ca la Cenad 345. Proporţia boabelor faţă de paie: 49 la sută (la Cenad 345 procentul este de 39 la sută). În comparaţie cu soiul Cenad 345 are o rezistenţă aproape egală la ger şi o mai bună rezistenţă la cădere şi la tăciunele zburător.

Avînd o plasticitate ecologică mare şi dînd producţii superioare, este raionat în toate regiunile cultivatoare de orz de toamnă, unde îl va înlocui pe Cenad 345.

SFECLĂ DE ZAHĂR

ROMANESC POLI 7. Este un soi poliploid, obţinut prin hibridarea formei tetraploide cu soi diploid (Tetra 1 — mama x Lovrin 62/53 — tată).

Planta este caracterizată prin frunze numeroase, late, cu peţiol scurt. Este un soi cu capacitate ridicată de producţie, întrecînd soiurile diploide, în centrele unde a fost încercat, cu 13 la sută la zahăr şi 16 la sută la rădăcini. Rezultatele experimentale şi de producţie obţinute în perioada 1964—1967 au demonstrat capacitatea ridicată de producţie a acestui soi. El s-a comportat la fel de bine sau, în unele cazuri, chiar mai bine decît cele mai bune soiuri străine atît ca producţie şi sub aspectul rezistenţei la secetă şi la cercospora, cît şi în ceea ce priveşte însuşirile tehnologice.

Soiul R. Poli 7, dovedindu-se superior şi soiului R. Poli 1, pe care l-a depăşit la producţia de zahăr cu 112 kg/ha a fost omologat şi raionat în toate zonele de cultură a sfeclei de zahăr.

*) Vezi şi „Agricultura socialistă nr. 50 şi 51 din 1967 şi nr. 1 din 1968.

ŞTIINŢIFICE ■ NOUTĂŢI ŞTIINŢIFICE

Orezul — plantă ameliorativă

Studiată la Centrul experimental al I.C.I.F.P., de la Berteşti-Galaţi, valorificarea sărăturilor prin cultura orezului este astăzi o problemă elucidată. S-a precizat astfel că obiectivul poate fi atins după parcurgerea a 4 etape.

În primii 2 ani s-a desalinizat solul pe adîncimea stratului radicular, pînă la limita de toleranţă la salinitate a orezului. Cu doze normale de îngrăşăminte minerale s-au obţinut 2 000—2 200 kg/ha, iar cu doze foarte mari, 4 500 kg de orez la hectar. În următorii 2 ani s-a produs desalinizarea pe adîncimea de 1 m, obţinîndu-se 4 000—5 000 kg/ha cu doze moderate de îngrăşăminte. În etapa următoare — de 3 ani — s-au putut introduce în cultură majoritatea plantelor agricole: fără irigaţii, grîul, porumbul, sfecla, fasolea etc. au dat producţii comparabile cu cele realizate în cultură irigată. În ultima etapă, prin revenirea orezului pe aceste terenuri se urmăreşte desalinizarea totală a solului, subsolului şi apelor freatice. În funcţie de premergătoare şi de îngrăşăminte, producţiile de orez sînt foarte mari: 5 000—7 000 kg/ha.

Mijloacele prin care se pot obţine aceste performanţe, normele de spălare a solurilor, de irigare raţională şi de cultură ameliorativă a orezului au fost precizate de cercetare, valoarea lor fiind certificată de rezultatele obţinute.

O nouă metodă de diagnostic în tuberculoză

Deoarece atît modificările anatomo-clinice, cît şi sensibilizarea alergică faţă de tuberculină pot fi determinate de numeroşi germeni din grupul micobacteriilor şi chiar din afara acestuia, diagnosticul tuberculozei la animale este încă dificil.

Recent, la Institutul Pasteur din Bucureşti au început să se întreprindă cercetări legate de folosirea unei alte metode de diagnostic, în laborator, a tuberculozei la animale. Este vorba de sero-precipitarea în gel de agar (testul de imunodifuziune), metodă care şi-a găsit aplicabilitate în tuberculoza umană la tipizarea micobacteriilor şi la interpretarea stadiilor de evoluţie şi a activităţii leziunilor. Testul se execută după o tehnică relativ simplă: antigenul (de obicei, filtrate de cultură, concentrate sau extracte micobacteriene) şi serul de cercetat difuzează într-un gel transparent; la locul de întîlnire al acestora se formează, în cazul unor reacţii pozitive, benzi sau inele de precipitare. Metoda poate fi aplicată în plăci sau în tuburi.

Răsaduri timpurii în lumină artificială

Cultura plantelor în lumină artificială cunoaşte în ultima vreme o dezvoltare din ce în ce mai mare. Printre alte aplicaţii se numără şi producerea de răsaduri timpurii la tomate, pentru cultura de iarnă în seră.

Folosindu-se soiul Moneymaker, la catedra de fiziologia plantelor din Institutul agronomic Cluj se cercetează diferite aspecte privind producerea de răsaduri în condiţiile luminii artificiale, furnizate de tuburi fluorescente. Sînt studiate, mai ales, condiţiile de nutriţie şi influenţa lungimii zilei în vederea obţinerii de răsaduri timpurii şi de calitate.

Durata de iluminare de 15 ore/zi s-a dovedit optimă. În aceste condiţii, creşterea plantelor a fost cea mai bună, numărul de frunze pînă la prima inflorescenţă a fost cel mai mic şi toate procesele fiziologice s-au desfăşurat cel mai bine. Rezultatele permit recomandarea acestei metode pentru producţie.

Colectivul catedrei continuă cercetările, urmărind în prezent stabilirea celor mai bune condiţii de nutriţie minerală, care să asigure producerea răsadurilor timpurii de tomate la lumină artificială.

Sistem perfecţionat de altoire a dudului

Începînd din 1968 în cooperativele crescătoare de viermi de mătase urmează să se planteze anual 200 ha cu duzi tufă. Pentru realizarea într-un timp scurt a materialului săditor necesar, din soiuri valoroase, la Staţiunea centrală de apicultură şi sericicultură s-a elaborat metoda producerii tufelor de dud prin altoirea la masă, în copulaţie perfecţionată şi forţarea materialului altoit. Procentul de prindere la altoire a fost de 92 la sută la soiul China 3 şi de 83 la sută la soiul românesc Galicea. În pepinieră s-au prins 68 şi 75 la sută din plante. S-a obţinut, deci, într-o singură perioadă de vegetaţie, o producţie de 19 000 şi respectiv 23 000 de tufe la hectar. Tufele de dud se dezvoltă foarte bine într-un singur an. Faţă de metoda altoirii în ochi, primăvara, în pepinieră, altoire care determină o prindere slabă şi la care sînt necesari doi ani pentru producerea tufelor, această metodă asigură şi reducerea la jumătate a terenului necesar.

PENTRU DESERVIREA POPULAȚIEI SĂTEȘTI

Noi magazine, mărfuri, cărți

● ALTE 150 DE MILIOANE DE LEI ALOCATE ÎN SCOPUL LĂRGIRII REȚELEI DE MAGAZINE ȘI DOTĂRII CU MOBILIER ȘI UTILAJ ● EXTINDEREA LIVRĂRILOR DE MĂRFURI DIRECT DIN ÎNTREPRINDERILE PRODUCĂTOARE ● ÎNCĂ 2600 DE UNITĂȚI DE PRESTĂRI DE SERVICII ● 100 DE NOI LIBRĂRII SĂTEȘTI.

Satul solicită, între altele, în tot mai înalt grad, mai multe mărfuri, mai mulți meseriași, un volum sporit de cărți. Principala instituție care trebuie să răspundă acestor noi și diverse cerințe este Uniunea centrală a cooperativelor de consum. Comitetul executiv al Centrocoopului a elaborat un important plan de măsuri în vederea realizării indicatorilor activității economice a unităților sale, pe anul 1968.

Firește, principala problemă în domeniul creșterii circulației mărfurilor este strîns legată de lărgirea rețelei de magazine de desfacere. În această privință, tov. **Gh. Fețeanu**, directorul Direcției studii și organizarea comerțului din Centrocoop, ne-a informat că în 1968 va continua acțiunea de dezvoltare și modernizare a rețelei comerciale la sate. Dacă în 1967 s-au investit pentru construcții comerciale la sate 92 de milioane lei, realizîndu-se 160 de obiective, cu circa 320 de magazine și unități de alimentație publică (ajungîndu-se în întreaga țară la circa 28 000 de unități), în cursul anului acesta vor fi investite, în același scop, aproape 100 de milioane de lei. Această sumă va permite realizarea unor obiective comerciale cu o suprafață totală de peste 78 000 mp. Pentru dotarea cu mobilier și utilaj comercial modern a unităților existente au fost alocate alte 50 de milioane de lei. Demn de menționat este și faptul că va fi lărgită gama proiectelor tip prin realizarea a cinci noi proiecte de unități comerciale, prevăzîndu-se, totodată, raporturi mai adecvate formelor moderne de comerț, între sălile de vînzare și cele de depozitare.

Planul de măsuri elaborat prevede ca magazinele din rețeaua respectivă să primească anul acesta mărfuri cu circa 10 la sută mai mult decît în 1967. Pînă la 1 martie 1968 se va întocmi un program în vederea îmbunătățirii structurii stocurilor de mărfuri, iar pînă la 31 martie, pe baza unui studiu fundamentat, vor fi elaborate criterii orientative pentru formarea stocurilor pe verigi și pe grupe de mărfuri alimentare și nealimentare.

În acest an, vor fi extinse livrările în tranzit de textile și încălțăminte de la întreprinderile producătoare direct la întreprinderile comerciale ale cooperației de consum la sate. Totodată, va fi îmbunătățită și extinsă la sate desfacerea pîinii albe și a produselor de franzelărie, a pîinii semi-albă, a făinii albe, a mălaiului, laptelui, produselor lactate proaspete și pastelor făinoase, biscuiților și produselor zaharoase.

Pentru nevoile magazinelor și restaurantelor, îndeosebi pentru sezonul călduros, paralel cu dotările de utilaje frigorifice, s-a prevăzut și însilozarea unei cantități de circa 320 000 de tone de gheață naturală.

În cursul anului vor fi deschise în continuare noi unități de alimentație publică cu specific tradițional. Urmărind a sprijini acțiunile turistice, între altele, Centrocoopul va da în funcțiune 400 de locuri de cazare în campinguri.

Tovarășul **Ion Ionescu**, directorul Direcției difuzării cărții la sate, ne-a arătat că și în ce privește lărgirea căilor de pătrundere a volumelor de literatură și știință și a presei în mediul rural s-au luat măsuri menite a duce la o substanțială creștere a activității respective.

În afară de măsurile luate în acest scop cu prilejul tradiționalei manifestări „Luna cărții la sate" (între 1—29 februarie) pentru anul în curs s-a prevăzut deschiderea a încă 100 de librării sătești în diferite regiuni ale țării, difuzarea a peste 300 000 de biblioteci personale în mediul sătesc, creșterea substanțială a desfacerii de cărți, ziare și reviste, prin o mai bună aprovizionare și expunere, prin întîlniri între autori și cititori, printr-o studiere mai temeinică a solicitărilor înregistrate.

Tovarășul **N. Buldea**, directorul Direcției prestărilor de servicii și de panificație a subliniat că uniunile regionale și raionale ale cooperației de consum vor fi sprijinite în vederea înființării altor noi unități de cizmărie, frizerie, croitorie în toate comunele din țară. În total, în 1968 vor fi înființate încă 2600 de noi unități de prestări de servicii.

În vederea cuprinderii și satisfacerii într-o măsură mai mare a cerințelor populației rurale pentru diverse lucrări și servicii, precum și pentru sporirea continuă a volumului economic al activității unităților prestatoare de servicii și de panificație, va fi extinsă producția bunurilor de mică serie, lărgirea gamei acestor produse, îndeosebi la articolele la care fondul de marfă solicitat de sectorul comercial nu este acoperit integral de industrie (articole de îmbrăcăminte cu specific local, articole pentru nou născuți, diverse articole de uz casnic din lemn și metal și altele). În acest scop se va utiliza mai intens munca la domiciliul meseriașilor.

În scopul asigurării cadrelor necesare de meseriași, în cursul anului 1968 vor fi pregătite în școli profesionale și prin calificare la locul de muncă încă 1500 de tineri în meseriile de brutari, cizmari, croitori, tîmplari etc. De asemenea, vor fi organizate cursuri de calificare și perfecționare a vînzătorilor, gestionarilor și a responsabililor de restaurante sătești.

În sfîrșit, dintre numeroasele măsuri menite să faciliteze rezolvarea unor probleme ridicate de buna deservire a populației sătești merită menționat și faptul că în acest an se va urmări atragerea a cel puțin încă 120 000 de noi membri în cooperativele de credit și sporirea fondurilor proprii ale acestor unități cu circa 35 de milioane lei.

Al. RAICU

SE LĂRGEȘTE REȚEAUA DE DESFACERE A PRODUSELOR I. A. S.

Întreprinderile agricole de stat și-au propus să desfacă în acest an, prin rețeaua de magazine proprii, lapte și produse lactate, legume, struguri și fructe, ouă, păsări, preparate din carne, țuică, vin și numeroase alte produse agroalimentare proaspete în cantități ce depășesc de 2,5 ori pe cele vîndute anul trecut. În acest scop, Departamentul I.A.S. a hotărît ca pe lîngă unitățile de desfacere existente în 30 de orașe ale țării să deschidă magazine în alte 33 de orașe din regiunile Bacău, Brașov, Suceava, Mureș-Autonomă Maghiară, Hunedoara, Crișana, Maramureș. Totodată, pentru mai buna coordonare, îndrumare și aprovizionare a magazinelor, pe lîngă I.A.S. se organizează sectoare comerciale. Ele vor asigura aprovizionarea permanentă a rețelei de desfacere cu produsele întreprinderilor respective sau ale altor întreprinderi potrivit cerințelor, în limita nomenclatorului stabilit.

„CALEIDOSCOP"

La consfătuirile cu cititorii organizate, în ultimii ani, de către Editura Agro-Silvică s-a subliniat necesitatea înființării unei colecții care să abordeze, într-o formă nouă, felurite probleme practice care în mod obișnuit sînt tratate în publicații de specialitate.

Cum să ne pregătim pentru iarnă? Cum să ne îmbrăcăm? Cum să ne înfrumusețăm și să ne modernizăm locuința? Cum să folosim, să întreținem și să reparăm aparatele electrotehnice din gospodăria noastră? Cum să folosim plantele medicinale? Cum să ne asigurăm o alimentație rațională? Cum să ne petrecem plăcut și util timpul liber? Cum să creștem și să educăm copiii?

Iată numai cîteva din întrebările la care noua colecție intitulată „Caleidoscop" va da răspunsuri competente, utilizînd o mare varietate de soluții și procedee.

În cadrul acestei colecții vor apare, de asemenea, lucrări despre bucătăria rapidă, tricotaje și cusături, măsuri de prim ajutor în diferite cazuri etc.

Noua colecție, cu caracter de microenciclopedie, în format de buzunar, va avea un caracter larg de informare. Prima lucrare ce va apărea în cursul anului acesta este: **Băuturi din fructe preparate în casă**, de ing. Silviu Teodorescu. Vor urma, în ordine, următoarele lucrări: **Mîine avem invitați; Tăiem porcul... dar cum îl preparăm?; Pe 8 metri pătrați, ciuperci în tot anul; Legumele, fructele și... cosmetica; 100 de rețete pentru curățirea petelor; Casa noastră ca o floare; Cum ne chibzuim bugetul familial?; Călătorie în lumea plantelor de leac; Îmi cos singură rochiile; Cîinele utilitar.**

Fiecare volum va avea circa 100 de pagini, cu coperte imprimate în patru culori.

CLACĂ

La gură de izvor, în Carpații Apuseni, acolo unde se nasc șapte rîuri, Ampoiul, Arieșul, Someșul Cald și cel Rece, cele trei Crișuri, cel Repede, cel Negru și cel Alb, s-au înfiripat străvechi sate bihorene cu adînci rădăcini în istorie. Mai ales pe Crișul cel Negru, într-o depresiune ceva mai largă, găsim o constelație de așezări tradiționale, purtătoare de obiceiuri și îndeletniciri venite din timpuri străbune.

La sfîrșit de septembrie, lelea Marie din Bihor a terminat cu torsul și țesutul linii, badea Ioan cu bătutul pănurii la margine de rîu. În zile însorite de octombrie, în poartă ori pe prispă, fusul mai sfîrîie, iarna însă îl găsim în casă, la o gură de foc, la un sclipăt de lumină. Acum, pe furcă, linii i-a luat locul caierul de cînepă, din care se trage fir subțire pentru țesături ușoare, ale îmbrăcămintii ce va fi purtată în vara viitoare. Strînse laolaltă, lelițele hărnicesc și spun snoave, fără ca mîinile să se odihnească măcar o clipă.

Claca vine din timpuri nedefinite. Acolo, în grup, fetele și nevestele sînt ca la o școală a vieții, învață una de la alta, se întrec în pricepere, în îndemînare, în meșteșug. Această formă de lucru în comun are profunde semnificații, atmosfera creată stimulează spiritul și promovează inteligența, o inspirație deosebită dă naștere unor povești fantastice, unor versuri ce intră în folclor.

Ștefan GHEORGHIU

DIALOG: REDACȚIE — CITITORI

Alexandru OARSĂ — cooperator, comuna Savavale, raionul Sînnicolaul-Mare:

V-ați îmbolnăvit pe timpul muncii în cooperativa agricolă și nu sînteți mulțumit de ajutorul ce vi s-a acordat.

Vă informăm că în cazurile în care unii membri cooperatori s-au îmbolnăvit sau accidentat pe timpul muncii în cooperativă, ajutorul poate fi acordat în zile-muncă, așa cum s-a procedat și cu dv.

Pentru fiecare zi de spitalizare și de concediu medical acordat la ieșirea din spital se atribuie un număr de zile-muncă egal cu pînă la 50 la sută din cîștigul mediu realizat în ultimele 12 luni dinaintea îmbolnăvirii. Greșit a procedat consiliul de conducere dacă v-a luat în calcul numai zilele-muncă realizate pe ultimele 5 luni, pe care le-a împărțit apoi la 12 luni (?!). Cereți să vi se recalculeze ajutorul în baza celor menționate mai sus.

Un grup de ingineri din cooperativele agricole ale raionului Orăștie:

Inginerii din cooperativele agricole se premiază pentru contribuția adusă la realizarea și depășirea planului de producție și de livrări aprobat de adunarea generală a unității în care activează. Sarcinile de livrare prevăzute în contractele pe termen lung sînt aprobate de adunarea generală la încheierea contractelor, iar anual se face actualizarea condițiilor de executare a obligațiilor asumate și nu modificarea contractelor. Desigur, specialiștilor din cooperativele agricole le revine datoria de a veghea ca între prevederile din planul de producție și contractele încheiate să nu existe neconcordanță.

Achim SIMERIA — tehnician și președintele cooperativei agricole Obroja, raionul Caransebeș:

Dacă lucrurile stau așa cum ni le-ați relatat (sînteți angajatul cooperativei, pe bază de decizie, primiți salariu lunar, alocație pentru copii, aveți carte de muncă etc.) atunci, ca oricare salariat de stat aveți dreptul și la concediu de odihnă.

Matei LUPULESCU — comuna Sudrus, raionul Făgăraș, și Constantin PRICHICI — comuna Secuieni, raionul Roman:

Nu aveți motive să fiți îngrijorați. Stă în atenția noastră să publicăm, număr de număr, rubrica „Din programul de radio și televiziune". Totodată studiem posibilitatea de a reda mult mai pe larg ca pînă acum programul posturilor noastre de radio și televiziune.

Dumitru M. PROOROC — student, Craiova și Gheorghe AMZA — tehnician, Hîrșova, regiunea Dobrogea:

Dv. vă numărați printre cîștigătorii concursului nostru ilustrat „Știți să răspundeți?"; prin urmare ați răspuns exact la cel mai mare număr de întrebări.

Răspunsurile exacte la cele zece serii de întrebări le-am publicat în nr.1 din 4 ianuarie a.c.

Informăm pe cei interesați că toate răspunsurile primite după data închiderii concursului nu au fost luate în considerare.

Emeric HORVATH — tehnician, circumscripția veterinară Mailat, raionul Arad:

Ne-ați adresat mai multe întrebări referitoare la posibilitatea înființării facultății de zootehnie. Ministerul Învățămîntului, căruia ne-am adresat, ne-a informat că rezultatele definitive privind reorganizarea învățămîntului superior agricol vor putea fi cunoscute numai după ce va fi încheiat „Studiul privind dezvoltarea învățămîntului superior", elaborat de către minister și supus discuției publice.

Măsurile definitive ce se vor adopta se vor publica în presă.

Un grup de ingineri din cooperativele agricole ale raionului Salonta:

Din scrisoarea dv. rezultă că sînteți remunerați lunar cu salariu fix în numerar, plătit de consiliul agricol, și tot lunar, cooperativele agricole vă acordă un anumit număr de zile-muncă. Conform instrucțiunilor Ministerului Finanțelor, cîștigul realizat din zilele-muncă se consideră diferență de salariu și se cumulează pentru impunere cu celelalte venituri realizate în luna pentru care se plătește.

Elena RUS — bibliotecară, comuna Șingeorzu Nou, raionul Bistrița:

Rezolvarea problemelor despre care ne-ați scris este de competența comitetului executiv al sfatului popular raional. Am trimis acestuia scrisoarea dv., iar în răspunsul primit se arată că veți fi ajutată în soluționarea cererii dv.

Nicu MIHALEA — contabil șef la cooperativa agricolă Grădiștea, raionul Călărași:

Premiile în bani și în natură ce se acordă contabililor șefi ai cooperativelor agricole, de către aceste unități, sînt impozabile prin cumulare cu salariul lunei în care sînt plătite.

Filmul și diafilmul agricol în 1968

Producerea de filme și diafilme — mijloace menite să contribuie la introducerea și popularizarea în practică a noutăților tehnico-științifice — constituie una din activitățile importante desfășurate de Direcția propagandei agricole din Consiliul Superior al Agriculturii. Planul anului 1968 este bogat în prevederi: 15 filme și 27 de diafilme.

Temele filmelor și diafilmelor sînt în deplină concordanță cu cerințele dezvoltării și modernizării agriculturii. Astfel, o bună parte din filmele ce se realizează în acest an se referă la lucrări de îmbunătățiri funciare, precum și la cele de chimizare sau mecanizare a agriculturii. Iată cîteva titluri: „Lucrări de amenajare a sistemului de irigații Carasu", „Exploatarea sistemului de irigat", „Combaterea eroziunii solului", „Chimia în slujba agriculturii", „Mecanizarea principalelor lucrări în cultura legumelor", „Mecanizarea lucrărilor în plantațiile de vii și pomi" *etc.*

Asemenea probleme constituie și teme ale unor diafilme. Pe această cale se vor prezenta noi tipuri de mașini și utilaje, tehnologii și metode de producție. Cu ocazia diferitelor forme de instruire și școlarizare, dar mai ales în cadrul învățămîntului agrozootehnic de masă vor fi de real folos diafilme ca: „Utilaje noi folosite în executarea lucrărilor de îmbunătățiri funciare", „Ameliorarea solurilor saline și alcalice", „Tipuri de adăposturi de material plastic folosite în legumicultură", „Soiuri noi de fructe", „Exploatarea de tip industrial a vacilor de lapte" etc. *O serie de diafilme privesc procesul tehnologic la diferite culturi: mecanizarea lucrărilor în cultura sfeclei de zahăr, în viticultură, cultura cartofului etc.*

Pentru a se asigura valoarea necesară conținutului tehnico-științific al filmelor și diafilmelor, scenariile au fost încredințate unor autori competenți, iar filmările pe teren poartă girul unor consultanți științifici de specialitate.

Aspect de la festivitatea de înmînare a distincțiilor

Foto: L. MIRCEA

CORUL CENTENAR DE LA FIERBINȚI

Rareori, comuna Fierbinți din raionul Urziceni a trăit ceasuri pline de emoție și mîndrie ca cele de duminică. În această zi, corul căminului cultural de aici a împlinit un veac de activitate rodnică, pentru care Consiliul de Stat i-a acordat ordinul „Meritul cultural" clasa a III-a. Numeroși vechi membri ai corului, cum sînt țăranii cooperatori **Alecu V. ANDREI** și **Gheorghe V. DEDU**, învățătoarea **Eleonora CIOBANU** sau directorul căminului cultural, **Stan ALEXANDRU**, au fost, în același timp, distinși cu ordinul sau medalia „Meritul cultural".

Prezentînd istoricul acestui cor cu îndelungată tradiție, tovarășul Stan Alexandru a trecut în revistă truda învățătorilor și sătenilor îndrăgostiți de cîntecele noastre populare, care, cu toate greutățile trecutului, au știut să mențină nestinsă flacăra iubirii lor pentru balade și doine, pentru hore și sîrbe viforoase, aducînd oamenilor mereu un suflu de încredere în viitor. În anii socialismului, corul din Fierbinți a crescut, și-a îmbogățit mereu repertoriul, a devenit unul dintre protagoniștii de seamă ai concursurilor noastre artistice republicane. De aici, dintre vrednicii țărani cooperatori, au ieșit talente de mare prestigiu, cum sînt cîntăreții **Tița ȘTEFAN**, **Cristina TĂRĂȘNEAGĂ** și **Niculae RĂCĂȚEANU**, care, ca soliști ai corului, au încîntat și în această zi asistența cu melodiile interpretate.

LA START, SPORTUL ALB

În recentele instrucțiuni elaborate de Comitetul Central al U.T.C. și Consiliul Național pentru Educație Fizică și Sport, cu privire la organizarea și desfășurarea activității sportive la sate, **între altele se arată că în așezările rurale situate îndeosebi în zonele de munte „se va extinde practicarea de către tineri a sporturilor de iarnă".**

— **În regiunea Brașov,** ne spune metodistul pentru problemele sporturilor de iarnă, Ion Vintiloiu, **au fost organizate mai multe centre de inițiere pentru practicarea schiului, între care cele de la Fundata, Săcele, Rîșnov, Predeal și Brașov, dotate, între altele, cu cîte 30 de perechi de schiuri. La fiecare dintre centrele respective participă numeroși elevi din mediul rural care beneficiază de aportul unor antrenori bine calificați. La Fundata se predau lecții de schi pentru „probe nordice", la Brașov — unde vin mulți copii din comuna Cristian, pentru probe alpine etc.**

Ne preocupăm și de organizarea unor mari concursuri populare de schi, la care să poată lua parte și lucrători din unitățile agricole de stat. Pe lîngă concursurile organizate pînă acum, ca cel din 14 ianuarie de la Poiana Brașov (la care au luat parte sportivi necalificați) este prevăzut un concurs de schi special pentru sate, cu probe alpine și de fond. Concursul va fi organizat în două etape — prima, cu fază pe raioane, va avea loc între 11—25 februarie, iar a doua, între 9—10 martie — și se va desfășura la Săcele.

● În comuna Valea Strîmbă — în apropiere de **Gheorghieni,** se organizează cu regularitate, cu sprijinul profesorului I. Fekete, concursuri de schi la care iau parte elevi și tineri dornici să învețe acest frumos sport. Aici, cu sprijinul țăranilor cooperatori, au fost amenajate două trambuline — una de 60 m, alta de 90 m lungime, pe care urmează să se desfășoare concursurile viitoare.

● Pîrtia de la **Baia Sprie, regiunea Maramureș,** a găzduit recent primul concurs de schi al anului. Au participat zeci de schiori din Baia Sprie și Baia Mare. Zăpada a fost foarte bună. Prima probă disputată a fost cea de slalom special, concurenții — seniori, senioare, juniori și copii — dovedindu-se bine pregătiți.

● În ultima vreme, s-a intensificat activitatea la hochei pe gheață în multe din localitățile din regiunea **Mureș-Autonomă Maghiară,** cum sînt Tîrgul Secuiesc, Singiorgiu, Sîncraiu, Sînsimion, etc., la întreceri luînd parte și multi tineri din mediul sătesc. Și la Sebeș și Alba Iulia, **regiunea Hunedoara,** sau la Cîmpulung Moldovenesc și Vatra Dornei, **regiunea Suceava,** au fost amenajate patinoare în vederea desfășurării unor întreceri de hochei.

VARIETĂŢI

CALUL ROMÂNESC ARE UN VECHI RENUME

Originea calului românesc se pierde în trecutul îndepărtat. Se ştie că dacii aveau cai excelenţi. Decebal, regele dacilor, avea o cavalerie renumită. Ovidiu, în poeziile sale, aminteşte valoarea cailor daci.

Calul românesc din trecut era foarte apreciat, atît în ţară, cît şi în străinătate. **Dimitrie Cantemir**, în „**Descrierea Moldovei**" vorbeşte pe larg despre caii din Moldova : „**în partea cîmpului sînt cai mari şi frumoşi la făptură, potriviţi la picioare, mai iuţi şi mai duri şi nu sînt iubiţi numai de poloni şi de unguri, dar şi de turci, care au şi proverbul : „UN TÎNĂR PERSAN ŞI UN CAL MOLDOVENESC ESTE TOT CE POATE FI MAI SLĂVIT**".

Mihail Kogălniceanu, de asemenea, scrie pe larg despre cavaleria română din secolul al XV-lea. În anul 1446, ea avea un efectiv de mai bine de 4 000 de cai.

Moldova a fost, de altfel, întotdeauna renumită pentru rasa cailor săi, care, deşi de talie mică, erau însă foarte robuşti. **Reichersdorf**, în lucrarea sa intitulată „**Corografia Transilvaniae**", susţine că în ţările române şi mai ales în partea muntoasă a acestor ţări s-ar găsi cai excelenţi. Într-un alt document venetian se zice : „**Moldova ar putea hrăni pe întinsele sale păşuni mai mult de 100 000 de cai**".

Apropiindu-ne de o dată mai recentă, constatăm că autori celebri s-au ocupat de calul românesc, făcînd dese referiri la acesta, cum a fost cazul celebrului naturalist francez din secolul al XVIII-lea, **Buffon**, în vol II al „**Istoriei naturale**".

La începutul secolului al XVIII-lea, venetianul **Paul Minio**, ginerele lui Petru Schiopul, propune să se cumpere cai din Moldova pentru cavaleria italiană şi dalmatină (**Letopiseţul Moldovei** p. 110) ; împăratul Austriei, de asemenea, cumpăra cai pentru husari, plătind cu 13—15 ţechini unul. Polonia cumpăra pînă la 20 000 de cai anual. Calul românesc era foarte apreciat în Prusia. Mareşalul de Saxa îi făcea cele mai mari elogii.

C. R.

Pionieri ai şahului nostru

PARTIDA MÎNDRILĂ—CAPABLANCA

Într-un număr precedent, scriam că una din cele mai vechi rubrici de şah din România este cea redactată între anii 1911—1912 în ziarul „Românul" din Arad de către Gh. Marco, pionier de seamă al şahului nostru.

Un deosebit interes prezintă rubrica din nr. 283, din 25 decembrie 1911/7 ianuarie 1912, în care este publicată o partidă dintre Capablanca (devenit peste puţin timp campion mondial) şi un amator român dr. C. Mîndrilă, jucată la Viena într-un simultan dat de celebrul jucător cubanez, la 19 octombrie 1911. Partida s-a încheiat remiză.

Iată comentariile introductive, aşa cum au apărut în ziarul „Românul" (notăm că în terminologia epocii F desemna „fugarul", adică „nebunul") :

Partida XXI jucată la 19 octombrie 1911, în clubul şahiştilor din Viena între maestrul J. R. Capablanca şi dr. C. Mîndrilă.

José Raul Capablanca, marele maestru cuban, a făcut în toamna aceasta al doilea tur în Europa şi a cîştigat mari triumfuri în partide de consultaţie şi ca jucător simultan. Dintre cele aproape 300 de partide simultane ce a jucat în centrele principale din Europa, abia a pierdut cîteva şi puţini dintre partenerii săi pot spune a fi ieşit cu ei măcar remiş. În Viena l-a reuşit aceasta medicului român dr. Constantin Mîndrilă, un amator excelent şi dintre cei mai valoroşi membri ai distinsului „Club al şahiştilor din Viena". Jocul d-lui dr. C. Mîndrilă contra gloriosului său adversar e de la început pînă la sfîrşit bravuros şi în stil mare ; ajunge chiar în situaţiune de triumf, dar, din cauza timpului înaintat şi pentru că celelalte partii erau deja terminate, se mulţumeşte cu remis, un lucru desigur nu de toate zilele faţă de un Capablanca.

Virgil NESTORESCU
maestru al sportului

„Disputa flamingo"

O pasăre flamingo, exemplar rar pe teritoriul S.U.A., a făcut o „escapadă" aeriană de 1 600 kilometri, din statul Florida pînă în statul Ohio. Un zbor care a declanşat o adevărată dispută judiciară între autorităţile celor două state.

Pasărea a „evadat" în urmă cu cîteva săptămîni dintr-o grădină zoologică din Florida, fiind descoperită cîteva zile mai tîrziu în nordul statului Ohio. Proprietarul grădinii zoologice din Florida, Kim Keegan, a cerut autorităţilor din Ohio restituirea plimbăreţului flamingo, dar a fost refuzat categoric. După ce toate încercările de recuperare a păsării au eşuat (s-a recurs şi la ajutorul justiţiei), Keegan a adresat guvernatorului statului Florida rugămintea de a cere... extrădarea flamingoului. Acesta s-a conformat, dar a primit un răspuns negativ din partea guvernatorului statului Ohio, care a ţinut să precizeze că păsărea este acum proprietatea statului său şi în consecinţă este protejată de legile acestui stat.

Cînd presa americană a intrat în amănuntele acestui caz, cu totul ieşit din comun, s-a aflat că plimbăreaţa pasăre stîrnise noi pasiuni : conducerea grădinii zoologice din Cleveland îşi făcuse planuri să o... răpească pentru a o aduce în acest oraş. Autorităţile din Ohio au acţionat prompt : paza în jurul păsării a fost întărită, aşa că proiectul de răpire a trebuit să fie abandonat.

În cele din urmă, „disputa flamingo" pare să se apropie de rezolvare, deşi autorităţile celor două state nu au ajuns la vreo înţelegere. A intervenit... iarna, care a silit pasărea să-şi ia din nou zborul şi să se îndrepte, încet, în etape scurte, spre statul sudic Florida, unde domneşte o temperatură blîndă. La grădina sa zoologică, Kim Keegan a şi făcut pregătirile pentru a primi... flamingo-ul rătăcitor.

DISCUL

Dintre multele apariţii din lumea discului, editate în timpul acestor luni prielnice ascultării muzicii la domiciliu, vă recomandăm cîteva înregistrări şi imprimări ale casei noastre de discuri :

JOCURI DIN MUNTENIA, cuprinzînd, după cum arată chiar titlul discului, jocuri munteneşti cu paşi de joc şi strigături. La realizarea celor nouă piese au colaborat formaţia de căluşari a Căminului cultural din Pădureţi-Argeş şi taraful Ştefan Dură, precum şi orchestra de muzică populară a Radioteleviziunii. (EPC—874)

JOCURI POPULARE DIN SIBIU, executate de Orchestra de muzică populară „Cîndrelul" a Filarmonicii din Sibiu, dirijată de Nicolae Irimescu. Cuprinde o serie de antrenante învîrtite, jieneşti şi haţegane ardeleneşti. (EPC—877)

GEORGETA ANGHEL, care în recitalul ei cîntă : „Fir-ar a naibii de pădure", „Cine trece pe uliţă", „Balada şarpelui" şi „Hai neicuţă-n deal pe culme". Acompaniază Orchestra Radu Voinescu. (EPC—902).

MARIOARA TĂNASE, împreună cu Orchestra de muzică populară a Radioteleviziunii (dirijată de George Vancu), cîntă : „Cîtu-i Dunărea de mare", „Măi bădiţă, strop de rouă", „Păsărică din Ardeal" şi „Cîntec din Oaş". (EPC—909).

MARIA ŞCHIPOR, interpretînd : „Măi bădiţă, hai la joc", „Somnu-i, maică, ochilor", „Bade, dorul de la tine", „Păhărel cu fiericele". Orchestra Radu Voinescu realizează acompaniamentul. (EPC—907).

ION DOLĂNESCU, însoţit de Orchestra de muzică populară a Radioteleviziunii, dirijată de Radu Voinescu şi Victor Predescu, cîntă : „La fîntîniţa din piaţă", „Nu sînt bolovani pe drum", „Măi Lenuţo, trecui dealul" şi „Vino mîndruţo, sub tei". (EPC—904).

GENA BÎRSAN, acompaniată de tarafurile „Murmurul Gîrtoiului", Marin Piculeaţă şi Ion Bîrsan interpretează patru autentice cîntece oltenesti : „Mă suii în deal în cuc㔠, „Pe malul Gîrtoiului", „Păsărică pe sub nor" şi „Viorea, viorea". (EPC—905).

MUZICĂ POPULARĂ MAGHIARĂ interpretată de Racz Bela şi orchestra Varga Lajos. Titlurile cîntecelor sînt traduse şi în română. (EPC—880).

V. M.

De la lume adunate

ANESTEZIA PLANTELOR

Un grădinar englez, voind să transplanteze mai mulţi copaci bătrîni, înalţi de cîţiva metri, i-a stropit cu o mare cantitate de cloroform, înaintea operaţiei de transplantare, pentru ca „pacienţii" să sufere cît mai puţin. Copacii au fost apoi mutaţi în noul parc. După ce a trecut efectul narcoticului, pomii şi-au revenit şi — fapt cu totul neobişnuit la transplantarea arborilor bătrîni — nici unul nu a avut de suferit de pe urma mutării.

CONSECVENŢA

Punîndu-şi întrebarea în ce fel percep cîinii tablourile, James Doughton, un fermier din America, a desenat pe un mare perete o turmă de oi şi apoi l-a adus pe cîinele său în faţa tabloului ; Doughton ştia că animalul nu poate suferi oile, şi nu mică i-a fost surpriza văzînd consecvenţa cîinelui : la vederea tabloului, acesta ciuli urechile, se cambră, şi începu să mîrîie. Stăpînul obţine această reacţie de cîte ori aduce cîinele în faţa tabloului.

O ÎNTREBARE INDISCRETĂ

A intrat în practica multor teatre de a întocmi chestionare menite să sondeze gustul publicului. În Republica Federală a Germaniei un asemenea chestionar include, printre multe alte întrebări, şi pe aceasta : „**Ce v-a îndemnat să veniţi aici ?**". **Este se pare întrebarea cea mai bucluca㠄, care capătă răspunsurile cele mai neaşteptate : „O cruntă durere de măsele", „O ceartă cu soţia", „Norocul de a fi avut un bilet gratuit", „Faptul de a fi pus pariu cu un prieten că voi rezista pînă la sfîrşitul spectacolului".**

DE VINA ESTE CARUSO

...a declarat magistratul căruia îi fusese încredinţată judecarea unui delict puţin obişnuit. În fiecare dimineaţă, ferestre locuitorilor unui cartier parizian era tulburată de discurile celebrului cîntăreţ, care erau difuzate la un volum sonor prea mare. Făcîndu-se cercetări, s-a aflat că melomanul înfocat era un anume Jean Caruso, care, de altfel, nu avea nici o legătură de rudenie cu celebrul tenor italian. Zgomotosul Caruso a primit pentru pasiunea lui trei luni de detenţie.

Cuvinte încrucişate

AGRICOLĂ

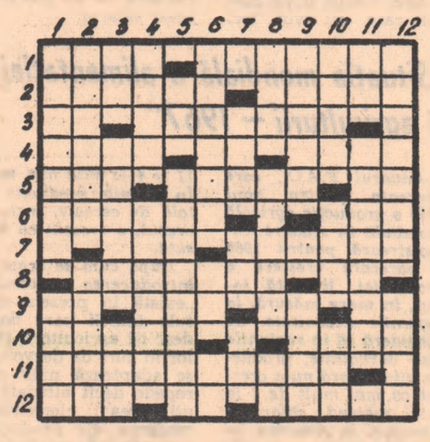

ORIZONTAL : 1) Grămadă mare de fîn sau de snopi de grîu — Recoltarea păioaselor ; 2) Tăvălug (reg.) — Brăzdate în vederea însămînţărilor ; 3) Dinsul — Lucrează cu lopata ; 4) La seceră, e de oţel — La sapă ! — Dara ; 5) Dimie — Unealtă agricolă — Începe... iarna ; 6) Maşini folosite pentru curăţarea seminţelor de impurităţi — Soi de cartofi ; 7) Cureluşe... din fire — Urcatul viţei de vie pe araci ; 8) Maşină agricolă complexă, acţionată de un tractor — Acut ! ; 9) Răsare soarele ! — Culoare — Posesiv — În lan ! ; 10) A seca ; Fire scurte de bumbac ; 11) Tractor puternic pe şenile ; 12) În misiune ! — Plantă textilă — A întreţine culturile.

VERTICAL : 1) O anumită grapă — Ambalaje pentru cereale, făină, zahăr etc ; 2) Grapă cu dinţii dispuşi înainte — Taie iarba, plantele ş.a. ; 3) Puţin ovel... — Personaj din „Vînt de libertate" — Cai dobrogeni ; 4) Reuniune pugilistică — Locuri de treierat ; 5) Virf de lopată ! — Punerea în acţiune a greblei (pl) ; 6) Prăşit — Din hibrizi ! — Pene ; 7) În centrul atenţiei, la irigaţii — Parte a plantei ! — Notă ; 8) Etaj — Evitat — La pulpă ! ; 9) Listă de greşeli — În josul apei ; 10) Excepţională — Veche măsură de capacitate — Măsuri agrare ; 11) Unite ! — Lucrat cu rariţa ; 12) Însămînţat — Sfecle (reg).

Ionel BOTEZATU
Paşcani

Dezlegarea jocului din numărul trecut

FANTEZIE

ORIZONTAL : 1) I ; 2) It ; 3) Ici ; 4) Iaci ; 5) Inimi ; 6) Isteţi ; 7) Inamici ; 8) Ienuperi ; 9) Îndrumări ; 10) Învăţători ; 11) Inventatori ; 12) Incartiruiri ; 13) Întreprinderi ; 14) Incunoştinţări ; 15) Incomensurabili.

RECONSTITUIRE

PITEŞTI

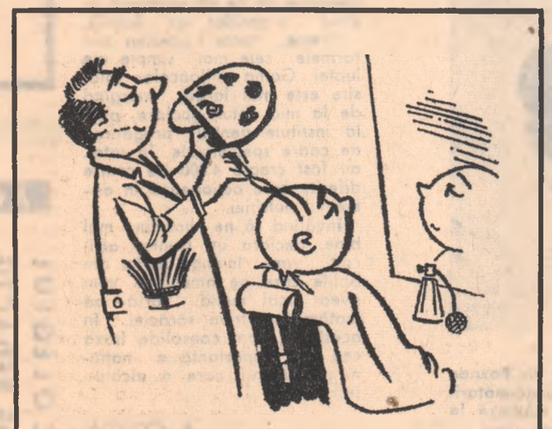

...O frează „plastică" !!

Desen de F. GRONSKI

ABONAŢI-VĂ LA REVISTA
„AGRICULTURA SOCIALISTĂ"!

Abonamentele se fac la oficiile poştale, factorii poştali şi difuzorii voluntari din instituţii şi unităţi.

ÎNTREPRINDEREA REGIONALĂ MATERIALE DE CONSTRUCŢII TIMIŞOARA, CALEA SAGULUI Nr. 104,
VINDE

Unităţilor agricole socialiste, pe bază de comenzi, orice cantităţi de amendamente calcaroase cu conţinut de 98 la sută carbonat de calciu de granulaţie 0 sau 0—1 mm., la preţul de 36 lei/tonă.

Informaţii suplimentare se obţin la serviciul desfacere, telefon 1 41 60 — Timişoara.

ANUNŢ

INSTITUTUL DE CERCETĂRI PENTRU CULTURA CARTOFULUI ŞI SFECLEI DE ZAHĂR-BRAŞOV

Oferă spre vînzare fără repartiţie un număr de 276 bucăţi plăci de răsadniţe de beton prefabricate 4 x 30 x 150 cm a 124,30 lei bucata.

Doritorii se vor adresa Institutului din Braşov, str. Fundăturii nr. 2 sau prin telefon 12 620.

ÎN SPRIJINUL UNITĂŢILOR COOPERATISTE

Revista „Agricultura socialistă" publică informaţii publicitare care să înlesnească schimbul sau vînzarea între cooperative a unor produse agricole şi animale de producţie.

Se primesc informaţii de la cooperativele agricole care solicită ca, prin cumpărare ori prin schimb de cartofi, fructe şi alte produse, să obţină din oricare cooperativă agricolă din ţară grîu, secară, porumb sau făinurile acestora, atît pentru producţie, cît şi pentru consum. Totodată, revista primeşte informaţii publicitare şi de la cooperativele şi întovărăşirile din comunele de deal şi munte care vînd sau schimbă pe cereale, pentru nevoile producţiei şi consumului propriu, fructe, material lemnos, material de construcţie şi produse gospodăreşti lucrate în activităţile anexe. În afara acestora, revista publică informaţii privind vînzarea de materiale şi utilaje ce prisosesc cooperativelor agricole şi altor unităţi din agricultură.

Schimbul intercooperatist, vînzarea de produse şi materiale se vor desfăşura pe baza reglementărilor legale în vigoare.

Textul anunţului, însoţit de comanda semnată de cei în drept, în care se vor indica condiţiile de apariţie şi numărul de cont din care urmează a se face plata prin virament, precum şi adeverinţă de disponibil, eliberată de bancă, se vor trimite pe adresa : Agenţia de publicitate, Editura „Scînteia", Bucureşti, Oficiul poştal nr. 45, str. 13 Decembrie, nr. 26, blocul 8, telefon 14 15 16.

Anunţurile al căror cost nu depăşeşte 100 de lei, se vor achita în numerar, prin mandat poştal expediat pe aceeaşi adresă, odată cu textul anunţurilor.

Costul unui cuvînt este de 3 lei. Pentru servicii speciale (text în chenar sau literă deosebită) la tariful de bază se percepe un spor de 50 la sută.

La solicitarea unităţilor, publicarea anunţurilor poate fi repetată ori de cîte ori este necesar, în condiţiile de plată arătate mai sus.

Anunţuri

Magazinul intercooperatist pentru desfacerea produselor secţiilor anexe ale C.A.P. din regiunea Braşov — situat în Piaţa Traian-Braşov, **OFERĂ SPRE VÎNZARE,** la preţ de catalog sau de normă internă, următoarele :

— coşuri din nuiele verzi pentru transportul produselor
— coşuri din nuiele pentru gospodine
— cozi de diferite unelte, finisate şi nefinisate
— var bulgări
— cărămidă STAS
— ţiglă
— cărămidă pentru sobe de teracotă
— căruţe mari tip „Braşovean" şi tot felul de articole de căruţărie
— perii industriale şi perii pentru utilizări casnice
— frînghii
— ghivece de flori de orice mărimi.

Pentru informaţii şi comenzi adresaţi-vă magazinului, pe adresa Uniunea regională Braşov a cooperativelor agricole, Oficiul regional de aprovizionare, Bd. Gh. Gheorghiu-Dej nr. 11, Braşov. (3).

Cooperativa agricolă de producţie „Prietenia Româno-Bulgară" din satul Ceacu, comuna Cuza Vodă, raionul Călăraşi, regiunea Bucureşti, oferă spre **VÎNZARE** întreprinderilor agricole de stat şi cooperatiste 150 de **CAI** de ham. Preţul la înţelegere, plata prin virament. (3).

din programul de radio şi televiziune

pe săptămîna
28 ian. — 3 febr.

radio

BULETIN DE ŞTIRI : duminică : programul I : 11,00 ; 24,00; 1,00 ; 2,00 ; 3,00 ; 4,00 ; programul II : 6,30 ; 7,45 ; 9,30 ; 16,00 ; 19,00 ; 0,55 ; programul III : 15,00 ; 19,30. În fiecare zi de lucru : programul I : 5,00 ; 5,30 ; 6,00 ; 6,30 ; 9,00 ; 11,00 ; 12,15 ; 15,00 ; 18,00 ; 20,00 ; 24,00 ; 1,00 ; 2,00 ; 3,00 ; 4,00 ; programul II : 7,30 ; 8,30 ; 10,00 ; 12,00 ; 18,55 ; 21,00 ; 0,55 ; (sîmbătă şi la ora 1,55) ; programul III : 18,00.

RADIOJURNAL : duminică : programul I : 13,00 ; 20,00 ; 22,00; programul II : 14,00 ; 21,00 ; 23,00 ; programul III : 21,30. În fiecare zi de lucru : programul I : 7,00 ; 12,45 ; 16,00 ; 19,00 ; 22,00 ; programul II : 14,00 ; 17,00 ; 23,00 ; programul III : 21,30.

CRONICA ECONOMICĂ : luni, marţi, miercuri, joi şi vineri ora 11,03 ; 18,05 pe programul I.

REVISTA REVISTELOR ECONOMICE : sîmbătă : programul I : 11,03.

SFATUL MEDICULUI : programul I : luni, marţi, miercuri, joi şi vineri ora 11,45 ; programul II : luni, marţi, miercuri joi şi vineri ora 16,15.

EMISIUNI PENTRU SATE : duminică : programul I : 9,50. Transmitem pentru sate.

ÎN FIECARE ZI DE LUCRU: programul I : 5,50 — Jurnal agrar.

TEATRU LA MICROFON

DUMINICĂ : programul I : 20,30 — Teatru scurt. Premiera: „Era cea mai frumoasă" de Ionel Hristea. Lucrare premiată la Concursul de scenarii radiofonice al Radioteleviziunii — ediţia 1967. Regia artistică : Constantin Moruzan.

LUNI : programul I : 20,40 — Premiera : „Fraţii" de Deak Tamaş. Versiune radiofonică de Nina Cassian.

MIERCURI : programul II : 21,05 — „Colecţionarul de comori" de Victor Eftimiu. Regia artistică : Paul Stratilat.

VINERI programul II : 10,30 — „Maşina infernală" de Jean Cocteau. Traducere şi adaptare radiofonică de Manase Radnev. Regia artistică : Dan Puican.

EMISIUNI MUZICALE

DUMINICĂ : Muzică populară : programul I : 9,30 ; 14,30 ; 16,00 ; 17,15 ; 19,00 ; 20,10 ; programul II : 6,00 ; 7,00 ; 7,52 ; 9,15 ; 12,30 ; 16,50 ; 21,40 ; Muzică uşoară şi de dans : programul I : 8,00 ; 11,05 ; 13,10 ; 14,15 ; 15,00 ; 17,30 ; 18,00 ; 18,15 ; 18,30 ; 21,00 ; 22,20 ; 22,40 ; 23,00 ; 0,05 ; programul II : 7,30 ; 9,00 ; 10,30 ; 12,45 ; 14,10 ; 14,30 ; 15,30 ; 18,30 ; 19,05 ; 20,15 ; 21,10 ; 22,00 ; 0,07 ; programul III : 23,03.

LUNI : Muzică populară : programul I : 5,05 ; 5,35 ; 12,00 ; 12,55 ; 15,05 ; 16,15 ; 17,35 ; 18,45 ; 20,17 ; programul II : 7,00 ; 7,45 ; 8,35 ; 11,40 ; 14,08 ; 16,00 ; 19,00 ; Muzică uşoară şi de dans : programul I : 5,25 ; 8,30 ; 9,05 ; 11,15 ; 12,20 ; 13,30 ; 14,45 ; 15,45 ; 18,15 ; 19,30 ; 21,40 ; 22,20 ; 22,35 ; 23,35 ; 0,05 ; programul II : 8,00 ; 10,30 ; 12,05 ; 15,15 ; 16,20 ; 17,15 ; 20,00 ; 20,45 ; 22, 00 ; 23,54 ; programul III : 21,10.

MARŢI : Muzică populară : programul I : 5,05 ; 5,35 ; 12,00 ; 12,55 ; 18,45 ; 20,17 ; programul II : 7,00 ; 7,45 ; 8,35 ; 11,15 ; 13,15 ; 16,00. Muzică uşoară şi de dans : programul I : 5,25 ; 8,30 ; 9,05 ; 9,55 ; 11,15 ; 12,20 ; 13,30 ; 14,50 ; 15,40 ; 18,15 ; 19,30 ; 21,00 ; 22,20 ; 22,35 ; 23,00 ; 0,05 ; programul II : 8,00 ; 9,30 ; 15,15 ; 16,45 ; 17,25 ; 18,30 ; 20,00 ; 20,45 ; 21,50 ; 24,00.

MIERCURI : Muzică populară: programul I : 5,05 ; 5,35 ; 12,00 ; 12,55 ; 15,05 ; 16,55 ; 18,50, ; 20,17 ; programul II : 7,00 ; 7,45 ; 13,30 ; 15.45 ; 18,00. Muzică uşoară şi de dans : programul I : 5,25 ; 8,30 ; 9,05 ; 10,00 ; 11,30 ; 12,20 ; 13,50 ; 14,50 ; 15,45 ;19,30 ; 21,00 ; 22,20 ; 22,35 ; 23.00 ; 0,05 ; programul II : 8,00 ; 9,30 ; 12,05 ; 13,15 ; 15,15 ; 16.00 ; 16,45 ; 17,33 ; 18.40 ; 20,00 ; 20,40 ; 24,00 ; programul III : 16,55.

JOI : Muzică populară : programul I : 5,05 ; 5,35 ; 10,00 ; 12,00 ; 12,55 ; 15,05 ; 20,17 ; programul II : 7,00 ; 7,45 ; 8,35 ; 14,08 ; 16,40 ; 18,30. Muzică uşoară şi de dans : programul I : 5,25 ; 8,30 ; 9,05 ; 11,30 ; 12,20 ; 13,30 ; 15,40 ; 19,30 ; 22,20 ; 22,55 ; 23,25 ; 0,05 ; programul II : 8,00 ; 10,45 ; 12,05 ; 15,15 ; 16,00 ; 18,00 ; 18.45 ; 22,30 ; 23,07 ; 24,00.

VINERI : Muzică populară : programul I : 5.05 ; 5,35 ; 12,00 ; 12,55 ; 15,05 ; 16.45 ; 18.50 ; 20,17 ; programul II : 7,00 ; 7,45 ; 8,35 ; 13,50 ; 16,00 ; 18,00. Muzică uşoară şi de dans : programul I : 5,25 ; 8.30 ; 9,05 ; 9,55 ; 11,30 ; 12,20 ; 13,30 ; 14,50 ; 15,45 ; 16,30 ; 18,15 ; 19,30 ; 21,00 ; 22,20 ; 22,35 ; 23,00 ; 0.05 ; programul II : 8,00 ; 9,30 ; 12,45 ; 13,00 ; 15,15 ; 17,30 ; 24,00.

SÎMBĂTĂ : Muzică populară : programul I : 5,05 ; 5,35 ; 12,00 ; 12,55 ; 14,15 ; 15,05 ; 16,55 ; 20,40 ; programul II : 7,00 ; 7,45 ; 8,35 ; 10,50 ; 17,30 ; 22,30. Muzică uşoară şi de dans : programul I : 5,25 ; 8,30 ; 9,05 ; 10,00 ; 11,30 ; 12,20 ; 13,30 ; 14,35 ; 18,50 ; 19,30 ; 20,17 ; 21,00 ; 22,20 ; 22,35 ; 0,05 ; programul II : 8,00 ; 9,30 ; 12,45 ; 13,00 ; 14,00 ; 15,30 ; 16,45 ; 18,00 ; 19,00 ; 22.00 ; 22,45 ; 23,07 ; 24,00 ; 1,00 ; programul III : 21,00.

STEREO

16,00—17,00 — În program : lieduri de George Enescu în interpretarea lui Dan Iordăchescu ; Sonata nr. 14 opus 27 în do diez minor de Beethoven (la pian Valentin Gheorghiu) ; lieduri de compozitori englezi în interpretarea sopranei Elisabeth Benson Guy. Emisiune realizată de Lucia Popescu şi Petcu Milcea.

televiziune

DUMINICĂ : 9,00 — Ora exactă. Cum va fi vremea, astăzi ? 9,10 — Pentru copii şi şcolari : Filmul : „Scott în Antarctica" ; 10,55 — EMISIUNEA PENTRU SATE ; 12,30 — Concert simfonic. Orchestra Filarmonicii din Moscova ; 15,00 — Caleidoscop sportiv — în imagini ; 16,00 — Curierul artelor — emisiune de actualitate teatrală, muzicală şi plastică ; 16,30 — Muzică populară românească ; 17,00, Campionatul european de patinaj artistic (demonstraţii). Transmisiune de la Västeras (Suedia) ; 19,00 — Magazin 111 ; 19,45 ; TELEJURNALUL DE SEARA : 20,00 — Documente de piatră : Cetatea Bran ; 20,15 — Varietăti — de Saşa Georgescu şi Constanţa Anghelescu-Drobotă ; 21,45 — Film artistic „Recidiva" ; 22,55 — TELEJURNALUL DE NOAPTE ; 23,05 — Telesport.

MARŢI : 17,30 — Curs de limba franceză ; 17,58 — Sumarul zilei ; 18,00 — In direct... Factori potenţiali ai sporirii producţiei ; 18.30 — Pentru copii : Biblioteca lui Aşchiuţă ; 19,00 — „Secolul XXI" — Emisiune de anticipaţie pentru tineretul şcolar ; 19,30 — TELEJURNALUL DE SEARA ; 20,00 — „Aventurile lui Tarzan" ; 20,26 — Seară de teatru : „Egor Bulîciov şi alţii" de Maxim Gorki. Traducere de Emma Beniuc. În pauză : „Poezia iernii" — emisiune de versuri din lirica universală şi Poşta televiziunii ; 23,00 — TELEJURNALUL DE NOAPTE.

MIERCURI : 17,30 — Curs de limba engleză ; 17,58 — Sumarul zilei ; 18,00 — Stadion — emisiune de actualitate sportivă ; 18,30 — Pentru copii : A.B.C. — De ce ?: Trucaje pe 16 mm. ; 19,00 — Pentru şcolari : Balade şi legende — „Ospăţul lui Dromichete" de Alexandru Mitru ; 19.30 — TELEJURNALUL DE SEARA ; 20,00 — Studioul muzical. Cultura muzicală de-a lungul timpului (II) ; 20,30 — Ecran literar ; 21,00 — Reflector ; 21,15 — Film artistic : „Moartea vine pe ploaie" — o producţie a studiourilor cehoslovace ; 22,45 — TELEJURNALUL DE NOAPTE.

JOI : 17,30 — Curs de limba germană ; 17,58 — Sumarul zilei ; 18,00 — La ordinea zilei : 18,30 — Studioul pionierilor ; 19,00 — „Mult e dulce şi frumoasă..." — emisiune de limbă română ; 19,30 — TELEJURNALUL DE SEARA ; 20,00 — Film serial : „Ivanhoe" ; 20,26 — Ancheta TV. Cum se distrează tineretul ? ; 20,50 — Teleglob — emisiune de călătorii geografice. Reporterii noştri peste hotare ● India ● Mogadiscio ; 21,15 — „Rita" — operă comică într-un act. Transmisiune de la Sofia ; 22,00 — De la Giotto la Brâncuşi. Prezintă Dan Hăulică ; 22,20 — Seară de romante ; 22,45 — TELEJURNALUL DE NOAPTE.

VINERI : 17,30 — Curs de limba rusă ; 17,58 — Sumarul zilei ; 18,00 — Stadion — emisiune de actualitate sportivă ; 18,30 — Pentru copii : A.B.C. — De ce ?: Trucaje pe 16 mm. ; 19,00 — Pentru şcolari : Balade şi legende — „Ospăţul lui Dromichete" de Alexandru Mitru ; 19.30 — TELEJURNALUL DE SEARA ; 20,00 — Studioul muzical. Cultura muzicală de-a lungul timpului (II) ; 20,30 — Ecran literar ; 21,00 — Reflector ; 21,15 — Film artistic : „Moartea vine pe ploaie" — o producţie a studiourilor cehoslovace ; 22,45 — TELEJURNALUL DE NOAPTE.

SÎMBĂTĂ : 17,30 — Curs de limba spaniolă ; 17,58 — Sumarul zilei ; 18,00 — Pentru noi, femeile ! ; 18,30 — „La sase paşi de o excursie". Emisiune-concurs pentru elevi ; 19,30 — TELEJURNALUL DE SEARA ; 20,00 — Tele-enciclopedia ; 21,00 — Astă seară întîlnire cu... tenorul Ludovic Spiess ; 21,15 — Film serial : „Evadatul" ; 22,05 — Festivalul de muzică uşoară de la San Remo. Transmisiune în direct ; 23,10 — TELEJURNALUL DE NOAPTE ; 23,20 — Telesport.

AGRICULTURA PE GLOB

Priorităţi în cercetarea ştiinţifică sovietică

O oră cu acad. I. I. SINIAGHIN, vicepreşedinte al Academiei de Ştiinţe Agricole a U. R. S. S.

Străbătînd stepa „flămîndă" a Uzbekistanului, treceam în revistă efortul omului care, în lupta sa cu natura, dă viaţă pămîntului arid, şi în gînd îmi stăruiau, încă vii, crîmpeie din convorbirea avută cu cîteva zile în urmă cu academicianul Iraklii Ivanovici SINIAGHIN. Mă primise cu multă amabilitate în cabinetul său de lucru din fostul palat Iusupov — actualmente sediul Academiei de Ştiinţe Agricole „V. I. Lenin". Îmi vorbise, printre altele, despre amploarea construcţiilor de maşini şi unelte necesare lucrărilor de irigaţii şi desecări, în condiţiile în care, în agricultura Uniunii Sovietice, solurile ce urmează a fi supuse ameliorării ocupă o suprafaţă importantă.

— Ceea ce primează în crearea şi perfecţionarea maşinilor şi uneltelor agricole — a spus interlocutorul meu — **este creşterea vitezei lor de lucru. Această direcţie de cercetare priveşte o sistemă largă de maşini create în ultimii ani pentru regiunile din partea estică a ţării, unde clima este extrem de aridă. Sistema cuprinde unelte pentru arături adînci, fără răsturnarea brazdei, subsoliere de mare adîncime, maşini pentru prelucrări mărunte ale solului, cu cuţite de afînare, semănători speciale şi altele. Folosirea lor contribuie efectiv la creşterea substanţială a recoltelor din zonele cărora le sînt destinate.**

...Stepa nemărginită. Lunecăm în tăcere către un orizont mobil. De fapt sînt două stepe. Cea veche, cea în care odinioară, din cauza căldurii şi a vîntului fierbinte, după cum spune legenda „aripile păsărilor se aprindeau în zbor" e partea cea mai mică ; cealaltă, stepa nouă, şi-a schimbat înfăţişarea. Pe cele 2,6 milioane de hectare irigate, alături de bumbac, se cultivă grîu porumb, floarea-soarelui, astăzi bogăţii ale „stepei flăminde". Recoltele sînt mari. La obţinerea lor, aşa cum remarca academicianul Siniaghin, o contribuţie însemnată şi-au adus cercetătorii care lucrează în domeniul selecţiei.

Părăsim stepa care e un exemplu atît de grăitor în ceea ce priveşte puterea transformatoare a ştiinţei şi ne înapoiem la academie. Iată-ne, din nou, faţă în faţă, cu academicianul Siniaghin.

— În ultimii ani, ameliboratorii sovietici au creat peste 600 de soiuri şi hibrizi noi de plante cerealiere, oleaginoase, tehnice şi furajere, de cartofi şi sfeclă, de legume şi fructe.

Vorbindu-mi despre această operă de creaţie, interlocutorul a amintit „vedetele" şi cîteva din „performanţele" lor, pe care mi le-am notat cu interes.

Printre ele se numără soiul de grîu Bezostaia I, creat de acad. P. P. Lukianenko ; el a fost cultivat anul trecut în Uniunea Sovietică, pe o suprafaţă de 7,5 milioane de hectare. În colhozurile şi sovhozurile în care patul germinativ şi în general condiţiile agrotehnice au fost asigurate corespunzător s-au obţinut recolte care au ajuns pînă la 4 000—5 000 kg la hectar. Un alt soi de grîu, care între 1964—1967 s-a răspîndit pe o suprafaţă de 6,2 milioane de hectare, este Mironovskaia 808. Rezistent la temperaturile

Urez cititorilor revistei „Agricultura socialistă" mari succese în dezvoltarea agriculturii din Republica Socialistă România.

scăzute şi la cădere, acest soi foloseşte foarte bine îngrăşămintele chimice, dînd o producţie de boabe de calitate superioară.

Academicianul Siniaghin mi-a făcut cunoştinţă şi cu alţi noui veniţi în familia creaţiei amelioratorilor.

— De o largă apreciere se bucură la noi soiurile de floarea-soarelui „Peredovik" „Smena", „Vimpel" şi „Luci" create de acad. V. S. Pustovoit.

Aveam să mă conving, cu cîteva zile mai tîrziu, cum se explică această „largă apreciere", vizitînd unităţi, discutînd cu specialişti. Conţinutul în ulei la soiurile amintite, de exemplu, ajunge pînă la 52—55 la sută şi rezistenţa faţă de diferiţi dăunători este deosebit de mare. Datorită îndelungatei activităţi de selecţie desfăşurate de autor şi răspîndirii soiurilor amintite în întreaga ţară, faţă de anul 1940, conţinutul în ulei al semînţelor de floarea-soarelui a crescut cu 15,4 la sută. Aceasta echivalează cu o producţie de peste 800 milioane de tone de ulei în plus.

Gama preocupărilor cercetării ştiinţifice în cadrul Academiei „V. I. Lenin" este foarte largă, astfel că trebuie să ne mulţumim cu enunţarea elementelor ei esenţiale. Dintre acestea, firească, nu lipsesc cercetările în domeniul creşterii animalelor. Cît de susţinute sînt aceste cercetări ne-am dat seama şi mai deplin odată cu vizita făcută la Institutul unional de cercetări zootehnice. Şi aici, ca şi în alte institute şi staţiuni experimentale de aceeaşi specialitate, cercetătorii studiază probleme multiple legate de ameliorarea şi perfecţionarea diferitelor rase, eficienţa diferitelor tipuri de încrucişări industriale, noi tehnologii în creşterea animalelor pentru diferite producţii specializate. O pondere însemnată o au preocupările privind creşterea producţiei de carne, continua îmbunătăţire a calităţii acesteia. Aşa cum ne spunea E. L. KONSTANTINOVICI, directorul adjunct ştiinţific al institutului, odată cu introducerea sistemului informaţional al datelor privind controlul producţiilor şi generalizarea sistemului de prelucrare electronică a datelor, operativitatea în numeroase cercetări ştiinţifice a crescut considerabil.

Revenim la aspectele de ansamblu ale ştiinţelor agricole. Am formulat întrebarea fără de care o asemenea interesantă discuţie, cum este cea pe care o purtăm cu academicianul Siniaghin, nu se poate încheia:

Care sînt direcţiile noi ale cercetării ştiinţifice ?

— Perfecţionînd metodele actuale ale ameliorării, specialiştii sovietici lucrează în prezent la crearea unor noi hibrizi de grîu, cu evidente efecte de heterozis, şi la noi hibrizi de porumb, cu un conţinut ridicat în proteine şi lizine.

Eforturi susţinute sînt îndreptate spre cercetările de agrochimie. Ele urmăresc perfecţionarea tehnicii de folosire a îngrăşămintelor, creşterea eficienţei solurilor tratate, folosirea unor noi sortimente de îngrăşăminte complexe şi combinate.

Oamenii de ştiinţă din domeniul zootehniei îşi continuă cercetările în vederea îmbunătăţirii raselor de animale, studiază problemele referitoare la încrucişarea animalelor din rase diferite, precum şi pe cele referitoare la tehnologia cea mai raţională de întreţinere a animalelor pentru lapte şi carne, porcinelor şi păsărilor.

Cercetările privind economia agrară antrenează, de asemenea, în sfera lor, un însemnat număr de oameni de ştiinţă. Ele au în vedere perfecţionarea planificării producţiei agricole, condiţiile şi posibilităţile de specializare a producţiei din sovhozuri şi colhozuri, organizarea ştiinţifică a muncii, sporirea gradului de cointeresare materială a lucrătorilor din agricultură.

O activitate de mari proporţii se desfăşoară în legătură cu introducerea în producţie a rezultatelor obţinute în munca de cercetare ştiinţifică, rezultate care au determinat în bună măsură progresele tehnice realizate în ultimii ani în agricultura sovietică.

Ca una din principalele măsuri pe acest plan, aş vrea să menţionez cercetările care se efectuează în toate zonele ţării, în scopul stabilirii sistemului optim de conducere a agriculturii. În această direcţie activează 35 de comisii zonale, formate din peste 3 000 de cercetători şi specialişti din sovhozuri, cu o îndelungată experienţă. Aceste comisii au şi pus la punct unele recomandări în probleme de agrotehnică, zootehnie, hidroamelioraţii şi economie, adevărate ghiduri pentru organizarea producţiei pe baze ştiinţifice.

Ne-am despărţit de academicianul Siniaghin nu înainte de a-i mulţumi pentru convorbirea pe care ne-a acordat-o şi pentru salutul adresat cititorilor noştri.

Ing. Lucian ROŞCA

din actualitatea săptămînii

PREŞEDINTELE Consiliului de Miniştri al Republicii Socialiste România, Ion Gheorghe Maurer, însoţit de ministrul afacerilor externe, Corneliu Mănescu, a făcut o vizită oficială în Italia, la invitaţia preşedintelui Consiliului de Miniştri al Republicii Italiene, Aldo Moro.

Înalţii oaspeţi români au fost întîmpinaţi cu deosebită căldură la sosirea la Roma de premierul italian, ministrul afacerilor externe şi de alte oficialităţi.

În salutul său, primul ministru italian, Aldo Moro, a spus, adresîndu-se oaspeţilor români : **„Prezenţa dv. în Italia este un eveniment cu o înaltă semnificaţie, legat de tradiţiile de cultură comune, de originea latină care apropie atît de mult popoarele noastre. Ea este, de asemenea, rodul unei dezvoltări continue şi fecunde a relaţiilor italo-române, precum şi al dorinţei noastre comune de a le da un nou impuls pe viitor".**

Transmiţînd din partea poporului român mesajul cald al unei tradiţionale prietenii faţă de poporul italian, preşedintele Consiliului de Miniştri al României, Ion Gheorghe Maurer, a arătat în răspunsul său : **„Ne sînt cunoscute rezultatele fructuoase cu care s-au soldat, pe tărîmul prieteniei reciproce, numeroasele contacte şi schimburi de păreri de pînă acum dintre factori de răspundere ai statelor noastre. Avem profunda convingere că întrevederile pe care le vom avea vor duce la găsirea de noi resurse şi posibilităţi pentru dezvoltarea multilaterală a relaţiilor dintre ţările noastre, la o cunoaştere mai bună a punctelor de vedere reciproce în problemele internaţionale de interes comun".**

Tratativele româno-italiene s-au desfăşurat într-o atmosferă prietenească la Palatul Chigi. În cursul zilei de luni, preşedintele Italiei, Giuseppe Saragat, l-a primit pe preşedintele Consiliului de Miniştri al României, Ion Gheorghe Maurer, cu care s-a întreţinut asupra unei game largi de probleme de interes comun.

Cu prilejul vizitei, au fost semnate acorduri între guvernele român şi italian privind colaborarea în domeniul turismului şi acordul privind reglementarea problemelor financiare în suspensie între cele două ţări.

Tot în aceste zile, o delegaţie guvernamentală română, condusă de Ilie Verdeţ, prim-vicepreşedinte al Consiliului de Miniştri al Republicii Socialiste România, efectuează o vizită oficială în Marea Britanie.

Marţi, delegaţia guvernamentală română a avut convorbiri cu membri ai guvernului britanic : Anthony Wedgwood Benn, ministrul tehnologiei, şi George Brown, ministrul afacerilor externe.

MESAJUL cu privire la „Starea Uniunii", prezentat Congresului S.U.A. de preşedintele Johnson, aşteptat cu interes de opinia publică, a provocat numeroase luări de poziţie critice atît în interiorul Statelor Unite, cît şi în celelalte ţări. Preşedintele american nu a venit în întîmpinarea propunerilor R. D. Vietnam de încetare necondiţionată a bombardamentelor şi a altor acţiuni agresive împotriva acestei ţări, pentru a se putea începe tratative în problema vietnameză. El s-a mărginit să reafirme vechea poziţie şi să ridice vechile pretenţii „de reciprocitate" care încearcă să pună pe acelaşi plan agresorul şi victima agresiunii.

Războiul din Vietnam, aşa cum rezultă şi din mesajul preşedintelui Johnson, şi-a pus amprenta pe întreaga viaţă politică americană. Cele aproape 30 de miliarde de dolari cheltuiţi anual pentru ducerea şi intensificarea ostilităţilor împotriva poporului vietnamez au compromis realizarea programelor civile ale administraţiei americane, anunţate cu un an în urmă, au dezechilibrat balanţa de plăţi, au făcut necesare recentele măsuri economice restrictive anunţate de Casa Albă şi cererea insistentă de a se majora impozitele pe venituri cu 10 la sută. Tocmai de aceea numeroşi senatori şi membri ai Camerei Reprezentanţilor (chiar din rîndurile partidului democrat) critică mesajul lui Johnson, pe care-l consideră „dezamăgitor".

Buna credinţă a guvernului american în ce priveşte declaraţiile repetate pe care le-a făcut în sensul că doreşte o reglementare negociată a războiului din Vietnam poate fi confirmată, cum scria ziarul „Nhan Dan", numai dacă S.U.A. **„pun capăt neconditionat bombardamentelor şi celorlalte acte de război împotriva R. D. Vietnam, în mod rapid şi sincer. Statele Unite nu au nici o justificare morală sau militară pentru a refuza acest lucru".**

PREMIERUL britanic Harold Wilson se află în vizită la Moscova, la invitaţia guvernului sovietic. Discuţiile sovieto-britanice se referă la un larg cerc de probleme : problema vietnameză, situaţia din Orientul Apropiat, securitatea europeană, diverse aspecte ale relaţiilor bilaterale dintre cele două ţări. Ea precede cu mai puţin de trei săptămîni vizita pe care Wilson urmează să o facă în Statele Unite, ceea ce determină pe unii observatori politici să atribuie premierului britanic un rol de mediator şi de purtător al unor propuneri puse de acord cu guvernul american. În orice caz, majoritatea comentariilor se feresc să anticipeze rezultatele vizitei premierului Wilson la Moscova.

N. POPESCU

Ciudăţenii şi realităţi dureroase

Ciudăţenii ! Tot ce se prepară mai bun în această gospodărie din Ghana este destinat soţului. Femeia şi copiii nu au acces la toate felurile de mîncare.

Există în anumite sate din ţări asiatice o tradiţie veche, puternic înrădăcinată, care interzice tinerelor mame să consume orez şi sare, într-o perioadă în care o alimentaţie cît de cît bună le e indispensabilă. În unele locuri din America latină, copiii mici sînt hrăniţi exclusiv cu struguri pentru că astfel... încep să vorbească mai devreme. În unele sate africane, femeile şi copiii nu au voie să mănînce ouă.

Ciudăţenii ! Ciudăţenii izvorîte din cine ştie ce credinţe, care se întorc împotriva celor ce le practică.

Nimeni nu mai contestă astăzi gravitatea acestor lucruri, deşi nu ele reprezintă cauza cea mai profundă a răului : foamea şi subnutriţia.

În ţările slab dezvoltate, mortalitatea infantilă este de cinci ori mai ridicată decît în ţările înaintate. Pentru copiii de la 1—4 ani, mortalitatea este de 40 (patruzeci) de ori mai mare ! Principala cauză a acestui flagel o constituie proasta nutriţie, iar atunci cînd copiii mor din cauza vreunei boli, hrana insuficientă este cea care i-a slăbit, expunîndu-i la îmbolnăvire.

Dacă se face ceva pentru a veni în sprijinul populaţiilor care suferă de foame, copiii trebuie să beneficieze cei dinţi ! Malnutriţia copiilor trebuie să dispară !, cerea un reprezentant al continentului african la congresul internaţional de nutriţie, ţinut în S.U.A.

Cum pot fi ajutaţi cei care pier la primii paşi în viaţă ?

O.N.U. şi organismele sale specializate, împreună cu diverse organizaţii guvernamentale şi neguvernamentale au lansat o „cruciadă pentru alimentaţia copiilor" care îşi propune să contribuie, cu mijloace specifice la lupta împotriva foamei. Acestea s-au concretizat în aşa-numite „programe nutriţionale aplicate". Ele privesc, în special, acele comunităţi în care lipsesc cunoştinţele alimentare de bază şi au în vedere organizarea de mese pentru şcolari şi de grădini şcolare. Aceste acţiuni urmăresc un dublu scop : a familiariza pe copii cu alimente pe care nu sînt obişnuiţi să le consume şi a-i transforma în propagandişti pentru o alimentaţie cît de cît raţională în sînul propriilor lor familii.

Firească, toate acestea sînt formele cele mai simple ale luptei. Gama mijloacelor folosite este mai largă, mergînd de la mici loturi şcolare, pînă la institute pentru pregătirea de cadre specializate. În total, au fost create 4 000 de centre diferite care acţionează în domeniul nutriţiei.

Învăţînd să ne hrănim mai bine, declara un fruntaş african, vom învinge multe din bolile care ne ameninţă, vom avea mai multă forţă să luptăm împotriva sărăciei. În acest fel, vom consolida baza cea mai importantă a naţiunii : cetăţenii care o alcătuiesc.

A. COSTA

CARNET ECONOMIC

O nouă tehnică de conservare a laptelui

Un cercetător italian a inventat recent o nouă tehnică de conservare a laptelui, care are ca rezultat sterilizarea acestuia, păstrîndu-i potenţialul vitaminic.

Metoda constă în a injecta vapori de apă în lapte, apoi a-l face să treacă într-o „cameră specială" denumită de evaporare. Ca rezultat, grăsimile sînt omogenizate, deci mai digestibile, iar vitaminele protejate.

Gustul şi aroma laptelui se păstrează intacte.

Confiscarea unor fabrici de zahăr în Brazilia

Preşedintele Braziliei, Arthur Costa de Silva, a ordonat confiscarea a cinci fabrici de zahăr şi a 2 600 de hectare de terenuri care aparţineau acestora, pe baza actului pentru reforma agrară.

Anul trecut, după grevele care au avut loc, Ministerul Muncii a atras atenţia proprietarilor că li se vor confisca pămînturile în cazul cînd nu vor plăti lucrătorilor agricoli un anumit salariu minim.

Proprietarii au declarat însă că nu pot plăti acest salariu.

„Situaţia mondială a alimentaţiei şi agriculturii — 1967"

Anuarul F.A.O., care prezenta pentru anul 1965 o producţie agricolă mondială în scădere, înregistrează pentru 1966 o oarecare creştere a producţiei, limitată totuşi, în mare măsură, la regiunile dezvoltate. Se consideră că în regiunile slab dezvoltate, producţia alimentară nu a crescut cu mult mai mult de 1 la sută, scăzînd, chiar, în Africa şi în America latină. În Europa de răsărit şi în U.R.S.S., creşterea producţiei alimentare a depăşit 10 la sută. Extremul Orient a depăşit, de asemenea, realizările anului precedent.

După recoltele, în general, mediocre din 1965, producţia mondială a crescut la aproape toate produsele, principalele excepţii constituindu-le cafeaua, bumbacul şi vinul, ale căror producţii au fost cu 15, respectiv 11 şi 4 la sută mai mici. În schimb, producţia totală de cereale, inclusiv orezul, a crescut cu 8 la sută.

După cum se arată în introducerea anuarului, „există în prezent destule indicii care dovedesc că agricultorii ţărilor în curs de dezvoltare se adaptează mult mai repede decît altădată la utilizarea elementelor moderne ale producţiei agricole (îngrăşăminte, insecto-fungicide, maşini etc.). Astfel, în India şi în Pakistan, soiurile de grîu şi de orez cu productivitate ridicată ce se introduc actualmente pe scară largă, dau mari speranţe".

Raportul include numeroase tabele şi grafice privind volumul producţiei agricole, al comerţului cu produse agro-alimentare, preţurile şi perspectivele alimentaţiei şi agriculturii mondiale.

ORIZONTURI ◤ ORIZONTURI ◤ ORIZONTURI

În loc de lemn

Un nou material de construcţie, solid şi uşor, pe bază de porumb, va fi în curînd fabricat în Statele Unite. Un grup de cercetători, care lucrează sub conducerea prof. Turgot Demirel, la Universitatea din Iowa, adăugînd la ştiuleţi transformaţi în pastă un alt deşeu industrial provenit din fabricarea hîrtiei şi supunînd amestecul unui tratament chimic şi termic au obţinut un material sintetic, care poate fi prelucrat ca şi lemnul şi care, în plus, are avantajul de a fi neinflamabil şi de a rezista la intemperii. Preţul de cost al acestui material este în prezent egal cu al placajului, însă producţia pe scară mare va permite ca el să fie redus.

Ploşniţe contra gîndaci

Gîndacul din Colorado reprezintă o adevărată calamitate pentru agricultură. Lupta pentru distrugerea lui se duce de decenii, dar nu totdeauna cu succes.

Oamenii de ştiinţă din Cehoslovacia, Ungaria, Franţa şi Italia au „mobilizat" la luptă împotriva gîndacului din Colorado o varietate de ploşniţă. Ouăle şi larvele acesteia sînt împrăştiate din avion pe plantaţiile de cartofi atacate de gîndaci din Colorado. În primele zile, larvele de ploşniţe sînt paşnice şi se hrănesc cu seva frunzelor de cartofi. Curînd însă se trezeşte în ele o adevărată pasiune pentru ouăle gîndacului din Colorado pe care le găsesc şi le consumă cu o repeziciune uimitoare.

Un nou soi de tomate

Oameni de ştiinţă de la Facultatea de agricultură a Universităţii ebraice din Rehovoth (Israel) cultivă un soi de tomate rezistente la arsuri provocate de soare. Doi cercetători, dr. Nahum Kedar şi dr. Nira Retig, au stabilit că anumite tulburări fiziologice care afectează deseori tomatele sînt cauzate de căldură şi nu de vreun alt efect al radiaţiei solare.

La plantele obişnuite, temperatura unui fruct expus razelor solare este cu cel puţin 5—10°C mai mare decît temperatura aerului din jur şi această temperatură ridicată provoacă deseori îmbolnăvirea tomatelor. Florile noului soi de tomate sînt rezistente la temperaturi înalte — de 30°C ziua şi 20°C noaptea. La plantele obişnuite, o astfel de temperatură ridicată provoacă, de obicei, ofilirea florilor şi duce la o scădere a recoltei.

Fructele din noul soi de tomate care au o formă lungulaţă, pot fi lesne recoltate cu o nouă maşină construită în mod special în acest scop.

Revista sovietică „Planovoe Hozeaistvo" publică în nr. 12/1967, la rubrica „Economia ţărilor socialiste", articolul intitulat „Agricultura României în dezvoltare", de prof. Nicolae GIOSAN, preşedintele Consiliului Superior al Agriculturii. În nr. 10/1967, al revistei sovietice „Pocivovedenie", a apărut articolul scris de acad. prof. Gr. OBREJEANU şi colaboratorii, intitulat „Mineralizarea apelor freatice în lunca Dunării".

Polimerii şi fertilitatea solului

Proprietăţile fizice ale solului se ameliorează repede prin folosirea unor materii sintetice care modifică structura solului. În acest scop, Institutul de cercetări ştiinţifice agricole din Kazahstan studiază de mai mulţi ani influenţa noilor preparate chimice şi în special a poliacrilamidelor asupra fertilităţii solului irigat.

Buletinul Academiei de Ştiinţe a R.S.S. Kazahă publică o informaţie în care se arată că a fost elaborată o nouă metodă de ameliorare a solului pe această cale. Încercată pe loturi experimentale, noua metodă a permis sporirea producţiei de sfeclă de zahăr cu circa 16 la sută, mărind, în acelaşi timp, conţinutul de zahăr. Producţia de tutun a crescut cu 11 la sută, ca urmare a folosirii metodei respective.

Cum acţionează aceste preparate polimere nu este încă pe deplin lămurit, dar rezultatele obţinute demonstrează că folosirea lor este foarte utilă.

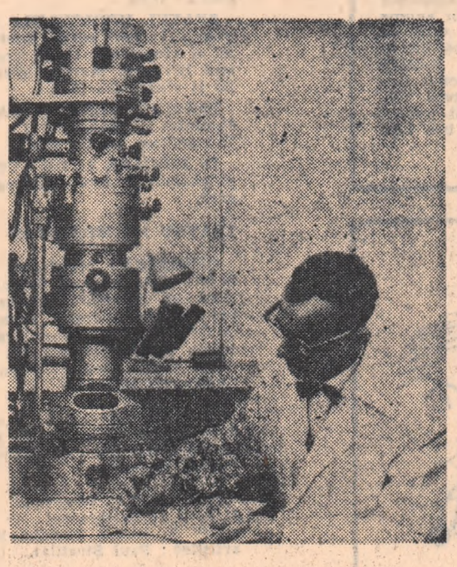

La Institutul pentru protecţia plantelor din Poznan (R. P. Polonă), se fac experienţe asupra dăunătorilor agriculturii. Dr. Tadeusz Grzela studiază la microscopul electronic plantele atinse de virus

AGRICULTURA SOCIALISTĂ

COLEGIUL DE REDACŢIE

Prof. Gh. Băia, Valeriu Buduru (secretar general de redacţie), ing. Vasile Ciauşu (redactor şef), prof. David Davidescu, membru corespondent al Academiei, ing. Triţă Făniţă, ing. Eugen Grigorescu, ing Constantin Iftodi, Stelian Ionescu, ing. Nicolae Mantz, ing Gh. Moldovan, ing. Tiberiu Mureşan, ing. Gh. Stanciu, ing. Stelian Voinea (redactor şef adjunct), prof. Sergiu Vrejba.

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA : Bucureşti, Piaţa Scînteii. Telefon : 17 60 10 — 17 60 20. Tiparul Combinatul Poligrafic Casa Scînteii. Abonamentele se fac la toate oficiile poştale, factorii poştali şi difuzorii voluntari din întreprinderi şi instituţii

40.000